

 ဓမ္မရံသီစာစဉ်(၂)

မိုးကုတ်မြို့၊ ကုန်းမြင့်သာယာရပ်၊ ဓမ္မရံသီရိပ်သာ ပဓာနနာယက
ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ၊ နယ်လှည့်ဓမ္မကထိက

ဘဒ္ဒန္တဥပုသိ

သူလိုမိန်းမသားဣာမုဣာ

အရှင်ဧကတိသာရ(ဝဋ်ကူး)

စိ စ ဉ် ပူ ဇ ဇ ဝ် သ ည်

မိုးကုတ်မြို့၊ ကုန်းမြင့်သာရပ်၊ ဓမ္မရံသီရိပိသာ
ဦးစီးပဓာနနာယက ကမ္ဘာ့ဥပဒေရေးရာ နယ်လှည့်ဓမ္မကထိက
ဘဒ္ဒန္တသုန္ဒရီ အရှင်သုမြတ်၏
ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်အကျဉ်း

မွေးဖွားရာဇာတိ

အရှင်သုန္ဒရီလောင်းလျာကို ၁၃၂၇ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၆) ရက်နေ့၊ ၂၁-၅-၁၉၆၄
သောကြာနေ့ နံနက် (၄)နာရီ ၃၀မိနစ် အချိန်တွင် ခမည်းတော် ဦးအောင်ကျော်၊ မယ်တော်
ဒေါ်မြသောင်းတို့မှ ဖွားမြင်ခဲ့ပါသည်။ မွေးချင်း(၆)ယောက် အနက် (ပဉ္စမ)မြောက် သားရတနာ
ဖြစ်ပါသည်။

လောကဓါတ် ပညာသင်ကြားခြင်း

(၅ နှစ်မှ ၁၄နှစ် အရွယ်၊ ၁၉၆၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၆ ခုနှစ်) ဤအရှင်သည် သူငယ်တန်းမှ (၈) တန်း အောင်မြင်သည်အထိ ရှမ်းပြည်မြောက်ပိုင်း နောင်ချိုမြို့၊ အ-ထ-က ကျောင်း၌ ပညာသင်ယူခဲ့ပါသည်။ (၆) တန်းမှ (၈) တန်း ကျောင်းသားအတွင်း မင်္ဂလာမောင်မယ် သင်တန်းနှင့် စာမေးပွဲကို ဝင်ရောက် ဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

မွေသံဝေဂဖြင့် သာမဏေပြုခြင်း

ထို့နောက် သက်တော် (၁၄) နှစ်အရွယ်တွင် နောင်ချိုမြို့၊ သာသနာ့ရောင်ခြည် ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးအာစိဏ္ဏကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရှင်သာမဏေဝတ်ပြီး အခြေခံပဋိယတ္တိ စာပေများ သင်ကြားခဲ့ပါသည်။

ပညာသင်ယူခြင်း

ထို့နောက် သက်တော်(၁၆) နှစ်အရွယ်တွင် ကျောက်ခဲမြို့၊ သီဟိုဠ်ပဋိယတ္တိစာသင်တိုက်သို့ ရွှေ့ပြောင်း၍ အခြေခံ ပဋိယတ္တိစာပေများ ဆက်လက်သင်ယူရာ အစိုးရအဘိဓမ္မာ ပ-ဒု-တ အဆင့်များနှင့် အစိုးရပိဋပထမပြန် မူလတန်း အငယ်တန်းကို အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ ရဟန်း အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခြင်း

ထို့နောက် သီဟိုဠ်ပဋိယတ္တိစာသင်တိုက်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပညာဝံသ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ပညာဆက်လက် သင်ယူခြင်း

ရဟန်းဖြစ်ပြီး သက်တော် (၂၀) မှ (၂၅) နှစ်အတွင်း အမရပူရမြို့၊ မဟာဂန္ဓာရုံ ကျောင်းတိုက်သို့ ရွှေ့ပြောင်း၍ ပညာဆက်လက် သင်ယူခဲ့ရာ မဟာဂန္ဓာရုံ ပညာရေးမူအရ သာမဏေကျော် လင်္ကာရတန်းအတွက် ပ - ဒု - တ အဆင့်များကို ကျမ်းကြီးပေါက် သင်ယူခဲ့ရ ပါသည်။

ပဋိပတ် ပဋိပတ် ပညာရည် နို့ရည်သောက်စို့ခြင်း

ထို့နောက် သက်တော် (၂၆ မှ ၂၇) နှစ် အရွယ်တွင် မျက်လုံးကျန်းမာရေး အခြေအနေအရ ပဋိပတ္တိကိုနား၍ ပဋိပတ္တိနယ်ပယ်သို့ ကူးပြောင်းကာ အမရပူရမြို့၊ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ မင်္ဂလာမဂ္ဂင် ရိပ်သာ (သံဝေဇနိယဌာန) သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ ဆရာတော်ဦးဓမ္မသာရ (ဆင်ဖြူကျွန်း) ဆရာတော်ဘုရား နှင့် ဆရာတော်ဦးကုမာရ (သံဝေဇနိယဌာန) တို့၏ အနီးကပ် စောင့်ရှောက်မှုကို ခံယူပြီး (၁၀)ရက်စခန်း (၆) ကြိမ်မြောက် သင်တန်းတက်ရောက် ပွားများအားထုတ်ခဲ့ပါသည်။

ပဋိပတ် ပဋိပတ် ပညာရည် ဆက်လက်နို့သောက်စို့ခြင်း

ထို့နောက် သက်တော် (၂၆-၂၇) နှစ် အရွယ်တွင် ပဲခူးတိုင်း၊ ရေတာရှည်မြို့နယ်၊ မှန်ပြတောင် တောရသို့ ကြွရောက်၍ ပဓာနနာယက ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တသံဝရ အရှင်သူမြတ်၏ အနီးကပ် စောင့်ရှောက်ကြီးကြပ်မှုဖြင့် မိုးကုတ်ဝိပဿနာ နယ်လှည့်ဓမ္မကထိကဖြင့် ရောက်ရှိလာ ပါသည်။

သူလိုပိန်းမသား ရှားမှရှား

နယ်လှည့်သာသနာပြုခြင်း

ထို့နောက် သက်တော် (၂၇-၂၈)နှစ်အရွယ်တွင် အမရပူရမြို့ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ မင်္ဂလာမဂ္ဂင် ရိပ်သာ သံဝေဇနိယဌာနသို့ ပြန်ကြွပြီး ဆရာတော်ကုမာရ (ကမ္မဌာနာစရိယ နယ်လှည့် ဓမ္မကထိက နှင့်အတူ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဥပနိသျှအတိုင်း ဆက်လက်သာသနာပြု ဟောပြော ပို့ချခဲ့ပါသည်။

ရိပ်သာတည်ထောင်ခြင်း

ထို့နောက် သက်တော် (၂၈) နှစ်အရွယ် (၁၉၉၃) ခုနှစ်တွင် မိုးကုတ်မြို့၊ ကုန်းမြင့်သာရပ် ဓမ္မရံသီမိုးကုတ် ဝိပဿနာရိပ်သာကို စတင်တည်ထောင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။ ဖွင့်သည့်နှစ်မှစ၍ တစ်နှစ်လျှင် (၁၀) ရက် တရားစခန်း (၁၀) ကြိမ် ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး တစ်ကြိမ်လျှင် (ယောဂီ ၂၅၀) လက်ခံနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ရိပ်သာခွဲများ တည်ထောင်၍ သာသနာပြုခြင်း

သက်တော် (၂၈ မှ ၄၁) နှစ်အရွယ် (၁၉၉၃ မှ ၂၀၀၅)ခုနှစ် ယခုအခါ သာသနာပြု သက်တမ်း (၁၃) နှစ်အတွင်း တရားစခန်းပွဲများနှင့် ညအထူးသစ္စာဓမ္မ သဘင်ပွဲများကို နယ်အနှံ့ ဆက်လက် ဟောကြားလျက် မိုးကုတ်၊ မန္တလေး၊ မုံရွာ၊ ကျောက်မဲမြို့ကြီးများ၌ ရိပ်သာခွဲများ တည်ထောင်၍ ပဋိပတ် - ပဋိပတ် သာသနာ့ တာဝန်နှစ်ဖြာကို ဆက်လက်ကြိုးစားပွားများ အားထုတ်လျက် ရှိပါသည်။

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၂၁၁၄၆၀၆၀၉
အမုံးခွင့်ပြုချက် - ၃၂၁၁၆၆၀၆၀၉
ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေး-၁၀၀၀
အောက်တိုဘာလ၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ်

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်ဆန်း (ရဲအောင်စာပေ)
အမှတ် ၂၊ ချွန်း ၁ လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်။

ပုံနှိပ်သူ

ဦးတင်အောင်ကျော် (စွယ်တော်ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် ၈၇၊ ၅၆ လမ်း၊
၂ ရပ်ကွက်၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်။

ဖြန့်ချိရေး

ဇေယျဒီပစာပေ
အမှတ် ၉၇၊ ရွှေတိဂုံဘုရားအရှေ့မုခ်
ဖုန်း (အိမ်) ၃၈၁၈၃၃- ၂၃၇
(ဆိုင်) ၃၇၈၆၅၃
ဓမ္မရုံသီရိပိဿ၊ ကုန်းမြင့်ရိပ်သာ၊ မိုးကုတ်မြို့။
ဖုန်း - ၀၉၉၀၃၀၂၆၅။

မာတိကာ

စီစဉ်သူ၏ ရင်တွင်းစကား

ကျေးဇူးမော်ကွန်း

တရားအဖွင့်ဝမ်းမြောက်သင့်

ဉာဏ်လမ်းပေါ်လျှောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်

အရိယာ မဆိတ်သုဉ်းပါ

အရက်တက်မှ နေထွက်ရ

ဖြစ်ပျက်သိမြင် ဒိဋ္ဌိစင်

တရားခံဘယ်သူလဲ စီစစ်ခွဲ

ဓာတ်ခံပါရမီ နှိုးဆော်ပြီ

ကျေးဇူးကိုဆပ် သမီးမြတ်

ဘက်စုံထူးချွန် ထက်မြက်သူ

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

လေးအင်ပြည့်ဝ အောင်မြင်ရ

သက်သေထင်ရှား ထေရီများ

မိန်းမသားတို့ ကြိုးစားစို့

သူဌေးကတော်မှ ထေရီမဘဝသို့

ဂုဏ်ပြုထိုက်သော မိန်းမသား

မိဘကျေးဇူးကျေတဲ့ သူတော်ကောင်းမလေး

သမီးလိမ္မာ စူဠသုဘဒ္ဒါ

အရိယာသံဃာ ဂုဏ်ပေါင်းဖြာ

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

မသေခင်လေး ဉာဏ်ချင့်တွေး

ခဏဖြစ်ရ လူ့ဘဝ အနှစ်ရှိအောင် ကြိုးစားကြ

စီစဉ်သူ၏ ရင်တွင်းစကား

(၁)

စာရှုသူ ဓမ္မမိတ်ဆွေများ၏ ရှေ့မှောက်တွင် ရောက်ရှိနေသော “သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား” တရားစာအုပ်သည် ဓမ္မရံသီ စာစဉ်အမှတ်(၂) ဖြစ်ပါသည်။ ဝိပဿနာ တရား၏ စွမ်းအားကို ထူးခြားစွာ သာဓက ပြသွားခဲ့သော သမီးလေး နန်းထက်ထက်အောင် အကြောင်း အခြေခံ ဟောပြော ခဲ့သည့် တရားတော်ဖြစ်ပါ၏။ ဝိပဿနာတရားပြအကျော် မိုးကုတ်မြို့ ဓမ္မရံသီ ဆရာတော်ဘုရား၏ လူသိများ ထင်ရှားသော တရားတော်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

(၂)

စာရေးသူသည် ဓမ္မရံသီဆရာတော်ဘုရား၏ “ဗုဒ္ဓဘာသာဝါဒီများနှင့် သစ္စာလေးပါး တရားတော်” ကို အသံသွင်း တိတ်ခွေမှ စာမူ၊ စာမူမှ စာအုပ်ဖြစ်အောင် အဆင့်ဆင့်ဖန်တီးကာ ဓမ္မရံသီစာစဉ် အမှတ်(၁) အဖြစ် ၂၀၀၅ ခုနှစ်က စတင်ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိခဲ့သည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝါဒီများနှင့် သစ္စာလေးပါး တရားတော်တွင် ဆရာတော်ဘုရားသည် စေတနာ မေတ္တာ ကြီးမားစွာဖြင့် တရားနာစာရှုသူ အားလုံးတို့ ရင်ထဲတွင် ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ သိမြင်စေရန်၊ ရတနာသုံးပါးကို မှန်ကန်စွာ ဆည်းကပ်နိုင်စေရန် အထူးအားစိုက် ဟောကြားထား၏။ အဆင့်မြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တစ်ဦးအဖြစ် ပီပီပြင်ပြင် နေထိုင်သွားနိုင်ကြစေရန် မူရင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို အခြေတည်၍ (logic) နည်းကျကျ ဟောပြောတော် မူခဲ့သဖြင့် ဘာသာရေး စာပေလောကမှာ အထူးအောင်မြင် ကျော်ကြားသော စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ပထမဆုံး ထုတ်ဝေလိုက်သော ဗုဒ္ဓဘာသာငါးမျိုးနှင့် သစ္စာလေးပါးစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုခံစားကြရသည့် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ရှိ မွေမိတ်ဆွေ ယောဂီသူတော်စင် အပေါင်းတို့က ထိုသို့သော မွေရသအရသာမျိုးကို ထပ်မံသုံးဆောင်လိုကြ ပါကြောင်းဖြင့် မွေရံသီဆရာတော် ဘုရားထံ ဖုန်းဖြင့်တစ်သွယ် တောင်းပန် လျှောက်ထားလာကြရာ ဆရာတော်မှ စာရေးသူအား ယခုလို ဒုတိယမြောက် စာအုပ်ကို စီစဉ်ဆောင်ရွက် ပေးရန်ဆက်လက် တာဝန်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

(၃)

စာရေးသူ မိုးကုတ်မြို့ မွေရံသီရိပ်သာ ကျောင်းတိုက်ကြီးသို့ စာအုပ်ကိစ္စဖြင့် ရောက်ရှိ နေခိုက် ဆရာတော်၏ တိုက်တွန်းချက် အရ VCD တစ်ချပ်ကို ကြည့်ဖြစ်ခဲ့၏။

ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်း စာရေးသူမှာ အံ့ဩခြင်း၊ ပီတိဖြစ်ခြင်း၊ အားကျကျေနပ်ခြင်း၊ မွေသံဝေဂရခြင်း စသော စိတ်ခံစားမှုများ တစ်သီတစ်တန်းကြီး ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရသည်။

ထို VCD ခွေမှာ သမီးလေး နန်းထက်ထက်အောင်၏ ဈာပနနှင့် ဘဝမှတ်တမ်း အခွေပင် ဖြစ်ပါ၏။

နန်းထက်ထက်အောင်ကို ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်း ကျောက်မဲမြို့ ဦးဇော်နီ + ဒေါ်နန်းရွှေအိမ် တို့မှာ (၁၂-၄-၁၉၉၂) ရက်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ (၂၇-၈-၂၀၀၅) ရက်မှာ ကွယ်လွန်သွားရှာ သဖြင့် ဆယ့်လေးနှစ်အရွယ် ကလေးသူငယ်မျှသာ ဖြစ်ပါ၏။

သို့သော် သူမ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များကတော့ သာမန် လူကြီးတစ်ယောက်ပင် ဆောင်ရွက် နိုင်ဖို့ ခဲယဉ်းသော အကြောင်းအရာများ ဖြစ်နေပါသည်။

သူမသည် ကျောင်းစာတော်သော ကျောင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်ရုံမက ဘက်စုံထူးချွန်သော စံပြကျောင်းသူ တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ပါ၏။

စတုတ္ထတန်းမှာ နိုင်ငံတော်က ကျင်းပသော အဆို၊ အက၊ အရေးအတီးပြိုင်ပွဲတွင် ပြည်နယ်အဆင့်ထိ ရွေးချယ်ခံရသည်။ တစ်ခါ ပဉ္စမတန်းမှာ ခရိုင်အဆင့်အထိ သတ္တမတန်းမှာ ပြည်နယ်အဆင့်အထိ ထပ်မံ၍ ရွေးချယ်ခံခဲ့ရပြန်သည်။

ထိုမျှမကသေးပါ ကျောက်မဲမြို့ အမှတ်(၁၀) အခြေခံပညာ အထက်တန်းကျောင်းတွင် ပြုလုပ်သော နှစ်ပတ်လည် သင်လုံးကျွတ် ဆုနှင်းသဘင် အခမ်းအနား၊ စုံညီပွဲတော်၊ ကျောင်းနှစ်ငါးဆယ်ပြည့် ရွှေရတုသဘင် အခမ်းအနားစတဲ့ ပွဲတွေမှာလည်း ဆရာသမား မိဘတွေရဲ့ တိုက်တွန်းမှုကြောင့် ပါဝင်ကပြဖျော်ဖြေ ပေးခဲ့ရသည်။ အခြားအခြားသော ရှမ်းရိုရာပွဲတော်၊ နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်၊ သင်္ကြန်ပွဲတော် များမှာလည်း ပါဝင်ကပြ ပေးခဲ့ရသေးသည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ် အငွေမတန်း ကျောင်းသူဘဝ ရောက်ချိန်မှာတော့ ခေတ်နှင့် လိုက်လျော ညီထွေဖြစ်စေဖို့ ကွန်ပျူတာသင်တန်းနှင့် ဇာတိ၊ ပန်းထိုး စက်ချုပ်စတဲ့ မိန်းကလေးများ တတ်ကျွမ်း ထားသင့်သည့် သင်တန်းများကို နွေကျောင်းပိတ်ရက်များမှာ တက်ရောက်သင်ကြား ခဲ့ပြန်ပါသည်။

ထိုမျှ လုပ်ဆောင်ခဲ့ရုံနှင့် နန်းထက်ထက်အောင်ကို အထင်ကြီးလေးစား ရတော့မည်လား၊ အောက်ပါ အချက်အလက်များကို စာဖတ်သူတို့ ဆက်လက်ရှုစား ကြည့်ကြပါဦး။

၁၉၉၉ ခုနှစ် တတိယတန်း ကျောင်းသူဘဝမှာ နွေရာသီတွင် ဖွင့်လှစ်သည့် ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှု သင်တန်းကစတင်၍ သမီးလေး နန်းထက်ထက်အောင် ဘာသာရေး လမ်းကြောင်းပေါ်သို့ စတင်ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ဆက်လက်ပြီး မိုးကုတ်ဝိပဿနာ တရားစခန်းပွဲများတွင် ဓမ္မရံသီဆရာတော်၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်နန်းသန်းပွင့် တို့၏ အနီးကပ်ကြည့်ရှု စောင့်မမှုဖြင့် မိုးကုတ်ဝိပဿနာ အလုပ်ပေး တရားစခန်း များကို မိခင်နှင့်အတူ သုံးနှစ်ဆက်တိုက် အားထုတ်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ အားထုတ်ရာမှာ သာမန်သဘောပေါက် နားလည်ရုံမျှ မဟုတ်ဘဲ အဆင့်မြင့် ဝိပဿနာစခန်း အထိပင် ပေါက်မြောက်အောင် အားထုတ်နိုင်ခဲ့လေသည်။

ဆယ့်လေးနှစ်သမီးလေးက ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ဖခင်ဖြစ်သူကို ဗုဒ္ဓဘာသာအယူ ယူလာအောင် ပြုပြင်နိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ အံ့ဩစရာပင် မဟုတ်ပါလား။ သာမန်လူကြီးတစ်ယောက် စွမ်းဆောင်ဖို့ မလွယ်သော ဘာသာရေး လုပ်ငန်းတစ်ရပ်ကို သူမသည် ထူးခြားစွာ လုပ်ဆောင် ပေးနိုင်ခဲ့ပါ၏။

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

သုံးနှစ်ကျော် လေးနှစ်တိုင် ဝိပဿနာတရား ပွားများအားထုတ်လာခဲ့သော သမီးလေး နန်းထက်ထက်အောင်ခမျာ ရုတ်တရက် ပြင်းထန်သော ရောဂါဝေဒနာ စွဲကပ်လာပြီး ဘဝ နေဝင်ချိန်ကို စောင့်ဆိုင်း နေရရှာလေပြီ။

သူမ၏ ဘဝနေဝင်ချိန်မှာ အခြားခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် များစွာခြားနားလျက်ရှိသည်။

သူမသည် အမှန်တကယ် လောကကြီးမှ ထွက်ခွာသွားရတော့မည်ကို သိနေ၏။ မိဘနှစ်ပါး၏ လက်ကို သူမနဖူးပေါ်သို့ ဆွဲတင်ကာ

“ဖေဖေနဲ့မေမေ သမီးကို စကားမပြောကြပါနဲ့ တော့နော်၊ သမီးတရားဘာဝနာ ရှုမှတ်ပြီး နေချင်လို့ပါ။ သမီး တရားရှုမှတ်နေတဲ့ အချိန်မှာ သမီးကိုမထိကြပါနဲ့၊ မကိုင်ကြပါနဲ့။ သမီး တရားကိုပဲ နှလုံးသွင်း ရှုမှတ်နေပါရစေ။ သမီးကို မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ တရားတိတ်ခွေများကိုသာ တစ်ခွေပြီးတစ်ခွေ ဖွင့်ပေးပါ” ဟု မိဘနှစ်ပါးအား ပြောကြားခဲ့သည်။ မနန်းထက်ထက်အောင် အဖွင့်ခိုင်းသော မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး၏ တရားတိတ်ခွေများမှာ ဖဋ္ဌဂဏ ရဟန်း ဥပမာပြ သေနည်းမျိုး သင်ပေးပုံ၊ ဝိလာန ရဟန်းအား ဝေဒနာပြု၍ ဟောကြားပုံ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးအား အရှင်သာရိပုတ္တရာက ဖြစ်ပျက်ရှုနည်း သင်ပေးပုံ တိတ်ခွေများ ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

မနန်းထက်ထက်အောင်သည် အထက်ပါ တရားတော်များကို တစ်ညလုံး နာယူရှုမှတ် ရင်းဖြင့် ဘဝနိဂုံး ချုပ်သွားရှာလေသည်။

သူမ၏ ဟန်ပန်က ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းသွားသည်ဟု မထင်ရ၊ သာမန်အိပ်စက် အနားယူနေ သလိုပင် မျက်နှာကလည်း ကြည်လင်ဝင်းပနေသည်။ ဝါဝင်းသော အသားအရည်များနှင့် ပို၍ပင် လှပနေလေသည်။

ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန်များက ဆယ်ကြိမ်တိတိ စစ်ဆေးပြီးမှ သမီးလေး တကယ် အသက်မရှိ တော့ကြောင်း အတည်ပြု ပေးခဲ့ရ၏။

ထူးခြားအံ့ဩဖွယ်ရာပင် သမီးလေး၏ အရိုးအဆစ်တွေက ပျော့ပျောင်းနေသည်။ အသက်ဝိညာဉ် ကင်းမဲ့နေသော ခန္ဓာကိုယ်မှာ သက်ရှိပမာပင် လက်ခြေများ ကွေးလို့ဆန့်လို့ ရနေသေးသည်။

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ထို့ထက်ပိုပြီး ထူးခြားနေတာက သူမကွယ်လွန်ပြီး နောက်သုံးရက်အထိ အသားအရည်များ မပျက်စီး မပုတ်သိုးဘဲ မူလပကတိအတိုင်း ရှိနေခြင်းပင်။

တစ်ထောင်တွင် တစ်ယောက်၊ တစ်သောင်းတွင် တစ်ယောက်ဆိုသလို တွေ့ရတတ်သော အရာမျိုး မဟုတ်ခဲ့ပါ။

ဒါကိုပင် ဓမ္မရံသီဆရာတော်ဘုရားက ဝိပဿနာ အကျိုးဟု ဟောတော်မူပါသည်။ သမီးလေး နန်းထက်ထက်အောင်မှ မဟုတ်၊ မည်သူမဆို ဝိပဿနာကျင့်လျှင် ကျင့်သလို ရနိုင်ပါသည်တဲ့။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကလည်း-

"ညည်းညူမရှိ၊ မြဲတိနှင့်

သတိမမေ့ ချိန်ပြည့် သိပြန်၊

မျက်လှန်ကြောစွဲ မရှိဘဲနှင့်၊

သေလည်း မတောင့်တင်း၊

ပုပ်နံ့ကင်းသည်၊

ကျိုးရင်း ဝိပဿနာ တန်ခိုးတည်း။"

ဟု မိန့်ဆိုတော်မူ ထားသည်နှင့်အညီ သမီးလေး နန်းထက်ထက်အောင်က အတိအကျ လိုက်နာကျင့် သုံးကာ သာဓက ပြသွားရှာခဲ့ပါလေသည်။

(၄)

သမီးလေး နန်းထက်ထက်အောင် ကွယ်လွန်သည်မှာ (၂၇-၄-၂၀၀၆) နေ့က ရှစ်လပြည့်ခဲ့၏။ ကွယ်လွန်ခြင်း ရှစ်လပြည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဓမ္မရံသီဆရာတော်ဘုရားက နန်းထက်ထက်အောင်ကို ဓမ္မဒိန္နာ၊ စူဠသုဘဒ္ဓါတို့နှင့် နှိုင်းယှဉ်ကာ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဤနေရာတွင် စာရှုသူများက ပါရမီရှင်ကြီးများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ရလေမလားဟု စောဒက တက်ဖွယ် ရှိသည်။ ပါရမီဆိုတာ ဘာလဲမသိပါက ပို၍ပင် ဝေဝါးနိုင်ပါသည်။

(Parami me ans perfections) ပါရမီ ဆိုတာ လေ့ကျင့်ခြင်း ဖြည့်ဆည်းခြင်းသာဖြစ်၏။

သိုးဆောင်းဘာသာဗေဒမှာ (Genius) ပါရမီရှင် ဟူ၍ ရှိသည်။ သူတို့အဆိုအရ ပါရမီဆိုသည်မှာ ယမ်းနှင့်အလားတူ ပါသတဲ့။ မီးနှင့် တွေ့ဆုံမှသာ ဝုန်းခနဲ ထပေါက်သလို သိခြင်းသဘောဖြစ်သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓအလိုတော်ကြာ ဆရာတော်ကြီးများ ရှင်းပြသော ပါရမီကတော့ ထိုသို့ အဓိပ္ပာယ် မဆောင်ပါ။ တဖြည်းဖြည်းခြင်း လေ့ကျင့်ယူရာမှ စုဆောင်းမိပြီး အကျိုးပေးသော သဘောကိုသာ ပါရမီဟု ဆိုလိုပါသည်။

နန်းထက်ထက်အောင်၏ ပါရမီမှာလည်း တဖြည်းဖြည်းခြင်း လေ့ကျင့်ယူပြီးမှ စုမိဆောင်းမိကာ အကျိုးပေးလာခြင်းပင် မဟုတ်ပါလော။

သူမ၏ လေးနှစ်နီးပါး ကျင့်သုံးခဲ့သော ပါရမီက ဤမျှ ထူးခြားဆန်းပြားသည့် အကျိုးအာနိသင်ကို ပေးပါသလားဟု မေးလာခဲ့သော် နန်းထက်ထက်အောင်၏ ဝိပဿနာအပေါ် စွဲနစ်ခဲ့တဲ့စိတ်၊ နှစ်ဝင်ခဲ့တဲ့အာရုံတို့ မည်မျှ အင်အားကြီးမား ခဲ့မည်ကိုသာ ချင့်တွက် ကြပါလေဟုသာ အဖြေပေးနိုင်ပါသည်။

မှန်၏။ စိတ်သည် အရာရာကို စိုးမိုးချယ်လှယ် နိုင်သည်ဟု မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါလေပြီ။

ဓမ္မရံသီ ဆရာတော်ဘုရားက ဤတရားတော်ကို "သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား" ဟု အမည်ပေးထားပါသည်။ စာရေးသူကတော့ ဤအမည်နှင့် ဆန့်ကျင်စွာ သူလိုမိန်းမသားတွေ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အများကြီး ရှိစေချင်ပါသည်။ ရှိလည်းရှိအောင် မိန်းမသားများ ကြိုးစားစေချင်သည်။

ဤသည်ကပင် ဓမ္မရံသီ စာစဉ် အမှတ်(၂) စာအုပ်ကို စာရေးသူအနေဖြင့် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရခြင်း၏ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်ကြောင်း ရိုးသားစွာ ဝန်ခံလိုက်ရ ပါတော့သည်။

သမ္မာဆန္ဒဖြင့်

အရှင်ဇောတိသာရ (စဉ်ကူး)

ပိဋကဆောင်း၊

မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်၊

အမရပူရမြို့၊

၁၃၊ ၉၊ ၂၀၀၆။

ဖုန်း ၀၂-၇၀၇၅၈

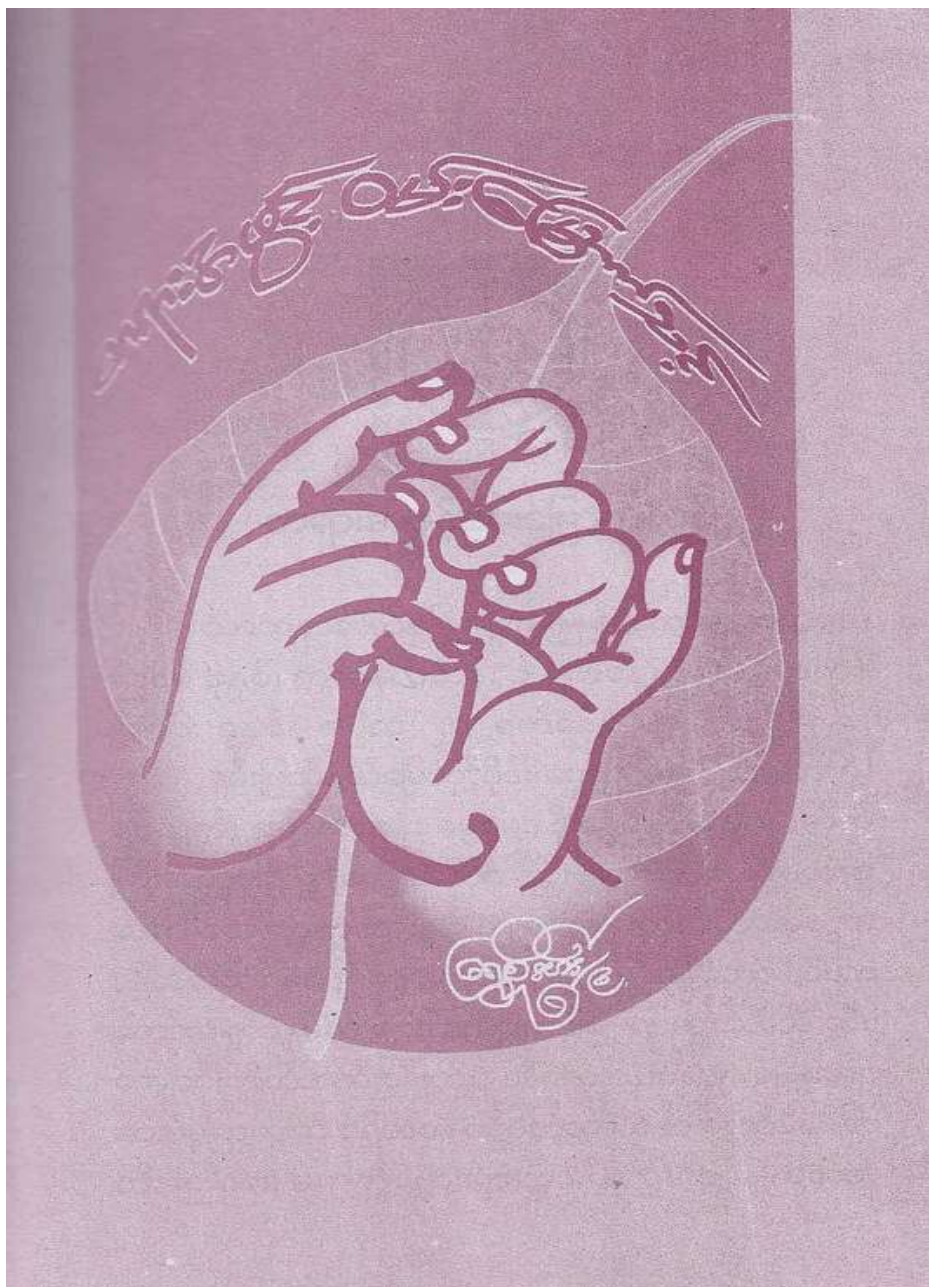
ကျေးဇူးမော်ကွန်း

ဤအသိပညာပေး သံဝေဂဓမ္မ စာအုပ်ကလေး ဖြစ်တဲ့ " သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား" ဆိုတဲ့ စာအုပ်ကလေး စာဖတ်သူ ဓမ္မမိတ်ဆွေ သူတော်စင်များ လက်ဝယ်ရောက်ရှိရေးအတွက် ဝိုင်းဝန်းကူညီကြသော-

စီစဉ်သူ အရှင်ဇောတိသာရ (စဉ့်ကူး)၊ တိတ်ခွေမှတဆင့် မူကြမ်းကူးယူပေးကြသော အမရပူရမြို့၊ မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက် စာသင်ပျို့န ညီငယ်များ၊ တည်းဖြတ် စိစစ်ပေးကြသော သာသနာပြုဘက် အရှင်ဉာဏသိဒ္ဓိ (ဓမ္မကထိက)၊ အရှင်ထေရ်နန္ဒ (ဓမ္မကထိက)၊ အရှင်ဣဿရီယ (ဓမ္မကထိက)။

အတွင်းပန်းချီနှင့် မျက်နှာဖုံး ဂရပ်ဖစ်ဒီဇိုင်း ကိုနေဝင်းအောင်၊ ကွန်ပျူတာစာစီ (Dream City Computer) နှင့် စာအုပ်ဖြစ်ပေါ် လာရေးအတွက် စတင် လှူဒါန်းခဲ့ကြသော အလှူရှင်များ အားလုံး အထူးပင်ကျေးဇူး တင်ရှိပါကြောင်းနှင့် ခန္ဓာဒုက္ခဝန်မှ မြန်မကြာ လွတ်မြောက်နိုင်ကြ ပါစေဟု ဆန္ဒပြုလျက်။

သုလိပိန်းမသား ရှားမှရှား

တရားအဖွင့်ဝမ်းမြောက်သင့်

သာသနာတော်နှစ် ၂၅၄၉ ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၆၈ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း ၁ရက်နေ့၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၇ ရက်နေ့။

ရှမ်းပြည်မြောက်ပိုင်း ကျောက်မဲမြို့ အမှတ်(၇)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ကုန်း ဓမ္မမေဒနီ ရွှေကျင်ကျောင်းတိုက်ကြီး အတွင်း၌ ဤကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ဦးစီးပဓာန နာယက ဆရာတော် ဘုရားကြီးနှင့် ဤကျောင်းတိုက် တာအတွင်း သီတင်းသုံး စံပျော်ဓမ္မလျော်တော်မူ ကြကုန်သော သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်များ၊ ကျောက်မဲမြို့ ရပ်ကွက်အသီးသီး၊ ကျောင်းတိုက် အသီးသီးတို့၌ သီတင်းသုံးစံပျော် ဓမ္မလျော်တော်မူကြလျက် ပရိယတ် ပဋိပတ်သာသနာ တာဝန်နှစ်ဖြာကို ကြိုးစားမယုတ် ပွားများအားထုတ်တော် မူကြသည့် သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တို့၏ ဘုန်းရိပ် ကံရိပ် မေတ္တာရိပ် ဩဝါဒရိပ်တို့ကို ခံယူပြီး-

ကျောက်မဲမြို့ နယ်လုံးဆိုင်ရာ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ တရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ် ပြန်ပွားရေး သာသနာနဂ္ဂဟ ပင်မဝေယျာဝေစွ အသင်းကြီးမှ ကြီးမှူးလျက် ဆွမ်းဒကာဆွမ်းအမ အလှူဒကာ၊ အလှူ အမတို့၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟကို ခံယူကာ-

နှစ်စဉ်မပျက် ဆင်ယင်ကျင်းပ ပြုလုပ်အပ်သော ဆဋ္ဌမ အကြိမ်မြောက် မိုးကုတ်ဝိပဿနာ ၁၀ ရက် အဓိဋ္ဌာန် အလုပ်ပေး တရားစခန်းပွဲကြီး၏ ၈ ရက်မြောက်သောနေ့၊ ဤ ၈

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ရက်မြောက်သောနေ့ အဖို့တွင် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်များနှင့်တကွ တရားဝင် တရားအားထုတ် ကြပေကုန်သော ယောဂီသူတော်စင် အပေါင်းတို့၏ သီလ သမာဓိ ပညာ သိက္ခာသုံးရပ် အကျင့်မြတ်တို့ကို အာရုံပြုပြီး-

အရက်ဆွမ်း အာဟာရများဖြင့် သဒ္ဓါပြဋ္ဌာန်း၊ ဉာဏ်ရှင်လန်းကာ လာရောက်ဆက်ကပ် လှူဒါန်းကြတဲ့ သဒ္ဓါကြည်လင် ပါရမီရှင် ကုသိုလ်ရှင်ကြီး များကတော့ ကျောက်မဲမြို့ အမှတ် ၈ ရပ်ကွက် ပြူးရွာသစ်မှ ဆရာ ဆရာမများဖြစ်ကြသော ဆရာမ ဒေါ်ခင်စန်းဝေ၊ ဆရာမ ဒေါ်နန်းခင်ကြည်၊ ဆရာမ ဒေါ်မြင့်မြင့်ရီတို့မှ တပည့်ရတနာမလေး၊ မနန်းထက်ထက်အောင်အတွက် ၈ လပြည့် အထိမ်းအမှတ်အားဖြင့် လှူဒါန်းဆက်ကပ် ပူဇော်ကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ဖန် နေ့ဆွမ်း အာဟာရကိုဖြင့် ကျောက်မဲမြို့ အမှတ် ၄ ရပ်ကွက်၊ ပတ္တမြားလမ်းနေ ကွယ်လွန်ပြီး ဖြစ်သော သမီးလှရတနာ မနန်းထက်ထက်အောင်၏ ၈ လပြည့် အထိမ်းအမှတ်အားဖြင့် ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးဇော်နီ + ဒေါ်နန်းရွှေအိမ်၊ ဦးလေးဖြစ်သူ ဦးဟန်ရှိန်+ဒေါ်နန်းပိုင်ဆာ၊ ဟိန်းဗီဒီယိုနှင့် လျှပ်စစ်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရေး မိသားစုများမှ လှူဒါန်းဆက်ကပ် ပူဇော်ကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အလှူရှင် အလှူအမများနှင့်တကွ တရားဝင် တရားအားထုတ်ကြသော ယောဂီ သူတော်စင်များနှင့် အချိန်ပိုင်းအားဖြင့် တရားနာ တရားထိုင် ကြွရောက်လာကြတဲ့ ညတရားနာ ပရိတ်သတ်အပေါင်း သူတော် ကောင်းတို့အား ဘုန်းကြီးများ ကျေးဇူးဆပ် ဟောကြားမည့် တရားကတော့ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အခန်းနှင့် သစ္စသံယုတ်ပါဠိတော်၊ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာနှင့် မဟာဋီကာ စူဠဝေဒဏှာသုတ်၊ ဝိသာခနှင့် ဓမ္မဒိန္နာ အပါအဝင် ခုဒ္ဒကနိကာယ်ဝင် ဓမ္မပဒ ပါဠိတော်ကြီးကို အခြေခံ၍ ဟောကြားအပ်သော "သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား" တရားတော်။

ဤတရားတော်မြတ်ကြီးကို မဟောကြသေးမီ မနာကြသေးမီ တရားပိုင်ရှင် ဖြစ်တော် မူသော သုံးလောကထွတ်တင် သဗ္ဗညုဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ ဂုဏ်တော်ကို အာရုံ ပြုပြီးတော့ နမောတဿ သုံးကြိမ်ဖြင့် ညီညာဖျဖျ ကန်တော့ လိုက်ကြပါဦးစို့။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဟောသူရော နာသူပါ ကျေးဇူးတော်ရှင် အရဟန္တတစ်ဆူ ဖြစ်တော်မူသော အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်ကို ဦးထိပ်မှထားကာ ဟောကြားကြမှာ ဖြစ်လေသောကြောင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားသီကုံးတော် မူခဲ့သော "မူလနှစ်ဖြာ လင်္ကာဆောင်ပုဒ်"ကို ညီညာဖျဖြူ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီး တရားပွဲ စလိုက်ကြရအောင်။

ဆောင်။ ။ မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု

လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါဆယ့်နှစ်ပါး

တရားကိုယ်များနှင့်၊ သုံးပါးအစပ်

နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်

ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာနှစ်ဆယ်

ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်

သိစေအပ်သည်

သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။

ဉာဏ်လမ်းပေါ်လျှောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်

တို့အားလုံးသော ပရိသတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်း တို့သည် ဘာသာနေအရ ပြောရလျှင် ဘယ်ဘာသာဝင် တွေပါလိမ့်?

“ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေပါ ဘုရား”

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ပီပီ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ အတွက် ကုသိုလ် ကောင်းမှု အမျိုးမျိုးကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက် ကြတဲ့ နေရာမှာ အားလုံးသော ဒကာ ဒကာမတွေ ဒါန သီလ သမထ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ ဆိုတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အမျိုးမျိုးကို ပြုလုပ် ဆောင်ရွက် နေကြတယ် ဆိုတာ တခြားလိုချင်လို့လား နိဗ္ဗာန်လို ချင်လို့လား?

“နိဗ္ဗာန်လိုချင်လို့ပါ ဘုရား”

နိဗ္ဗာန်လိုချင်လို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပြုနေကြတယ်၊ တချို့ကပြောသေးတယ် “မင်းတို့ နိဗ္ဗာန်လို ချင်လို့ ဘယ်လောက်ပဲ အားထုတ်အားထုတ် ဒီဘဝ နိဗ္ဗာန် မရနိုင်ပါဘူးကွာ” လို့ အဘော်လွန်ပြီး ပြောနေကြ တာ မရှိဘူးလား?

“ရှိပါတယ်ဘုရား”

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက မင်္ဂလာသုတ် ပါဠိတော်မှာ “ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ” ကာလေန ဓမ္မ သာက္ခဏာ” သင့်တော်တဲ့အချိန်မှာ တရားနာပါ။ သင့်တော်တဲ့အချိန်မှာ တရားဓမ္မ ဆွေးနွေးမေးမြန်းပါ။ အဲဒါ မင်္ဂလာရှိတဲ့အလုပ်လို့ ဟောတော်မူ ထားတာရှိပါလျက်နှင့် ဘုရားဟော မင်္ဂလာသုတ် ပါဠိတော်ကို သေချာဂရု မစိုက်ကြဘူး။ အမည်ခံ ဗုဒ္ဓဘာသာ အောက်တန်းစား အဆင့်လောက်နဲ့ ကျေနပ်နေကြတယ်။ ဘုရားသွား ကျောင်းတက်လောက်နဲ့ အဟုတ်ကြီး ထင်ပြီးတော့ အောက်ခြေ လွတ်နေကြတာနော်။

“မှန်ပါဘုရား”

အဲဒီလူတွေဟာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လည်းပဲ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဝိပဿနာ အလုပ်တွေကို အားမထုတ်ချင် ကြဘူး။ တကယ်တမ်း အားထုတ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ တွေ့တော့လည်းပဲ “မင်းတို့ ဘယ်လောက် အားထုတ်အားထုတ် ပါကွာ၊ ဒီဘဝ သောတာပန် မတည်နိုင်ပါဘူး” အဲဒီလို သူများရဲ့ သဒ္ဓါတရားကို ဆုတ်ယုတ်သွားအောင် ပျက်ပြားသွားအောင် အရမ်းပြောဆိုနေကြတာ ဒီလောကမှာ မရှိဘူးလား?

“ရှိပါတယ်ဘုရား”

ဘုန်းကြီးက ဘုရားသွား ကျောင်းတက်လုပ်တာကို အပြစ်ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ ရည်ရွယ်ချက်ကို မြင့်သထက် ပိုပြီး မြင့်မြင့်ထားစေ ချင်လို့ ပြောနေတာပါ။ ကြုံရခဲတွေရခဲတဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်ကြီးနဲ့ ကြုံကြိုက်တုန်းမှာ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ အမြင့်ဆုံး ပန်းတိုင်ကြီးကို ရောက်အောင် လှမ်းစေချင်လို့ စေတနာနဲ့ ပြောတဲ့စကား။ ဘာနဲ့ ပြောတာပါလိမ့်?

“စေတနာနဲ့ပါဘုရား”

နိဗ္ဗာန်ရချင်ရင်တော့ သာမန်နဲ့မရနိုင်ဘူး။ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဝိပဿနာအလုပ်ကို အားထုတ်မှပဲ ရနိုင်မယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ။ တို့ဒကာ ဒကာမတွေ သံသရာဝဋ်က လွတ်မြောက်အောင် တစ်နည်းပြောရရင် နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် လျှောက်လှမ်းကြတဲ့ နေရာမှာ လမ်းကသုံးသွယ် ရှိတယ်။ လမ်းသုံးသွယ်က ဘာတွေလဲဆို တော့ ကံလမ်း၊ ဈာန်လမ်း၊ ဉာဏ်လမ်း၊ ဘာတွေပါလဲ?

“ကံလမ်း၊ ဈာန်လမ်း၊ ဉာဏ်လမ်းပါဘုရား”

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ကံလမ်းဆိုတာက ခုနကပြောခဲ့တဲ့ ဘုရားသွားကျောင်းတက် စွန့်ကြဲပေးကမ်းလှူဒါန်း ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ဥပုသ်တွေ ဆောက်တည်တာကိုပြောတာ။ အဲဒါက ကောင်းတဲ့ ကံလမ်းနော်၊ မကောင်းတဲ့ ကံလမ်းဆိုတာ ရှိသေးတယ်။ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်တွေ လုပ်နေတာ မကောင်းတဲ့ ကံလမ်းပဲ။ အရက်သောက်၊ ဖဲရိုက် ကြက်တိုက်၊ အပျော်အပါးလိုက်စား၊ သူများ အသက်သတ်ဖြတ် သူများပစ္စည်း မတရားသဖြင့် ခိုးဝှက်။ အဲဒါ မကောင်းတဲ့ ကံလမ်း။ မကောင်းတဲ့ ကံလမ်းကနေ လျှောက်မယ်ဆိုရင်တော့ ငရဲ တိရစ္ဆာန် ပြိတ္တာ အသူရကာယ် အပါယ်လေးဘုံကို သေချာပေါက် ရောက်မယ်။ အဲဒီလမ်းကို ဘုရားက မညွှန်ဘူး။ ညွှန်ရဲ့လား?

“မညွှန်ပါဘူးဘုရား”

ကောင်းတဲ့ကံလမ်းဆိုတဲ့ ဒါန သီလ ကောင်းမှုတွေလုပ်ရင် ဘယ်ရောက်မှာလဲဆိုတော့ သုဂတိ ကာမဘုံတွေကို ရောက်မယ်၊ လူ့ပြည် နတ်ပြည်ပေါ့။

နောက်တစ်ခါ ဈာန်လမ်းဆိုတာက သမထလမ်း၊ အဲဒီ သမထဈာန်လမ်းနဲ့ လျှောက်လှမ်းရင် ပထမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်စတဲ့ ဈာန်တွေရပြီးတော့ ရူပ အရူပဆိုတဲ့ ဗြဟ္မာဘုံကို ရောက်မယ်။

ကံလမ်းက သုဂတိဘုံ၊ ကာမသုဂတိဆိုတဲ့ လူ့ပြည် နတ်ပြည်သွားရာလမ်း။ ဈာန်လမ်းက ရူပ အရူပ ဗြဟ္မာပြည် သွားရာလမ်း၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသွားတဲ့လမ်း ဟုတ်ရဲ့လား?

“မဟုတ်ပါဘုရား”

နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်နိုင်တဲ့လမ်းက လျှောက်မှ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်မှာပေါ့။ ကံလမ်း၊ ဈာန်လမ်းက လျှောက်နေ လို့ကတော့ မရောက်နိုင်ဘူး။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ပါရမီကံတော့ ဖြစ်ပါရဲ့။ တိုက်ရိုက် မရောက်နိုင်ဘူး။ ရောက်နိုင်တာက ဘယ်လမ်းကနေ သွားရမှာလဲဆိုတော့ ဉာဏ်လမ်း၊ ဘာလမ်း ပါလိမ့်?

“ ဉာဏ်လမ်းပါဘုရား”

ဉာဏ်လမ်းဆိုတာ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဝိပဿနာ အလုပ်ကိုပြောတာ။ အဲဒီ ဝိပဿနာ အလုပ်ကိုလုပ်မှ နိဗ္ဗာန်ရနိုင်တယ်။ ဒီတော့ တို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ကံလမ်း ဈာန်လမ်း ဉာဏ်လမ်း ဘယ်လမ်းကို ရွေးမှာပါလိမ့်?

“ဉာဏ်လမ်းကို ရွေးမှာပါဘုရား”

“ဉာဏ်လမ်းက လျှောက်မှ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်နော်။ ဘုန်းကြီးက ကံလမ်း ဈာန်လမ်းကို ပိတ်ပင်တာ မဟုတ်ဘူး။ နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်တဲ့ လမ်းကို ရွေးပေးနေတာနော်။ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်နိုင်တဲ့ တစ်ခုတည်းသော လမ်းက ဉာဏ်လမ်း၊ ခန္ဓာ ဉာဏ်ရောက် ဝိပဿနာဆိုတဲ့ ဉာဏ်လမ်းပါ။

ရေကြည်သစ်သီး၊ ဆီမီးလှူမျိုး

ရိုခိုးဝတ်ရွတ်၊ စေလွှတ်မေတ္တာ

တစ်ရာရစ်သီး၊ စိတ်ပုတီးကို

မငြီးဆင့်ကဲ၊ ပြုမြဲပြုပါ

မဖျက်ပါနှင့်။

ပညာရှိကြီးတွေ ဆုံးမခဲ့တယ်။ ကံလမ်း ဈာန်လမ်းလည်း ကောင်းပါတယ်တဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီ နှစ်လမ်းနဲ့တင် ကျေနပ်ရမှာလားဆိုတော့ -

ဆက်ကာတစ်မျိုး၊ ရှေ့သို့တိုး၍

အကျိုးနိဗ္ဗာန်၊ မျှော်ရိုးမှန်က

နိဗ္ဗာန်ထိအောင် ရည်ရွယ်ချက် ပန်းတိုင်ထားပြီး မျှော်မှန်းထားရင်တော့ ကံလမ်း ဈာန်လမ်းလောက်နဲ့ ကျေနပ်နေလို့ မရဘူး။ ရှေ့ဆက်ပြီး တိုးပါဦး၊ ဘယ်လို တိုးရမှာလဲ ဆိုတော့

အကျိုးနိဗ္ဗာန်၊ မျှော်ရိုးမှန်က

ရုပ်နာမ်ခွဲခြား၊ ကျင့်တရားသာ

သံသရာဝဋ်၊ လွတ်ထွက်စေကြောင်း

လမ်းမှန်ကောင်းဟု၊ ညွှန်ပြောင်းစိတ်ထဲ

ယုံကြည်စွဲလျက်။

ရုပ်နဲ့ နာမ်နဲ့ ကွဲပြားအောင် ကြောင်းကျိုးသိအောင်လုပ် ဖြစ်ပျက်မြင်အောင် ရှုတဲ့။ အဲဒီ ခွဲခြားတဲ့ အကျင့်မြတ်ကသာ သံသရာဝဋ်က ထွက်မြောက်ကြောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လမ်းကောင်းလမ်းမှန် ဆိုတာ စိတ်ချလက်ချ ယုံကြည် လိုက်ကြပါ။ ရုပ်နာမ်ကွဲပြားအောင် ခွဲခြားတဲ့ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဝိပဿနာအလုပ်ဆိုတဲ့ ဉာဏ်လမ်းကမှ နိဗ္ဗာန်ရောက် ကြောင်း လမ်းကောင်း လမ်းမှန်လို့ စိတ်ချလက်ချ မယုံရဘူးလား?

“ယုံရမှာပါ ဘုရား”

အဲဒီလို ယုံကြည်ပြီးတဲ့နောက် -

ညွှန်ပြောင်းစိတ်ထဲ၊ ယုံကြည်စွဲလျက်

အမြဲမပြတ်၊ ဝိပဿနာ

ဘာဝနာကို၊ ခိုင်မာဆန္ဒ

ကြီးလုံ့လမှု၊ ဗုဒ္ဓခေတ်မြတ်

တွေ့ကျိုးနပ်မည်၊ ကြပ်ကြပ်သတိ ရှိပါလေ။

ပညာရှိကြီးတွေက မဆိုးဘူးလား။ နိဗ္ဗာန်လိုချင်ရင် ဉာဏ်လမ်းကလျှောက်၊ ဝိပဿနာ ဘာဝနာကို ခိုင်မာတဲ့ဆန္ဒနဲ့ အားထုတ်ကြ၊ ကြိုးစားကြတဲ့၊ ဝိပဿနာ ဘာဝနာကို အားထုတ်တဲ့ သူမှသာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်ကြီး ပေါ်ထွန်းရာ ခေတ်ကောင်း ခေတ်မြတ်ကြီးနဲ့ တွေ့ရကျိုး နပ်မယ်တဲ့။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ကောင်းဖြစ်လိုသူ အားလုံးကြပ်ကြပ် သတိရှိကြပါလို့ တိုက်တွန်း မထားပါဘူးလား။

“တိုက်တွန်းထားပါတယ်ဘုရား”

ဒါဖြင့် “မင်းတို့ ဘယ်လောက် အားထုတ်အားထုတ် ဒီဘဝမှာ နိဗ္ဗာန် မရနိုင်ပါဘူးကွာ” လို့ ပြောနေကြတာက အာဘော်လွန် လား၊ မလွန်လား?

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

“လွန်ပါတယ်ဘုရား”

ဒါကြောင့် ဉာဏ်လမ်းပေါ်ကာ လျှောက်ရင် နိဗ္ဗာန် ရောက်နိုင်တယ်ဆိုတာ ကြပ်ကြပ်သတိ ရှိကြပါ သူတော်ကောင်းတို့။

///

အိုယု ဟိန္ဒူနန်းပါ...

အရိယာ မဆိတ်သုန်းပါ

အားလုံးသော သူတော်ကောင်းတို့ ဗုဒ္ဓမြုဒေါဒုလ္လဘော လောကသို့ လောကမှာ မြတ်စွာဘုရားတစ်ဆူ ပွင့်ထွန်း ပေါ်ပေါက်တော်မူ လာတယ်ဆိုတာ အင်မတန်မှ ခဲယဉ်းတယ်တဲ့။ ကမ္ဘာအသင်္ချေ ကာလပေါင်းများစွာ လွန်လေမှ ဘုရားတစ်ဆူ ပွင့်ဖို့ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်တယ်နော်။ လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီတော်တွေကို ဖြည့်ကျင့်ပြီးမှ ပွင့်တော် မူလာရတာမို့ ခဲယဉ်းတယ်လို့ ပြောရတာ။ ကပ်ကမ္ဘာတိုင်းမှာ ပွင့်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဘုရားပွင့်တဲ့ ကမ္ဘာနဲ့ နှိုင်းစာရင် မပွင့်တဲ့ ကမ္ဘာတွေက အများကြီး။

ဘုန်းကြီးတို့ မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သက်တော်ရှစ်ဆယ် ဝါတော် လေးဆယ့်ငါး ရောက်လို့ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူ တော့မယ်ဆိုတော့ ကုသိန္နာရုံပြည် မလ္လာမင်းတို့ရဲ့ အင်ကြင်းဥယျဉ်မှာ မလ္လာမင်းတို့ အနားယူဖို့ရာ ခင်းထားတဲ့ ရတနာ ညောင်စောင်းတော်ထက်မှာ လျောင်းတော်မူနေတဲ့အခိုက် ကုသိန္နာရုံမှာနေတဲ့ သုဘဒ္ဒဆိုတဲ့ ပရပိုဇိကြီးက မြတ်စွာဘုရားအား ဖူးတွေ့ခွင့်ပေးဖို့ အရှင်အာနန္ဒာကို ခွင့်တောင်းတယ်။

အဲဒီအခါ အရှင်အာနန္ဒာက ခွင့်မပေးချင်ဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်က ဒီနေ့ညမှာပဲ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူတော့မယ်။ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခါနီး ပြင်းထန်တဲ့ ဝေဒနာကြောင့် အင်မတန် ပင်ပန်းတော် မူနေရှာတယ်။ သုဘဒ္ဒ ပရပိုဇိလို တိတ္ထိတွေက သူတို့အယူကို သိပ်ပြီးတော့ စွဲလမ်းတယ်။ အဲဒီအယူ အစွဲတွေ ကျွတ်အောင်သာ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ် ဟောတော်မူရရင် နဂိုက ပင်ပန်းနေရတဲ့ ကြားထဲမှာ ပိုပြီးတော့ ပင်ပန်းတော် မူရှာလိမ့်မယ်လို့ အရှင်အာနန္ဒာက ခွင့်မပေးတာ။

ဒါပေမဲ့ သုဘဒ္ဒပရပိုဇိက မြတ်စွာဘုရားနဲ့ တွေ့ခွင့်ရဖို့အရေး အရှင်အာနန္ဒာကို မရမချင်းလျှောက်တာ။ “လောက လူရွာမှာ သစ္စာလေးပါး တရားသိမြင် ဘုရားရှင်တို့

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ပွင့်ထွန်းတော်မူခိုက်နဲ့ ကြုံတွေ့ဖို့ဆိုတာ အင်မတန်မှ ခဲယဉ်းတယ်ဆိုတဲ့စကား တပည့်တော်ရဲ့ ဆရာ ဆရာကြီး များပြောတာ။ ကြားဖူးပါတယ်ဘုရား။ နောက်ပြီးတော့ တပည့်တော်ရဲ့ ဆရာ ဆရာကြီး တွေက အထူးတလည် မှာကြားထားတာ ရှိပါသေးတယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုရင် အဲဒီလို အင်မတန်မှ ပွင့်ပေါ်ခဲပါတယ် ဆိုတဲ့ ဘုရားရှင်များ တကယ်လို့ ပွင့်တော်မူ လာတာနဲ့ ကြုံရင် မိမိစိတ်ထဲမှာ သံသယ ရှိတာတွေကို မေးဖြစ်အောင် မေးလိုက်ကြ တဲ့ ဘုရားဆိုတာ သံသယတွေ အားလုံး ပျောက်ကင်းကျေနပ်အောင် ဖြေရှင်းပေးနိုင်တယ်တဲ့။ “ ဒါကြောင့်မို့ တပည့်တော်ကို ဘုရားဖူးခွင့် ပေးတော်မူပါဘုရား”လို့ လျှောက်ထား တောင်းပန်တယ်။

အရှင်အာနန္ဒာက “ငါ့ရှင် သုဘဒ္ဒပရိဝိုဏ် ခုအချိန်မှာ မြတ်စွာဘုရား အင်မတန် ပင်ပန်းနွမ်းနယ် တော်မူနေပါတယ်။ မေးခွန်းတွေမေးပြီး မညှဉ်းဆဲပါနဲ့တော့” လို့ တားမြစ်တယ်။ သုဘဒ္ဒကလည်း ထပ်တောင်းပန်၊ အရှင်အာနန္ဒာကလည်း ငြင်းဆန် “ဒီလိုနဲ့ သုံးကြိမ်မြောက် ရောက်တော့ သူတို့ အချီအချ ပြောနေတာတွေကို ဘုရားက ကြားတော်မူတော့ “ အာနန္ဒာ သုဘဒ္ဒကို တားမနေပါနဲ့၊ ငါဘုရားအား ဖူးမြော် ခွင့်ပေးလိုက်ပါ။ သူမေးချင်တာ ရှိလည်း မေးပါစေ” လို့ ခွင့်ပြုတော် မူလိုက်တယ်။

အဲဒီမှာ သုဘဒ္ဒပရိဝိုဏ်ကြီးက “မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် သံသယရှိတာလေး မေးခွင့်ပြုပါ ဘုရား၊ လူ့ဘောင်လောကမှာ ပူရာဏ ကဿပတို့ မက္ခလိ ဂေါသာလတို့ စတဲ့ ဒိဋ္ဌိ ဆရာကြီးတွေဟာ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ဘုရားလို့ပြောပြီး တရားအားလုံးကို သိတယ်လို့ ပြောနေကြပါတယ်ဘုရား။ အဲဒါ သူတို့ပြောတဲ့အတိုင်း တရားအားလုံးကို သိတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ပါသလား၊ ဒါမှမဟုတ် မသိဘဲနဲ့ အလကား ကြားဝါနေ ကြတာလား။ တချို့တဝက်လောက်ပဲ သိတာလား ဘုရား” လို့ လျှောက်တော့ မြတ်စွာဘုရားက “ အဲဒါတွေ မေးမနေပါ နဲ့ကွာ၊ အခုအချိန်မှာ ဒါတွေဖြေနေဖို့ အချိန်မဟုတ်တော့ဘူး၊ အရေးကြီးတာကို ပြောမယ်”

ဒါဆိုရင်လဲ

“ကောင်းကင်မှာသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ခြေရာထင်ပါ သလားဘုရား”

“ မထင်နိုင်ဘူးကွယ်”

“အရှင်ဘုရား သာသနာမှတစ်ပါး အခြားသော သာသနာမှာ အရိယာများ ဖြစ်နိုင်ပါ သလားဘုရား။”

သူလိုပိန်းမသား ရှားမှရှား

“ငါဘုရား သာသနာရယ်မှ မဟုတ်ပါဘူး။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ ကျင့်စဉ်အမှန်တရားရှိတဲ့ ကျင့်တဲ့ သာသနာမှန်သမျှ အရိယာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အရှင်ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း အရိယာများ ဖြစ်နိုင်ပါဦး မလားဘုရား။”

ဒီမယ် သုဘဒ္ဒ မင်းကို ငါဘုရား အရေးကြီးတာပြောမယ် သေချာနားထောင် ပြီးတော့မှတ်။

ဣမေ စ ဘိက္ခု သုဘဒ္ဒ၊ သမ္မာဝိဟဒေယျံ။

အသုညော လောကော၊ အရဟန္တေ ဟိ အဿ။

တရားတော်တွေ မကွယ်သေးသမျှ၊ တရားတော်တွေကို ညွှန်ပြတဲ့ ဆရာသမားကောင်းတွေ ရှိနေသေးသမျှ၊ တရားအလုပ်ကို အားထုတ်ကျင့်ကြံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိနေသေးသမျှ ဒီလောကကြီးမှာ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် ရဟန္တာဆိုတဲ့ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မဆိတ်သုဉ်းသေးဘူး သုဘဒ္ဒတဲ့။

အင်မတန်မှ အရေးကြီးတဲ့ စကားနော်။ သုဘဒ္ဒက သူသိချင်တာတွေ မေးနေပေမဲ့ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးမှာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူခါနီး ဆိုတော့ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောမနေတော့ဘူး။ အရေးကြီးတာကိုပဲ ပြောမယ်။ လောကမှာ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တွေ မဆိတ်သုဉ်းသေး ဘူးတဲ့ ဘာမဆိတ်သုဉ်း တာပါလိမ့်?

“ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မဆိတ်သုဉ်းတာပါဘုရား။”

ဒီစကားဟာ ကျင့်ဆဲယောဂီ တို့အတွက် အင်မတန်မှ သက်ဆိုင်တဲ့စကား၊ အလွန် အရေးကြီးတဲ့ စကား။

“သုဘဒ္ဒရေ ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော့မယ်၊ ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော် မူငြားသော်လည်း ငါဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟောကြားထားတဲ့ ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ သုတ် ဝိနည်း အဘိဓမ္မာ ပိဋကသုံးပုံ၊ နိကာယ်ငါးရပ်၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇ပါး၊ မဂ္ဂင် ၈ပါး၊ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဝိပဿနာတရား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒိဋ္ဌိဖြုတ် သစ္စာတရားတွေ မကွယ်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး။

သူလိုပိန်းမသား ရှားမှရှား

ဒီခန္ဓာဉာဏ်ရောက် သစ္စာတရားတွေကို ဟောပြောညွှန်ပြတဲ့ ဆရာကောင်း သမားကောင်း တွေ ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး။

ဒီသစ္စာတရားတွေကို နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားလို့ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး။ ဘယ်တော့မှ သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်ရဟန္တာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တွေ မဆိတ်သုဉ်းဘူး ဆိုတာ မင်းမှတ်လိုက်စမ်းပါကွာ။ ကြည့်စမ်း ဘုရား ဖြေတော်မူလိုက်တာ ယောဂီတို့ အတွက် အင်မတန်မှ အားရှိစရာ မကောင်းဘူးလား။

“ကောင်းပါတယ်ဘုရား”

အလွန်အလွန် အားရှိစရာ ကောင်းလိုက်တာ။ မြတ်စွာ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံ တော်မူလို့ နှစ်ပေါင်း ၂၅၅၀ တောင် ကြာခဲ့ပြီနော်။ ဒီလောက် နှစ်ပရိစ္ဆေဒတွေ ကာလကြာသည့် တိုင်အောင် သစ္စာတရားတွေ၊ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် တရားတွေ၊ ဝိပဿနာ တရားတွေ၊ အဘိဓမ္မာ တရားတွေ ကွယ်ပြီ လားလို့မေးရင်?

“မကွယ်ပါဘုရား”

ဟောပြောပို့ချမယ့် ဆရာကောင်း သမားကောင်းတွေလည်း ရှိနေတယ်။ လောက အလယ်မှာ ငွားငွားစွင့်စွင့် ရှိမနေ ဘူးလား?

“ရှိနေပါတယ်ဘုရား”

ယောဂီတို့မှာလည်း ဒီသစ္စာတရားတွေကို ထောင်နိုင်တဲ့ ဉာဏ်နားလေး တွေရော မပါဘူးလား?

“ပါ ပါတယ်ဘုရား”

ယောဂီတို့မှာလည်း ခန္ဓာအရှိ ဉာဏ်အသိ မဂ်နဲ့ကိုက်အောင် ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်လိုတဲ့ လုံ့လ၊ ဝီရိယ၊ အာသာဆန္ဒတွေ ရှိကြလို့လည်း နီးစပ်ရာ တရားစခန်းတွေ ဝင်ရောက် တရားအားထုတ်လို့၊ တချို့လည်း အကြောင်းအကျိုး မညီညွတ်လို့ တရားစခန်းတွေ ဝင်ရောက် အားမထုတ် နိုင်ပေမဲ့ နည်းမှန်လမ်းမှန် ရထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များပီပီ ကိုယ့်အိမ်မှာလည်း အာစိဏ္ဍကံ

ဖြစ်ပျက်ကိုလေ ကြိုးစားမယုတ် မှန်မှန်လေးပွားများ အားထုတ်နေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်းပဲ လောကမှာ ဒုနဲဒေး အများကြီးမရှိဘူးလား။

“ရှိပါတယ်ဘုရား”

မြတ်စွာဘုရားကို သံသယတွေ မေးလျှောက်တဲ့ သုဘဒ္ဒ ပရိပိုင်ဆိုတာ တခြားပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ဘူး။ မြတ်စွာဘုရားရှင် ဘုရားအဖြစ်ကို ရောက်တော်မူပြီးတဲ့နောက် မဟာဗောဓိ မဏ္ဍိုင်ကနေ ဗာရာဏသီပြည် မိဂဒါနတောကို ပဉ္စဝဂ္ဂို ငါးဦးအား တရားဦး ဓမ္မစကြာ ဟောတော်မူဖို့ ကြွတော်မူတဲ့ အခါ လမ်းခရီးကြားမှာ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဥပကတက္ကတွန်း ကြီးရဲ့သားပဲ။ အဲဒီ ဥပက တက္ကတွန်းကြီးနဲ့ ဆာဝါနဲ့ ရပြီးတော့ သုဘဒ္ဒကိုမွေးတာ။ မြတ်စွာဘုရား သက်တော် ထင်ရှား ရှိတော်မူစဉ် တစ်လျှောက်လုံး ဘုရားဆီကို ရောက်မလာခဲ့ဘဲနဲ့ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော့မယ်ဆိုမှ သူသိချင်တာလေး မေးမလို့ ရောက်လာတာ နော်။

နောက်ဆုံးမှ ရောက်လာပေမဲ့ သုဘဒ္ဒ ပရိပိုင်ကြီး ကံကောင်းပါတယ်။ မြတ်ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်မှာ ရဟန္တာ မဆိတ်သုဉ်ဘူး ဆိုတဲ့ တရားကို နာရပြီး ချက်ချင်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနဲ့ တိတ္ထိပရိပိုင် ဘဝကနေ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အဖြစ် သရဏဂုံ ခံယူဆောက်တည်ပြီးတော့ ဝင်ရောက် လာတယ်။ ရဟန်းပြုခွင့် လည်းရတယ်။ မြတ်စွာဘုရား ထံတော်ကနေ တရားအားထုတ် နည်းများ တောင်းပြီးတော့ တရားအားထုတ်လိုက်တာ အဲဒီ မလ္လာမင်းတို့ရဲ့ အင်ကြင်း ဥယျာဉ်တွင်းမှာပဲ ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါး၊ အဘိညာဉ် ခြောက်ပါး၊ သမာပတ် ရှစ်ပါးနှင့်တကွ အာသဝေါကုန်ခန်း ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မှာ မြတ်စွာဘုရား သက်တော် ထင်ရှား ရှိနေခိုက် နောက်ဆုံး ကျွတ်တမ်းဝင် တဲ့ အရိယာ သာဝကအဖြစ် ဥဒါန်းတွင် သွားပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ယောဂီများ ဘုရားဟော မေ့ကွန်တွေ ရှိနေသမျှ တရားဟော တရားပြ ဆရာကောင်း သမားကောင်းတွေ ရှိနေသမျှ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဝိပဿနာတရား အလုပ် ကြိုးစား အားထုတ်တဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိနေသမျှ သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ် ရဟန္တာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တွေ မဆိတ်သုဉ်း ဘူးဆိုတာ စိတ်ချလက်ချ မှတ်ထားခဲ့ကြပါ။

“မှန်ပါဘုရား”

အရုဏ်တက်မှ နေထွက်ရ

ဒါကြောင့် ယောဂီတို့ရေ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက

ဥဒ္ဒစ္စတိ ယထာဒိစ္စော၊ ပုရေခေတွာ ရုနံတတ္တာ

ဝိပဿနံ ပုရေခေတွာ မဂ္ဂဓမ္မော ပဝတ္တတိ။

လောကသဘာဝ တစ်နေ့တာရဲ့ အစမှာ နေထွက်ခင်မှာ အရုဏ်ဆိုတာ အရင်လာတယ်။ လူတွေပြော ပြောနေတဲ့ အရုဏ်တက်ချိန် ဆိုတာလေ။ အာရုံလို့ မပြောရဘူး။ သူက ပါဠိလိုအရုဏ-ကနေလာတာမို့ အရုဏ် လို့ ပြောရမယ်။ အရုဏ်တက်ပြီးရင် နေထွက်မယ်။

အရုဏ်တက်ပြီးရင် နေထွက်လာတာ သေချာသလိုပဲ ခန္ဓာအရှိ ဖြစ်ပျက်ကို မြင်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ် ကိုသာ အရင်ဆုံး ရအောင် ကြိုးစားနော်။ ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်သာ အရင်ဆုံး ကိန်းပြီဆိုရင် စိတ်သာချပေတော့ ယောဂီတို့။ ဖြစ်ပျက်အဆုံးမှာ နိဗ္ဗာန်ရှိတယ်။ ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်ရဲ့ အဆုံးမှာ မဂ်ဆိုတာ ရောက်လာမှာပဲ။

အရုဏ်တက်ပြီးရင် နေထွက်မယ်။ ဝိပဿနာဉာဏ်ပြီးရင် မဂ်ဉာဏ်လာမယ်။ ဒါကြောင့် အားလုံးသော ယောဂီများ ဖြစ်ပျက်မြင်ဖို့က လိုရင်းဆိုတာ စွဲစွဲမြဲမြဲ နှလုံးထဲ အသည်းထဲအထိ စွဲနေအောင် မှတ်ထားပါ။

ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်သာ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ရှိနိုင်တယ်။ ဖြစ်ပျက်မမြင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် အတွက်တော့ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ရှိကို မရှိနိုင်ဘူး။ ဘုရားပဲတည်တည်၊ ကျောင်းပဲ ဆောက်ဆောက်၊

သားလည်းပဲ ရှင်ပြု၊ သမီးလည်းပဲ နားသ၊ ကြိုက်တဲ့ အလှူကြီးတွေ ပေးလိုက်စမ်းပါ။ လှူချင်တာတွေ လှူလိုက်စမ်းပါ။ သို့သော် ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် အလုပ်ကို မလုပ်သေးသမျှ ဒီပုဂ္ဂိုလ်အတွက် ဒီဘဝမှာလည်း နိဗ္ဗာန်မရှိ နောက်ဘဝလည်း နိဗ္ဗာန်မရှိပါဘူး။

ဒါကြောင့်

အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ နိဗ္ဗာန်။

ဘိက္ခဝေ- ငါဘုရား၏ ချစ်သားတို့ ချစ်သမီးတို့၊ နိဗ္ဗာန်-နိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။

မြတ်စွာဘုရားက နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ သေချာပေါက်ရှိကို ရှိတယ်တဲ့။ အဲဒီနိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကြီးကို ဘယ်သူတွေ ရနိုင် ရောက်နိုင်သလဲ ဆိုရင်။

နိဗ္ဗာန်သေသဝ သန္တိကေ၊ ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿဝါ။

နိဗ္ဗာန်ဆိုတာလေ အမျိုးသားဝင်စံတဲ့ နိဗ္ဗာန်၊ အမျိုးသမီးဝင်စံတဲ့ နိဗ္ဗာန်ရယ်လို့ သီးသန့် မရှိပါဘူးကွာ။ အမျိုးသားတွေမှ သာလျှင် နိဗ္ဗာန်ဝင်စံရမယ်၊ အမျိုးသားတွေမှသာလျှင် ဒီသစ္စာ တရားကို နာရမယ်၊ ပွားများရမယ် ဒီလို မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ အမျိုးသမီးတွေ လည်းပဲ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဝိပဿနာတရားကို သေချာကျနစွာ အားထုတ်ရင် နိဗ္ဗာန်ကို ရနိုင်ပါတယ်။

တကယ်တမ်းကျတော့ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးဆိုတာ လောက ပညတ်ချက်လို့ မှတ်ရမယ်နော်။ အမျိုးသားလည်း ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး၊ ဒီအသိဉာဏ်နဲ့ ဒီခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်ထားတဲ့ လူသားချင်း အတူတူပဲ။ သူကသာတယ် ကိုယ်ကသာတယ်ဆိုတာ မရှိပါဘူး။ ဒီခေတ် လောကဘက်မှာ ကြည့်ရင် အမျိုးသား ဘုရင်ရှိသလို အမျိုးသမီး ဘုရင်မလည်း ရှိတာပဲ မဟုတ်လား။ အမျိုးသား သမ္မတ၊ အမျိုးသား ဝန်ကြီးချုပ်တွေ ရှိသလို၊ အမျိုးသမီး သမ္မတ၊ အမျိုးသမီး ဝန်ကြီးချုပ်တွေ ရှိတာပဲ။ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ကြီးတွေ သူဌေးကြီးတွေ ထဲမှာလည်း အမျိုးသမီးတွေ ရှိနေတာပဲနော်။

နိဗ္ဗာန်ရဖို့ အရေးမှာလည်း ဘုရားလက်ထက်တော်က မိထွေးတော် မဟာပဇာပတိ ဂေါတမိတို့ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမတို့၊ ခေမာထေရီမတို့ အရိယာ သာဝကကြီးတွေ အာသဝေါကုန်ခန်း ရဟန္တာထေရီမကြီး တွေရှိတယ် မဟုတ်လား၊ အမျိုးသားဘက်က ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးတွေ

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ရှိသလိုပဲ အမျိုးသမီး တွေဘက်က လည်း ရဟန္တာ ထေရီမကြီးတွေ အများကြီးရှိတယ် ဆိုတာ နမူနာစံပြ သာဓက ယူစရာတွေပါပဲ။

ဒါကြောင့် အမျိုးသမီးတွေလည်းပဲ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဝိပဿနာတရားကို သေချာကျနစွာ အားထုတ်ရင် နိဗ္ဗာန်မရနိုင်ဘူးလား၊ ရနိုင်သလား?

"ရနိုင်ပါ ဘုရား"

အမျိုးသားတွေအတွက် သီးသန့်နိဗ္ဗာန်၊ အမျိုးသမီးတွေ အတွက် သီးသန့် နိဗ္ဗာန်ရယ်လို့ ခွဲထားသလား?

"မထားပါဘုရား"

အမျိုးသား အမျိုးသမီးဆိုတာ လောကပညတ်ချက် ပါပဲနော်။ တကယ်တမ်း တရားဟော တရားနာနေ ကြတာ ခန္ဓာ ဘယ်နှစ်ပါးပါလိမ့်။

"ငါးပါးပါဘုရား"

အဲဒီ ခန္ဓာငါးပါးကို အကျဉ်းချုပ်လိုက်တော့ ဘာနဲ့သာ?

"ရုပ်နဲ့ နာမ်ပါဘုရား"

ယောဂီတို့ရေ ရုပ်မှာလည်း တည်တံ့နေတာလား၊ ဖြစ်ပျက်နေတာလား?

"ဖြစ်ပျက်နေတာပါဘုရား"

နာမ်ကလည်း?

"ဖြစ်ပျက်ပါဘုရား"

ရုပ်ကလည်း ဖြစ်ပျက်၊ နာမ်ကလည်း ဖြစ်ပျက်။ ဒါဖြင့် ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်ကို အမှန်အတိုင်း မြင်လိုက်ရင် ယောကျ်ားဆိုတဲ့အမှတ် မိန်းမဆိုတဲ့အမှတ် ခေါင်း၊ခါး၊ခြေ၊လက် အမှတ်သညာတွေဟာ မိမိသဏ္ဍာန်မှာ ပေါ်လာပါဦးမလား?

"မပေါ်ပါ ဘုရား"

ပညတ္တိ ဌပေတွာ အနိစ္စဒိ အာကာရေန ဝိဝိဓံ ပဿတီတိ ဝိပဿနာသို့ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာမှာ ဆိုထားတာ ဖြစ်လေသောကြောင့်

ပညတ်ကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဆိုတဲ့ အခြင်းအရာအားဖြင့် အထူးထူးအပြားပြား ခန္ဓာဖြစ်ပျက်ကို မြင်အောင် ရှုတာ ဝိပဿနာဆိုတဲ့ အတိုင်း ယောဂီတို့ရဲ့ ဟောဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာ ဖြစ်ပျက်ကို မှုန်နေအောင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သာ ကြည့်ပါ။ ခေါင်း တွေ၊ ခါးတွေ၊ ခြေတွေ၊ လက်တွေဆိုတဲ့ ပညတ် အမှတ်သညာတွေ မိမိသဏ္ဍန်မှာ ပေါ်ပါဦးမလား?

"မပေါ်ပါ ဘုရား"

ယောကျာ်းမိန်းမဆိုတဲ့ အမှတ်သညာတွေ လာပါဦးမလား?

"မလာတော့ပါ ဘုရား"

ဒါသည် ရုပ်ပဲ၊ ဒါသည် နာမ်ပဲ၊ ဒါသည် စိတ်ပဲ၊ ဒါသည် ဝေဒနာပဲဆိုတဲ့ ဝိဇ္ဇာမာန ပညတ်သဘော တွေရော လာပါဦးမလား?

"မလာတော့ပါ ဘုရား"

တခြားမြင်လို့ မဟုတ်ဘူး၊ ဖြစ်ပျက်မြင်လို့နော်၊ ဖြစ်ပျက်သာ မြင်ပါစေ ယောဂီတို့ရေ ဒီယောကျာ်း မိန်းမ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါဆိုတဲ့ အမည်နာမတွေ ပညတ်ချက်တွေဟာ အလုံးစုံ ပျောက်သွားလိမ့်မယ်။

ဒါကြောင့် အမျိုးသမီးတွေလည်း ဖြစ်ပျက်မြင်အောင် အားထုတ်မယ်ဆိုရင် နိဗ္ဗာန်ကို ရနိုင်တယ်ဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ထားကြပါ။

ဖြစ်ပျက်သိမြင် ဒိဋ္ဌိစင်

ယောဂီတို့ ခန္ဓာပေါ် ဉာဏ်ရောက်အောင် လုပ်ကြစမ်းပါ အမြဲတိုက်တွန်း နေတာပေါ့၊ တကယ် လုပ်ကြည့်ပါ။ ဝိပဿနာအစ အာနုပါနက ဆိုထားသည့် ဝင်လေကို မှန်မှန်ရှု ထွက်လေကို မှန်မှန်ရှုက် ဝင်လေ ဝင်တိုင်းသိ၊ ထွက်လေ ထွက်တိုင်းသိ၊ ဒါဘာလုပ် နေတာတုန်းဆိုရင် သမာဓိ ထူထောင်နေတာလို့ ဆိုတယ်။

ဒါကိုပဲ မြတ်စွာဘုရားက "သမာဓိံ ဘိက္ခဝေ ဘာဝေထ" ဘိက္ခဝေ-ချစ်သား ချစ်သမီးတို့၊ သမာဓိံ သမာဓိကို ဘာဝေထ ရှေးဦးစွာ ပွားများကြစမ်းပါတဲ့။

အဲဒီလို ဝင်လေသိ ထွက်လေသိ သိနေရာကနေ ဝင်လေလေးက ဘယ်ကို ဝင်သွားသလဲ ထွက်လေလေးက ဘယ်ကို ထွက်သွားသလဲ ဆိုတာကို စောင့်ကြည့်ပါ။

လေဆိုတာ ရုပ်တရား၊ နှာသီးဖျား ဆိုတာကလည်း ရုပ်တရား၊ အဲဒီလို ရုပ်နှစ်ခု ပေါင်းစပ်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ လေကလေးဟာ လေ နှာသီးဖျားထဲကို တိုးဝှေ့ထိခိုက်ပြီး ဝင်လာတာကို ယောဂီတို့တွေလိမ့်မယ်။

ဟုတ်မဟုတ် စောင့်ကြည့်ပါ ဘုန်းကြီးပြောတာ မယုံနှင့် ခန္ဓာပြောတာကိုပဲ ယုံပါ။

ယောဂီတို့ တိုးမှတိုးရဲ့ လား?

"တိုးပါတယ် ဘုရား"

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

"တိုးနေတာ ရုပ်သဘော၊ တိုးမှန်းသိနေတာက နာမ်သဘော၊ ရုပ်သဘော၊ နာမ်သဘောမှ တစ်ပါး အခြားမရှိပါဘူး၊ ဒါကိုပဲ မြတ်စွာဘုရားရှင်က-

"သမုဒယဓမ္မာ နပသင်္ခါ ရူပသ္မိံ ဝိဟရတိ"

သမုဒယဓမ္မာ-ဖြစ်ပေါ်လာသော၊ ရူပသ္မိံ -တိုးနေတဲ့ ရုပ်သဘော တရားကလေး အပေါ်၌၊ ဝိဟရတိ-ပဏနာတိ- အသိကလေးနဲ့ နေပေးစမ်းပါ။

တစ်ခါ မတိုးဘဲနဲ့ သိတာလား၊ တိုးလို့သိတာလား။

"တိုးလို့သိတာပါဘုရား"

"တိုးတာက အကြောင်း၊ သိတာက အကျိုး"

ဪ ခါဖြင့်ရင် ငါ ရှု ငါရှိက်တာ မဟုတ်ပါလား၊ အကြောင်းအကျိုး ရုပ်နာမ်တွေ ဖြစ်ပေါ်နေတာပါလား ဆိုတာ ဝိပဿနာ အားမထုတ်ခင် ကြိုတင်သိထားရမယ်။

ဒီလို ကြိုတင်သိထားတော့ ဘာကျေးဇူးများမလဲ ဆိုရင် ကြောင်းကျိုးသိတော့ ဘာကြောင့် ရှုတာလဲ ရှိက်တာလဲ၊ တိုးတာလဲ သိတာလဲ ဆိုတာတော့ သံဃာသ ဝိစိကိစ္ဆာတွေ သေတာပေါ့၊ ကြောင်းကျိုးသိတော့ ဘာသေ"

"ဝိစိကိစ္ဆာသေပါတယ် ဘုရား"

"တိုးတဲ့ရုပ်သဘောနဲ့ သိတဲ့ နာမ်သဘော သက်သက်ပါလားလို့" လို့ မြင်တော့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ပြန်တယ်၊ ရုပ်နာမ်သိတော့ ဘာပြုတ်ပြန်။

"သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပါတယ်ဘုရား"

အဲဒီလို ဒိဋ္ဌိနဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာကို အသိဉာဏ်နဲ့ အရင်ခွာပြီး ရှုတဲ့ဝိပဿနာ မှသာလျှင် အားကြီးတဲ့ ဝိပဿနာ ဖြစ်ပြီး မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ကျေးဇူး ပြုနိုင်မယ်ဆိုတာ သေချာမှတ်ပါ သဘောကျရဲ့ လား"

"ကျပါတယ်ဘုရား"

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ဒီဝိပဿနာရှုနည်း အခြေခံ သဘောတရားတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ အလိုတော်ကျ ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မိုးကုတ်ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ဥပနိဿယအတိုင်း ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ ဋီကာသံယုတ်တွေနဲ့ ညှိနှိုင်းထုတ်ပြီး ဘုန်းကြီးတို့ စွမ်းနိုင်သမျှ ကျေးဇူးဆပ်ထားတဲ့။ အခြေခံ ဝိပဿနာ ရှုပွားနည်း အလုပ်သင်တရား" ကို သေချာနာကြည့်ပါ။ မကြာမီ စာအုပ်အဖြစ် ထွက်လာတော့မယ် စီစဉ်နေတယ်။

အေးကိုယ်တိုင် အလုပ်လုပ်ကြည့်တဲ့အခါ "အဲဒီ အခြေခံ ဝိပဿနာ ရှုပွားနည်း အလုပ်သင်တရား စာအုပ်ဟာ ယောဂီတို့ အတွက် မဖြစ်မရှို လိုအပ်လာတဲ့ စာအုပ်ပါ။

ဒါကြောင့် ကျမ်းတစ်စောင်ပေတစ်ဖွဲ့ အနေအားဖြင့် စာပေပညာရှင်၊ ဝါသနာရှင်များ ယောဂီများအတွက် မူကြမ်းရေးပြီး သွားပါပြီ မကြာမီ ယောဂီတို့လက် ရောက်ရှိလာတော့မယ်။

အေးဒါကြောင့် ဝိပဿနာ လက်တွေ့ အားမထုတ်မီ ကြောင်းကျိုး ရုပ်နာမ်သိအောင် ကြိုတင်လေ့လာ ဒိဋ္ဌိနဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာကို အသိဉာဏ်နဲ့ အရင်ခွာ၊ ပြီးတော့ လက်တွေ့ အလုပ်လုပ်ပါ။

တကယ် အလုပ်လုပ်နေတဲ့ အချိန် တိုးတာကရုပ်၊ သိတာက နာမ်လို့၊ ပါးစပ်က ရွတ်လည်း မရွတ်နဲ့၊ မှတ်လည်း မမှတ်နဲ့ ယောဂီတို့ အလုပ်က တိုးတာတိုးမှန်း သိရင်တော်ပြီ။

သဘောကျရဲ့လား။

"ကျပါတယ် ဘုရား"

တိုးတာ တိုးမှန်းသိတာလည်း အဖြစ်ကို သိတာ အဖြစ်ကို သိတာသည် သမထ။

ဝင်လေလေး ကုန်သွားလို့ ဆုံးသွားလို့ တိုးဝင်တဲ့ သဘောကလေး မရှိတာကို သိလိုက်တာသည် အပျက်ကို သိတာ အပျက်ကို သိတာသည် ဝိပဿနာ။

ဒါကိုပဲ မြတ်စွာဘုရားက "ဝယ ဓမ္မာ နပဿီဝါ ရူပသ္မိံ ဝိဟရတီ" လို့ ဆိုထားတာပေါ့။ ဖြစ်တာသိရုံနဲ့ တင်းတိမ်မနေဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အရှုခံတရား ဘယ်သဘော ရှိမလဲဆိုတာ သိအောင် စောင့်ကြည့်လိုက်တော့ တိုးတာလဲသိ၊ ဝင်လေကုန် သွားတော့ မရှိတာလဲသိ။

"တိုးတာသိတာက အဖြစ်ကိုသိတာ၊ မရှိတာ သိတာက အပျက်ကိုသိတာ"

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ဒါကို ဥဒယဗွယရှုနည်း၊ ဝါ သမထနဲ့ ဝိပဿနာ တွဲလွတ်တဲ့ ယုဒါနတ္ထနည်းကို ခေါ်ပါတယ်။

လက်တွေ့လုပ်ကြည့်ပါ။ လက်တွေ့ လုပ်ကြည့်ရင် သိလာလိမ့်မယ်။

အဲဒီလို နှာသီးဖျား ဝင်လေ ထွက်လေ ထိသိ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ ဖြစ်ပျက်မှုကို သိအောင် စောင့်ကြည့်နေရင်းက ခန္ဓာကိုယ် တစ်နေနေရာက ပူကနဲ၊ အေးကနဲ၊ လှုပ်ကနဲ၊ ငြိမ်ကနဲ၊ တောင့်ကနဲ၊ တင်းကနဲ၊ စစ်ကနဲ၊ ဖြတ်ကနဲ၊ ဖောက်ပြန်တဲ့ သဘောကလေးတွေ ပေါ်လာရင် ပေါ်လာတာက ဖြစ်တာ၊ အဲဒီပေါ်လာတဲ့ သဘောကလေး အခု မရှိတော့တာ ပျက်တာ။

ဟုတ်မဟုတ် သိချင်ရင်စောင့်ကြည့်ပါ။

ဒါကြောင့် မိုးကုတ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက "ပေါ်ရာခန္ဓာရှိ မရှိ စောင့်ကြည့်တာ ဝိပဿနာ" လို့ မိန့်ဆိုတော် မူခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလို နှာသီးဖျား ဝင်လေထွက်လေ ထိသိရုပ်နာမ် ဓမ္မဖြစ်ပျက်၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုနေရင်း ခန္ဓာကိုယ် နေရာအနှံ့ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးမှုလေးတွေ ပေါ်လာရင် ပေါ်ရာကို လှည့်ရှုနေတာကို "ကြားထိုး ကမ္မဋ္ဌာန်း" လို့ ခေါ်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ဘယ်နေရာမှ ဖောက်ပြန်မှု ထင်ထင်ရှားရှား မတွေ့ရင် "မူလကမ္မဋ္ဌာန်း" ပြန်ရှုပါ။ ကြားထိုးပေါ်ရင် ကြားထိုးကိုပဲ ရှုပါ။ ဒီလိုလှည့်ရှုပါ။ သဘောကျရဲ့လား။

"ကျပါတယ်ဘုရား"

ဒီလိုလှည့်ရှုတော့ ဘာကျေးဇူးများသလဲလို့ မေးစရာ မလိုဘူးလား။

"လိုပါတယ်ဘုရား"

သေချာမှတ်ပါ။ ဘယ်လိုကျေးဇူးများသလဲဆိုရင်

"ဘူတံ ဘူတထော ဒိသ္မာ ဘူတံ ဘူတတော ပဿတိ" ဆိုတဲ့ အတိုင်း သဘောလေးပေါ်ပြီး သဘောလေး ပျက်သွားတာကို မြင်နေတဲ့အတွက် အထည်မပါ သဘောမျှ သက်သက်ကို မြင်လျှင်

"သတ္တာယဒိဋ္ဌိ စင်ပါတယ်။"

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ပေါ်လာတဲ့ တရားကလေး ပျက်သွားတာကို မြင်လိုက်တဲ့အတွက် ခိုင်တယ်မြဲတယ်လို့ ယူတဲ့ သဿတဒိဋ္ဌိ စင်ပါတယ်။ ပျက်ပြီး ပျက်သွားတာ မဟုတ်၊ နောက်ထပ် အစားဖြစ်မှု(ဝါ) ဖောက်ပြန်မှုကို မြင်လိုက်တဲ့အတွက် ပျက်တယ်ဆိုတဲ့ "ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ" အယူစင်သွားပြန်ပါတယ်။

ကိုယ်တိုင် ဖြစ်ပျက်မြင်နေတဲ့ အတွက် သံသယဆိုတဲ့ "ဝိဆိကိစ္ဆာ"ပါ ရောသေနေပါတယ်။

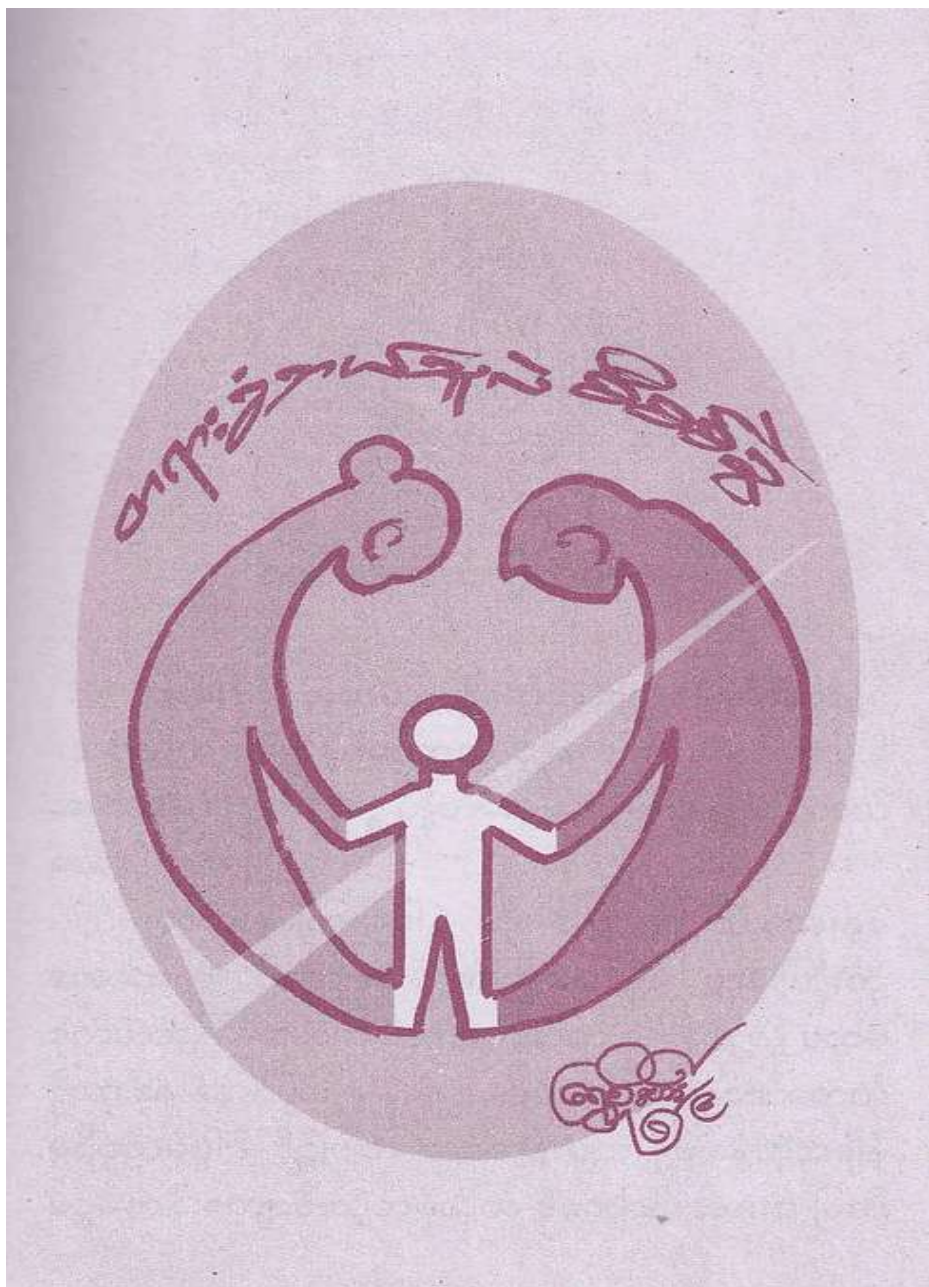
အဲဒီတော့ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ တရားက ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ ဉာဏ်က မဂ္ဂသစ္စာ၊ သေနေတဲ့ ဒိဋ္ဌိသုံးမျိုးနဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာက သမုဒယသစ္စာ သမုဒယ ကိလေသာ ချုပ်နေတာက နိရောဓ သစ္စာပေါ့။ ဒါဖြစ်ပျက်မြင်ရင် သစ္စာဆိုက်ပုံကို ဆိုလိုတာနော်၊ အဲဒီဖြစ်ပျက်မြင် သစ္စာသိ ဒိဋ္ဌိစင်လို့ကတော့ ငရဲရေသောက်မြစ် ပြတ်ပါရောဗျာ"

ဒီအတိုင်းသာ ဖြစ်ပျက်မဂ် ကိုက်ပြီးသာသေ ဒုတိယဘဝမှာ စိတ်ချ အပါယ်မကျလို့ နိဗ္ဗာန်ရပြီး သောတာပန်ဘုံစဉ်စံ အရိယာပုဂ္ဂိုလ် အဖြစ်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ဝင်စံရမယ်။

သဘောကျရဲ့ လား?

"ကျပါတယ် ဘုရား"

တရားခံ ဘယ်သူလဲ စိစစ်ခွဲ

အေး...အဲသလို ရှုမှတ်သွားကြလို့ ဘုရားရှင် လက်ထက်ကနေ ယနေ့အထိ သူတော်စင် အများအပြား အသေဖြောင့်သွားပုံတွေ တို့တတွေ တွေ့မြင် တွေ့နေရတယ်လေ။

ဝေးဝေးမကြည့်ပါနဲ့ ဟိုး လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလေးနှစ်လောက်က ဒီကျောင်းတိုက်ကြီးပေါ်မှာ ဘုန်းကြီးတို့ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် (၁၀)ရက် တရားစခန်းဖွင့်လို့ ပထမဦးဆုံးနေ့ နံနက်ပိုင်း ၇ နာရီ ၈နာရီ အချိန် ခန္ဓာ ဉာဏ်ရောက် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒိဋ္ဌိဖြုတ် သင်တန်းများ ပို့ချနေတဲ့အချိန် ပဉ္စမတန်း ကျောင်းသူတစ်သိုက် ဒီကျောင်းဘေးက ဖြတ်သွား၊ တရားသံကြားတော့ "ထက်ထက်အောင်"ဆိုတဲ့ ကလေးမလေးက သူ့ သူငယ်ချင်းတွေကို လာဟေ့ ကျောင်းတက်ရမယ့် အချိန်ကလည်း လိုသေးတယ်၊ တရားနာကြည့်ရအောင်"

"အို မသွားရဲပါဘူး၊ လူကြီးတွေ ဆူလိမ့်မယ်၊ ဘုန်းကြီးရိုက်လိမ့်မယ်"

"ဘာပြုလို့ ဆူရမှာလဲ ရိုက်ရမှာလဲ ဟဲ့"

"ကိုယ်က ဆူညံဆော့မှာမှ မဟုတ်ဘဲ တရားနာတာပဲဟ၊ အေး နင့် ဟာ နင်သွားချင်သွား၊ ငါတို့က တော့ မလိုက်ရဲဘူး ကြောက်တယ်"

"ကိုင်း-ကြည့်စမ်း ကလေးတွေရဲ့ စိတ်ထဲ ပရိသတ်ကြားထဲ ဝင်ပြီး တရားနာရမှာ ဘုရားကျောင်းကန် တက်ရမှာကို ဆူလွှတ်မှာ ကြောက်နေပြီ စဉ်းစားကြည့်နော်။"

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ကလေးတွေရဲ့ ဖြူစင်သန့်ရှင်း နုနယ်တဲ့ နှလုံးသားထဲကို မလိုလားအပ်တဲ့ ကြောက်စိတ်တွေ ဝင်သွားအောင် အတင်းရိုက်သွင်း လိုက်တဲ့ တရားခံဟာ ဘယ်သူတွေလည်း၊ အစွယ်သာကြီးပြီး အသိဉာဏ်ငယ်တဲ့ လူကြီးတွေပဲပေါ့။

ဘာကြောင့် ဒီလို ပြောရတာလည်းဆိုရင် တချို့ လူကြီးမိဘတွေ ကြည့်လေ၊ ဝါတွင်းဝါပ ဥပုဒ်သီတင်း လပြည့်လကွယ် ကျောင်းကန် ဘုရားသွားမလို့ ပြင်ဆင်နေတာကို ကလေးတွေက မြင်တော့ "အဖေတို့ အမေတို့ ဘယ်ကို သွားမလဲဟင်" ဘုန်းကြီးကျောင်း ဥပုဒ်စောင့် သွားမလို့၊ ဒါဆို အတော်ပဲ သားတို့ သမီးတို့လိုက်မယ် ဘာလိုက်ရမှာလဲ ကလေးနေရာ ကလေးနေ၊ သွားသွား နေရာတကာ လိုက်မရှုပ်နဲ့ ဘုန်းကြီးရိုက်လိမ့်မယ်။

ကိုင်း ကောင်းကြသေရဲ့လား? ဖြူစင်နုနယ်တဲ့ ကလေးတွေရဲ့ နှလုံးသားထဲ "ဘုန်းကြီး ရိုက်လိမ့်မယ်" ဆိုတဲ့ အရိပ်ဝါဒမည်း၊ အသိမည်းကြီး တွေက လွှမ်းမိုးသွားခဲ့ပြီ၊ ဘယ်လောက် ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းလိုက်သလဲ။

ဒါကြောင့် တို့လူကြီးတွေ ဖြတ်လပ်တဲ့ လူငယ်တွေရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို မညှိုးနွမ်းအောင် ဂရုစိုက်ကြပါလို့ လေးစားစွာ တိုက်တွန်းလိုက်ပါ တယ်နော်။

"မှန်ပါဘုရား"

မာတုပေါက် နိုးသောဇွဲ

ဓာတ်ခံပါရမီ နှိုးဆော်ပြီ

ကဲ- ထက်ထက်အောင်လေးကို ကြည့်စမ်း၊ ဒို လူကြီးတွေခြောက်တိုင်း ရမ်းမကြောက်စမ်း ပါနဲ့၊ ကဲကဲ နင်တို့ ကျောင်းသွားရင်တော့၊ ငါတော့ တရားခဏ နာလိုက်ဦးမယ်။

ဒီလို နံနက်ပိုင်း ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သင်တန်းတရားနာ ညနေ ကျောင်းဆင်းချိန်ကျ တော့ (၄:၃၀ မှ ၅:၃၀) အထိ ဟောတဲ့အခြေခံ ဝိပဿနာ ရှုပွားနည်း အလုပ်သင်တန်း တရားကိုဝင်နာ တရားပွဲပြီးတော့ အိမ်ပြန် ထမင်းစား ည(၇:၀၀ မှ ၈:၀၀) အထိ ဟောကြားတဲ့ သစ္စာလေးပါး ညအထူးတရားပွဲကို နာကြားနိုင်ဖို့ အဆင်သင့်ပြင်ပြီး မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်နန်းရွှေအိမ်ကို -

"မေမေ သမီးတို့ တရားနာသွားရအောင်"

"ဟဲ့ ဘယ်မှာလဲ၊ ဟိုရွှေကျင်ကျောင်းမှာလေ"

ဘာတရားတွေ ဟောတာလဲ သမီးရဲ့။

သမီးလဲ မနက်ကမှ ကျောင်းသွားရင် အချိန်ရသေးတာနဲ့ ဝင်နာကြည့်တာ မေမေရဲ့၊ ပိတ်စ စက်ဝိုင်းကြီးမှာ တုတ်နဲ့လည်း ထောက်ပြတယ်၊ ရောင်စုံခွက် ကလေးတွေကိုလည်း ခုံပေါ်မှာ ချပြတယ်၊ ကြည့်လို့ကောင်းတယ်၊ သမီးတော့ နားမလည်သေးဘူး မေမေရဲ့၊ မေမေတို့လို လူကြီးတွေဆိုရင်တော့ ပိုနားလည်မလား မသိဘူး မေမေရဲ့။"

လာပါမေမေ သွားနာကြည့်ရအောင်ပါ။

"ဟဲ့ သမီးရယ်၊ ကိုယ်နားမလည်တာကို အချိန်ကုန်ခံပြီး သွားမနေစမ်းပါနဲ့၊ သမီး ကျောင်းစာတွေလည်း ကျက်ရဦးမယ်။"

ကျောင်းစာတွေကို သမီးရအောင်ကျက်ပါ၊ မေမေရယ် ဒီလို တရားပွဲမျိုးက ဘုန်းဘုန်းတို့ ကြွလာတုန်း ဟောပြောတုန်း နာရတာ လာပါမေမေရယ်၊ သမီးကို ချစ်ရင် လိုက်ပို့ပေးပါနော်။

ကြည့်စမ်းပါ၊ ယောဂီတို့။

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ထက်ထက်အောင် သမီးလေးဟာ အသက်အရွယ် ငယ်ပင်ငယ်ညားသော်လည်း သူ့ရဲ့ အတိတ်ဘဝက ဖြည့်ကျင့်ခဲ့တဲ့ ပါရမီဓာတ်ခံတွေ ဘယ်မျှဆိုတာ ဘယ်သူ သိနိုင်မလဲ"

"မသိနိုင်ပါဘုရား"

ဒါကြောင့် တို့လူကြီးတွေ ကလေးတွေကို သိပ်အထင်မသေးကြပါနဲ့၊ ခုကြည့်လေ သူ့ရဲ့ ပါရမီဓာတ်ခံ နှိုးဆော်ပြီနော်၊ ဘယ်လူကြီးကမှ တိုက်တွန်းစရာ မလိုဘူး၊ လူကြီးသူမတွေကိုတောင် သူနဲ့အတူ တရားနာဖို့ ကျေးဇူးဆပ်သောအားဖြင့် တိုက်တွန်းပြီး ပါအောင် ခေါ်နေတယ်။

ဘယ်လောက် အားကျစရာကောင်းလဲ၊ ယနေ့ခေတ် လူငယ်တွေ ဒါမျိုး အတုယူသင့် တယ်နော်။

"မှန်ပါဘုရား"

သူလိုပိန်းမသား ရှားမှရှား

ကျေးဇူးကိုဆပ် သမီးမြတ်

ဒီလိုနဲ့ ထက်ထက်အောင်တို့ သားအမိနှစ်ယောက် တရားနာလိုက်ရပြီ။ အချိန်ကလေး လုပြီး တရားထိုင်လိုက်နဲ့ နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်တွေမှာ တရားစခန်းဝင် လိုက်တဲ့အခါမှာလေ

"မသိရာမှ၊ သိရာသို့

ဖြစ်ပျက် မမြင်ရာမှ၊

မြင်ရာသို့၊ တစ်စတစ်စ

စွန့်ပုံမှလျှင်၊ ဘဝနောင်နှင်း

ဆက်တိုင်းကောင်း၏"

ဆိုသလို ကြာကြာလေ့လာလေ အသိကြွယ်လေ အမှန်တရား (သစ္စာ) သိလေ အနှစ်တွေလေ၊ အဲဒီအမှန် တရားတွေ သိလာတာနဲ့ သမီးလေး ထက်ထက်အောင်မှာ မိဘကို ကျေးဇူးဆပ်ခြင်တဲ့ သဘောတွေက တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။

ဘာကြောင့် ဒီကလေးရဲ့ စိတ်ထဲ မွန်မြတ်တဲ့ အသိဉာဏ်တွေ ပေါ်လာရတာလဲဆိုရင် ယောဂီတို့ အားလုံး သိကြတဲ့အတိုင်း ဘုန်းကြီးတို့ တရားဟောတဲ့အခါ အကြောင်းအကျိုး ညီညွတ်တိုက်ဆိုင်သလို မိဘနဲ့ သားသမီး ဆက်ဆံရေး မိဘကျေးဇူး ဆပ်တဲ့ တရားတွေ ဥပမာ

"သူတော်ကောင်းဓာတ် ကျေးဇူးဆပ်၊

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ကျေးဇူးကိုဆပ်၊ သမီးမြတ်

အသန္နကံ၊ ကျိုးပေးသန်"

အစရှိတဲ့ ဒီတရားတွေဟာ သားသမီးတိုင်း မိဘရဲ့ ကျေးဇူးတရားကို သိနိုင်ဖို့ စောင်းပေး
ဟောကြား ထားတဲ့ တရားတွေဆိုတာ တို့ယောဂီတို့ သိပါတယ်နော်။

"မှန်ပါဘုရား"

ယောဂီတို့လိုပဲပေါ့၊ ထက်ထက်အောင်ကလည်း ဒီတရားတွေကို နာရင်း ကျင့်ရင်း
သိရင်းကနေ သူ့ရဲ့ ကျေးသဖေခင် ကျေးဇူးရှင်ကြီးဖြစ်တဲ့ ဦးဇော်နီတို့ တရားနဲ့ ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းတယ်။
သို့သော် ဖခင်ကြီးတို့ဘက်က ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်တွေ ဖြစ်နေတော့ စဉ်းစားသာကြည့်၊
ဖခင်ဖြစ်သူကို ဘာသာအယူဝါဒ ပြောင်းလွှဲပေးဖို့ ဆိုတာ လွယ်မလား?

"မလွယ်ပါဘုရား"

သားသမီးတိုင်းဟာ မိဘတွေရဲ့ အယူဝါဒကို လွန်ဆန်နိုင်ဖို့ အင်မတန် ခဲယဉ်းခြင်းထက်၊
မိဘတွေ ရိုရင်းစွဲ ဘာသာဝါဒမှ တစ်ပါးသော ဘာသာအယူဝါဒသို့ ပြောင်းရွှေ့ပေးနိုင်ဖို့ ဆိုတာ ပို၍
ခဲယဉ်းပါတယ်။

"မှန်ပါဘုရား"

ဒီလိုနဲ့ ထက်ထက်အောင်လေး၊ တရားနာ တရားထိုင်လို့ တစ်နှစ်ကနေ နှစ်နှစ်ထဲလဲ
ရောက်ရော သူ့ဖခင် ဦးဇော်နီအထံ ချဉ်းကပ်တယ်။

"ဖေဖေ သမီးကို ချစ်လားဟင်"

ဘယ်လို မေးလိုက်တာလဲ သမီးလေးရယ်၊ တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေးပဲ ချစ်တာပေါ့။

သမီးလည်းလေ ဖေဖေနဲ့ မေမေကို ချစ်လွန်းလို့ ဖေဖေတို့ မေမေတို့ ဖြစ်စေချင်တဲ့
ဆန္ဒအတိုင်း သူငယ်တန်းကနေ စတုတ္ထတန်းအထိ ပထမကချည်း ရအောင် ကြိုးစားခဲ့တယ်နော်။

"အမလေး ဟုတ်ပါတယ်၊ ဖေ့သမီးရယ်"

နောက်ပြီး ဖေဖေတို့ မေမေတို့ကို သမီးစိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်ဖူးလားဟင်?

"ဒီကလေး တယ်ထူးဆန်းနေပါလား"

"သမီးမေးတာကိုသာ ဖြေပါ၊ ဖေဖေရဲ့။"

"ကဲ-ကဲ မလုပ်ဖူးပါဘူး သမီးရဲ့။"

"အမြဲတမ်း ဖေဖေတို့ မေမေတို့ရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်း နေပြခဲ့တာနော်၊ ဟုတ်ပါပြီ၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်နေလို့လဲ၊ သမီးရဲ့။"

ဟိုလေ တစ်ခါလောက် သမီးရဲ့ ဆန္ဒကို ဖြည့်ပေးပါလားဟင်။ တယ်လာပါလား၊ သမီးပြောတာပဲ၊ ဖြေပါ၊ ကဲကဲ ဘာဖြေပေးရမှာလဲ။ ဟိုညကျရင်လေ သမီးနဲ့အတူ တရားနာ လိုက်ခဲ့ပေးပါနော်၊ အို ဒါတော့ မလုပ်ပါနဲ့ သမီးရယ်၊ အဖေတို့ကလေ ဘုန်းကြီးလည်း မကန်တော့ တတ်ဘူး၊ နောက်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားလည်း တစ်ခါမှ မနာဖူးဘူး။

"အိုဖေဖေရယ် ဘုန်းကြီး မကန်တော့တတ်လည်း မကန်တော့နဲ့ပေါ့၊ ဘုန်းဘုန်းဟောတဲ့ တရားတွေက ဖေဖေတို့ သမီးတို့ နေ့စဉ်ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်နေတဲ့ ဖြစ်စဉ်တွေဟောတာ ဖေဖေရဲ့။"

"ဟုတ်ရဲ့လားကွယ်"

ဟုတ်ပါတယ် ဖေဖေရဲ့ လာပါဖေဖေရယ်၊ သမီးချစ်ရင် ဒီတစ်ညတော့ လိုက်နာပေးပါနော်၊ နောက်ည ဖေဖေမလိုက်ချင်နေ။

ကဲ-ကဲ ဒါဖြင့် သမီးစိတ်ချမ်းသာအောင် ဖေဖေ လိုက်နာပေးမယ်။

"ဟေး ဒါမှ တို့ဖေဖေ၊ ဒါကြောင့် ဖေဖေကြီးကို သမီးချစ်တာ"

အေး...ဒါကြောင့် အခု တရားပွဲထဲရောက်နေတဲ့ အမိအဖ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ သားငယ် သမီးငယ် အပေါင်းတို့ ဒီနေရာမှာ မွေလက်ဆောင် တစ်ခုပေးချင်တယ်။

ဘာလဲဆိုရင် သေသေချာချာ မှတ်ထားပါ။

"ကိုယ့်စကားကို နားထောင်စေချင်ရင် သူ့စကားကို အရင်နားထောင်ပေးလိုက်ပါ"

"သဘောကျရဲ့လား"

"ကျပါတယ် ဘုရား"

အခုကြည့်လေ ထက်ထက်အောင်ကလေးက မိဘတွေဖြစ်စေချင်တဲ့ အတိုင်း လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် စာတော်အောင် အရင်လုပ်ပြီးပြတော့ ဟော သူ့ဆန္ဒကိုလည်း မိဘတွေက လိုက်လျော ပေးလိုက်ရတာပဲ။ ကောင်းတဲ့နေရာ ပြောတာနော်၊ မကောင်းတဲ့နေရာမှာ အလိုမလိုက်ကြပါနဲ့၊ ဒါကြောင့် ရှေးပညာရှိတွေက ဆိုထားကြတာပေါ့။

"မြင်းကို နိုင်လို ဇက်ကိုဆွဲ"

"လှေကို နိုင်လို တက်ကိုဆွဲ"

"ဆရာ မိဘကို နိုင်လို ကျင့်ဝတ်မြဲ" တဲ့ ကိုင်း-ဘယ်လောက် ကောင်းလိုက်သလဲ။ ဒါကြောင့် သားတို့ သမီးတို့ မိဘဖြစ်စေချင်တဲ့ အတိုင်း ယဉ်ကျေးလိမ္မာ စာတတ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်အောင် ကြိုးစားပြလိုက်ပါ။

ဒါဆို မိဘတွေကလည်း သားတို့ သမီးတို့ရဲ့ ကောင်းသော လိုအင်ဆန္ဒအဝဝတွေ ဖြည့်ဆည်းပေးကြမှာပဲ သဘောကျရဲ့လား၊ ကျပါတယ်ဘုရား။

ဟော ဦးဇော်နီ တစ်ယောက် ချစ်လှစွာသော သမီးလေးရဲ့ ဆန္ဒကို လိုက်လျောရင်း တရားပွဲထဲ ရောက်လာပြီး ဘုန်းကြီးတို့ ဟောတဲ့ တရားတွေနာယူပြီး ဘုန်းကြီးတို့ ဟောတဲ့ တရားကလည်း ခန္ဓာနဲ့စပ်တဲ့ သစ္စတရား တွေမို့လား။

"မှန်ပါဘုရား"

သစ္စာဆိုတာ ဘယ်မှာရှိတာလဲ။

"ခန္ဓာမှာ ရှိတာပါဘုရား"

ဗုဒ္ဓဘာသာ ခရစ်ယာန် အစ္စလာမ်၊ ဂျိန်း၊ မဟာမေဒင် ဘယ်ဘာသာဝင် ပုဂ္ဂိုလ်ပဲဖြစ်ဖြစ် တကယ်ရှိတာ က ခန္ဓာဘယ်နှစ်ပါးလဲ။

"ငါးပါးပါဘုရား"

ဘာသာဝင်တွေ ဘယ်လောက် ကွဲပြားကွဲပြား ခန္ဓာရှိတာကတော့ အတူတူပဲ။

အဲဒီနေ့ည ဘုန်းကြီးဟောလိုက်တဲ့ တရားနံမည်က "ကြောင်းကျိုးသိမြင် ဒိဋ္ဌိစင်" တဲ့ ဟုတ်ရဲ့လား။

"မှန်ပါဘုရား"

"သာဓက၊ သဘာဝ၊ အာဂမ၊ ယုတ္တိစုံလင်စွာ ဟောထားတော့ ဦးဇော်နီလည်း ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် တရားကို နာရင်း တယ်ဟုတ်ပါလား၊ တယ်ဟုတ်ပါလား၊ ခေါင်းတည့်မို့ညှိမို့နဲ့ သိပ်သဘောကျတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘုန်းကြီးကိုတော့ မကန်တော့သေးဘူး၊ ကိစ္စမရှိဘူး၊ မကန်တော့လည်းနေ၊ ဒါနဲ့ တရားပွဲပြီးတော့ သားအဖတစ်တွေ အိမ်ပြန်ကြတော့ သမီးလေးက မေးပြီ၊ ဖေဖေဘယ်နှင့်လဲ၊ ဘုန်းဘုန်း တရားဟောတာ ကောင်းလား"

"အင်းမဆိုးပါဘူး"

နောက်တစ်ရက် တရားနာသွားဖို့ အချိန်ကျတော့ သမီးထက်ထက်က သူ့အဖေရဲ့ သဘောထားကိုစမ်းသပ်တဲ့ အနေနဲ့ ဝေ့လည်ဝေ့လည် လုပ်နေလိုက်တယ်၊ ခပ်ဆိုင်းဆိုင်းပေါ့လေ၊ ခဏကြာတော့ ဦးဇော်နီက -

"ဟဲ့ သမီးထက်ထက် မြန်မြန်လုပ်လေ တရားနာသွားရအောင်"

အဖေရဲ့ နှိုးဆော်သံကြားလိုက်ရော သမီးထက်ထက်လေး ပျော်လိုက်တာ၊ ဝမ်းမြောက် လိုက်တာ ဝမ်းသာလွန်းလို့ မျက်ရည်များတောင် ကျလို့ အခန်းထဲက တော်တော်နဲ့ကို မထွက်နိုင်ဘူးတဲ့။

"ဟဲ့...သမီး ထက်ထက် မြန်မြန်ထွက်ခဲ့လေ တရားနာချိန် နီးပြီ"

"ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ"

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ကိုင်းထက်ထက်နေရာ ဝင်ခံစားကြည့်စမ်း၊ ဘယ်လောက်ကြည်နူးလိုက်မလဲ ဆိုတာ ပထမနေ့ သူက ဖခင်ကို တရားနာလိုက်ဖို့ တိုက်တွန်း၊ ဟော ဒုတိယနေ့ကျတော့ ဖခင်ကြီး သူ့ဆန္ဒနဲ့သူ တရားနာသွားဖို့ ဆော်ဩလာပြီး ဒါတွင်မကသေးဘူး၊ တရားစခန်း (၇) ရက်မြောက်တဲ့နေ့ နေ့လယ် ၂နာရီအချိန် ထက်ထက်အောင်က သူ့အဖေ လက်ကိုဆွဲပြီး ဘုန်းကြီးဆီ ရောက်လာပါရော၊ ပြီးတော့ ဘုန်းကြီးကို သူ့အဖေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေး၊ သူသိချင်တဲ့ သရဏဂုံသုံးပါး အကြောင်း ကိုးကွယ်မှုဆိုင်ရာနှင့် သံဃာလို့ဘာကြောင့် ခေါ်ရတာ လဲဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်၊ ဘုန်းကြီး ဦးပဉ္စင်း ခေါ်ရပုံ နေ့လည် ၁၂ နာရီထိုးပြီ သစ်သီးဝလံတွေ ဘုရားနား တင်ထားတာ ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ်နဲ့ ငြိမ်ငြိမ်၊ အောင်မလေး မေးတတ်လိုက်တာ၊ ကလေးနဲ့ မလိုက်အောင် မေးတတ်လိုက်တာ ဘုန်းကြီးတို့ကို အံ့ဩယူရော၊ ကဲ - နာမည်နဲ့ လိုက်အောင် ထက်မြက်ပါတီ။

နေ့လည် ၂နာရီကနေပြီး ညနေ ၄နာရီထိ သူမေးသမျှ သာသနာရေး၊ ဘာသာရေး၊ ကိုးကွယ်မှုဆိုင်ရာ ဘုန်းကြီးတို့လည်း စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ ဖြေပေး၊ အဖေကြီး ဖြစ်တဲ့လူက ဘေးနားက နားထောင် သမီးကို ပြုံးစိစိ ဖြေသမျှ သဘောကျ ဝမ်းသာအားရနဲ့ စောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး "အရှင်ဘုရား တပည့်တော်ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ ဘုရား၊ တပည့်တော်ဟာ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်တစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားဟောကြားအပ်တဲ့ တရားကို ဒီသမီးလေး ကျေးဇူးကြောင့် ခြောက်ညှတ်တိ နာခွဲရပါတယ်ဘုရား၊ နဂိုကမသိခဲ့ရင် အသိဉာဏ်တွေ ရလိုက်လို့ ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ ရခဲ့ပါပြီဘုရား၊ အရှင်ဘုရားဟောတဲ့ "ဗုဒ္ဓမိန့်ချွေ လူလေးတွေ" ဆိုတဲ့ တရားကိုနာကြားပြီး လူသားစစ်စစ် တစ်ယောက် သိရမဲ့ အသိဉာဏ်တွေ ရလိုက်လို့ ငါအခုမှ လူစင်စစ်ဖြစ်ပါ ရောလားလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သုံးသပ်မိပါတယ်ဘုရား၊ ဒါကြောင့် တပည့်တော်ကို သနားသောအားဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ် ခံယူခွင့် ပြုတော်မူပါဘုရားလို့" လျှောက်လဲ လျှောက်လိုက်ရော အဲဒီမှာ သမီးဖြစ်တဲ့ ထက်ထက်အောင် အိခနဲ ငိုချလိုက်တယ်။

"ဟဲ့ သမီး ထက်ထက်ဘာဖြစ်လို့ မျက်ရည်တွေကျ ငိုနေတာတုံးကွယ့်"

"သမီး သမီး ဝမ်းသာလွန်းလို့ပါ ဘုန်းဘုန်းရယ်"

"သမီးလေ အခုချိန် သေမယ်ဆိုရင် သေပျော်ပါပြီ ဘုန်းဘုန်းရယ်"

"သမီးလေ ဖေဖေနဲ့ မေမေကို တရားနဲ့ ကျေးဇူးဆပ်ခွင့် ရခဲ့ပြီ"

အဲဒီတုင် ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးဇော်နီက သူ့သမီးကို

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

"ကဲကဲ သမီးအလိမ္မာလေး အာဂသမီးလေး ဖေဖေတို့ မွေးရကျိုးနပ်လိုက်တာကွယ်၊ တိတ်တော့နော်၊ ဖေဖေ ဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ် ခံယူတော့မယ်"

အဲဒီအချိန် ဘုန်းကြီးသေချာ အကဲခတ်ကြည့်တယ်၊ ဪ ... သမီးကိုချောနေတဲ့ ဖခင်ရဲ့ အနေအထား က "အငိုမျက်လုံး အပြုံးမျက်နှာ" ကြီးနဲ့ပါလား၊ ဒီလိုနဲ့ ဦးဇော်နီရဲ့ နှလုံးသားထဲ သရဏဂုံသုံးပါး တည်ကိန်းလာအောင် ဘုန်းကြီးက ရှေ့ ကတိုင်ပေး၊ ဦးဇော်နီက နောက်ကလိုက်ဆို အသံဓာတ်က လှိုက်မောတုံခါလို့ ကြည့်စမ်း ပကာသနမပါတဲ့ ထေရဝါဒ စစ်စစ်တို့ရဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ခံယူပွဲ ဘယ်လောက် အေးချမ်းလိုက်သလဲ။

ကြည့်စမ်း မိဘကို တရားနဲ့အညီ ကျေးဇူးဆပ်တဲ့အပြင် ဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ် ခံယူနိုင်လောက်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့ ထက်ထက်အောင်က "ကျေးဇူးကိုဆပ် သမီးမြတ်" ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်နဲ့ အညီ ဒီလို မိန်းကလေးမျိုး လောကမှာ ပေါသလား၊ ရှားသလား ဖြေကြည့်ကြစမ်းပါ။

"ရှားပါ့ဘုရား"

ဒါကြောင့် ဒီကနေ့ညဟောတဲ့ တရားနံမည်က ဘာတဲ့

"သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှားပါ့ဘုရား"

ဒီတရားကို နာကြားကျေးဇူး ဆပ်နိုင်ကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြုလိုက်ပါတယ်နော်။

"မှန်ပါ့ဘုရား"

ဘက်စုံထူးချွန် ထက်မြက်သူ

ဒီတော့ တို့အားလုံးသော မိဘများအနေနဲ့ သားသမီးတွေ လိမ္မာယဉ်ကျေးစေချင်တယ်ဆိုရင် ငယ်ငယ်အရွယ် ရိုးနုနယ်တဲ့ အချိန်ကစပြီး သွန်သင်ညွှန်ပြ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးရမယ်။

အင်း လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမမယ် ဆိုပြန်တော့လည်း မိဘကိုယ်တိုင်ကလည်း ဘာသာယဉ်ကျေးမှု အမွေရှိထားဦးမှ၊ မိဘကမှ ဘာသာယဉ်ကျေးမှု အသိတရားမရှိရင် သားသမီးကို ဘာအမွေပေးမလဲ။

"ပေးလို့မရပါဘုရား"

အခုဆိုကြည့်စမ်း၊ ဖခင်ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်အောင် ကျေးဇူးဆပ်တုန်းကဆို အသက်မှ ၁၂ နှစ် ၆ တန်း ကျောင်းသူ အရွယ်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ တော်လှူချည်လား အောင့်မေ့တယ်။

"လက်ဦးဆရာမည်ထိုက်စွာ ပုဗ္ဗာစရိယ မိန့်ဇ" ဆိုတဲ့အတိုင်း မိခင်ဖြစ်သူ အငြိမ်းစား ကျောင်းဆရာမ ကြီး ဒေါ်နန်းရွှေအိမ်ရဲ့ ရင်အုပ်မက္ကာသွန်သင်ဆုံးမမှုကို ခံယူပြီး ကြိုးစားခဲ့လို့လည်း အရာရာတိုင်းမှာ ထိပ်တန်းကချည်း အောင်မြင်တာပေါ့။

မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့ရေ သားသမီးတွေကို အချစ်စစ်နဲ့ ချစ်တတ်စေချင်တယ်ဗျ၊ တချို့မိဘတွေက မချစ်တတ်ဘူးသိလား၊ သားသမီးပူဆာသမျှ အားလုံး အကောင်းအဆိုးမဝေဖန်ဘဲ လက်ဖြန့်တိုင်း ပိုက်ဆံပေးနိုင်ရင် ငါအမေဖြစ်ပြီ၊ ငါအဖေဖြစ်ပြီလို့ ယူဆထားကြတဲ့ မိဘတွေ၊ လောကမှာ ဒုနဲ့ဒေး မရှိဘူးလား ရှိသလား။

"ရှိပါတယ် ဘုရား"

ဒါကြောင့်လည်း ရှေးပညာရှိကြီးတွေက စာစပ်ခဲ့တာပေါ့

“ငယ်စဉ်ကာလ မိဘတို့ တတ်မသင်၊ စင်စစ်ကယ်ရန်သူတဲ့၊ ဉာဏ်ရှိသူ ဗိုလ်လူထဲ ပွဲကြော့မဝင်၊ ဟင်္သာခွင် တောင်စင်ဖြူလွှ လည်ပင်းခြေရှည်နှင့် ပုံမူနည် အော်အော်ရိုင်း၊ ဗျိုင်းနှင့်တူစွ” သားသမီးကို ငယ်ကတည်းက လိမ္မာအောင် ယဉ်ကျေးအောင် ပညာတတ်အောင် သင်မပေးတဲ့ မိဘဟာ သားသမီးရဲ့ရန်သူ။

ပညာရှိသူတော်ကောင်းတွေနဲ့ နီးစပ်ရမှာကို ကြောက်လာပြီး အရိုးကရင့်လာတော့ မိဘကို အဘိုးကြီးက အဘွားကြီးက ခင်ဗျားကြီးကနဲ့ လူပုံအလယ် အရှက်ကွဲပြီး အသံထွက်ကိုက ဗျိုင်းလိုပဲ ကြမ်းတမ်းလာပြီ။

လူငယ်တွေ ဒီလိုဖြစ်ရတာ ဘယ်သူတွေ့ရဲ့ အားနည်းချက်လဲ စဉ်းစားနေရင် “သားသမီးတွေ အတွက် မိဘရဲ့ အရိပ်ဟာ အအေးမြဆုံး၊ အလုံခြုံဆုံး၊ ခိုနားစရာ အကောင်းဆုံးပါပဲ” အခုဆို ကလေးတွေရဲ့ ဘဝအကျိုးပေးဟာ ဘယ်လောက် သနားစရာကောင်းလဲ၊ စဉ်းစားကြည့်ကြနော်၊ မနက်မိုးမှ မလင်းသေးဘူး၊ ၅ နာရီခွဲ ၆ နာရီ ကျူရှင်သွား ကျူရှင်ကပြန်တော့ အမေ့မျက်နှာ မမြင်ရဘူး၊ အမေက ဈေးသွား၊ ဒါနဲ့ အိမ်ဖော်ပြင်ပေးတဲ့ ထမင်းကို ကပျာကယာစား၊ လွယ်အိတ်လွယ် ကျောင်းတက်၊ ညနေကျောင်းဆင်းတော့ အမေက ဈေးက ပြန်မလာသေး၊ ဒါနဲ့ အိမ်ဖော်ခူးကျွေးတဲ့ ထမင်းကိုစား၊ ကျူရှင်ပြေး ည ၇ နာရီ ၈ နာရီ အိမ်ပြန်ရောက်။

ဆရာမက အသင့်စောင့်နေ၊ စာကျက်ရင်းနဲ့ အိပ်ပျော် တစ်နေ့တာအတွက် ဒီကလေးမှာ “အမေလို့ အားရအောင်ခေါ်ပြီး အမေ့ရင်ခွင်အေးရိပ်မှာ မှေးမှိတ်ဖို့ ဘယ်နှစ်မိနှစ်များ ခိုလှုံခွင့် ရလိုက်လဲ။”

စဉ်းစားကြည့်ကြနော် လူကြီးမိဘတွေ ဘက်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်ဦး၊ ည ၇ နာရီဆို တီဗီရှေ့ ကိုရီးယား၊ တရုတ်တွေနဲ့ မိတ်ဖွဲ့နေလိုက်တာများ သမီးကြီးတွေနဲ့ ကလေးက ကျူရှင်ပြန်လို့ အမေ့ရင်ခွင်ပြေးဝင်မိတော့ “သွား နင့်အရာလား ဟိုမှာ ဆရာမ စောင့်နေတယ် စာကျက်”

အော်လွှတ်ငေါက်လွှတ်၊ အဖေတို့အမေတို့ရယ် တကယ်တော့ သားသားမီးမီးတို့ကလေး ဇာတ်ကားကြည့်ချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ အဖေအမေ မေတ္တာကို ရမလားလို့ ရင်ခွင်ထဲပြေးဝင်မိတာပါ၊ ဟုတ်မဟုတ် သိချင်ရင် ကလေးမျက်လုံးအစုံ တီဗီကို ကြည့်နေလား အမေ့မျက်နှာကို မော့ကြည့်နေလားဆိုတာ နှည်းနှည်းလေး အကဲခတ် ကြည့်လိုက်ပါ၊ သိလာပါလိမ့်မယ်။

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

အဖေတို့အမေတို့ရယ် တောင်းပန်ပါတယ်၊ တစ်နေ့တာအတွက် အဖေတို့အမေတို့ရဲ့ မေတ္တာသက်နဲ့ အေးမြတဲ့ရင်ခွင်မှာ သားသမီးကို ဆွဲသွင်းပြီး နွေးထွေးယဉ်ကျေးသာယာတဲ့စကား အလှဟာ သားသမီးတွေအတွက် လိမ္မာယဉ်ကျေးဖို့ ခွန်အားတစ်ရပ်ပါပဲ လုပ်ကြည့်လိုက်ပါဗျာ။

ဪ...ခက်တယ်ခက်တယ်၊ သားသမီးမရှိတဲ့ ဘုန်းကြီးကတုံးကြီးက သားသမီးပိုင်ရှင် မိဘတွေကို ချစ်တတ်အောင် သင်ပေးနေရတာ တယ်ဟန်မကျပါဘူး။

ဟိုမှာကြည့် ထက်ထက်တို့သားအမိ အမေကလည်း သွန်သင်လိုက်၊ သမီးကလည်း ကြိုးစားလိုက်နဲ့ ၃ တန်းကျောင်းသူဘဝ “နွေရာသီ ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း” တက်ရောက် သင်ယူ ဖြေဆိုလိုက်တာ မြို့နယ် ပထမ ရတယ်၊ ယဉ်ကျေးမှုနယ်ပယ်က ကြည့်လိုက်ဦး ရှစ်တန်းကျောင်းသူအထိ ဆန်းပြားတဲ့ မလုံတလုံရှေ့ ကွဲနောက်ကွဲ အဝတ် ဘာမျှမဝတ် မင်္ဂလာတရားတော်နဲ့ အညီနေတယ်။

“ဝတ်စားနေထိုင် ရန်ခပ်သိမ်း၊ စိတ်ကိုချုပ်ထိန်း၊ သည်းခံလေ၊ ကျိုးကြောင်းပြညွှန်၊ ဆုံးမစကားကို ပြောကြားလာက နာလွယ်စေ၊ သူမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသမျှကို မကြာခဏ တွေ့ဆုံလေ၊ သဘာဝတွေ၊ မှန်ကန်ရေး ဆွေးနွေးမပြတ်ပေ၊ အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒကမ္ဘာ့ မင်္ဂလာတွေ” ဆိုတဲ့ ရှင်တော်မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ ဆုံးမဩဝါဒအတိုင်း အမေကလည်း သင်လို့ သမီးကလည်း လိုက်နာလို့ ဒါမျိုးအားကျပြစမ်းပါ။ မိဘများနဲ့ သားသမီးတို့ရယ်။

“မှန်ပျံ့ဘုရား”

မှန်ပျံ့ဘုရား နောက်မှထား လက်တွေ့ကျင့်ဖို့ လိုတယ်နော်၊ အနုပညာနယ်ပယ်က ကြည့်လိုက်ဦး နိုင်ငံတော်က ကြီးမှူးကျင်းပတဲ့ မြန်မာရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု ဆို က ရေး တီး ပြိုင်ပွဲမှာ အခြေခံအဆင့် မူလတန်းအဆင့် အလယ်တန်း ပြိုင်ပွဲတွေမှာ မြို့နယ်မှ ခရိုင်၊ ခရိုင်မှ ပြည်နယ်အထိ ရောက်အောင် ထူးချွန်စွာဖြင့် ပြိုင်ပွဲတွေ ဝင်ပြီး အောင်ပန်းတွေ ဆင်နိုင်ခဲ့တယ်။

အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းပညာ နယ်ပယ်က ကြည့်လိုက်စမ်း၊ မိန့်ကလေးတို့ တတ်အပ်တဲ့ ဇာထိုးပန်းထိုး စက်ချုပ်နဲ့ ချက်ပြုတ်မှုပိုင်းဆိုင်ရာ ဘက်စုံထူးချွန်အောင် ကြိုးစားတဲ့ကလေး၊ ဒီကြား ရှစ်တန်းနှစ်မှာ ကွန်ပျူတာ သင်တန်းက တက်လိုက်သေးတယ်။

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ဘာသာရေးနယ်ပယ်က ကြည့်မယ်ဆိုရင်လည်း ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း မင်္ဂလာမောင်မယ် သင်တန်း၊ အဘိဓမ္မာသင်တန်းနဲ့ နွေရာသီဘုန်းကြီးတို့ ဖွင့်လှစ်တဲ့ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ ၁၀ ရက် တရားစခန်း၊ သီပေါက ဆရာမကြီး ဒေါ်နန်းသန်းပွင့် (အငြိမ်းစား ဆရာမကြီး)၊ ဦးစီးဖွင့်လှစ်တဲ့ ၁၀ ရက်တရားစခန်း မေမေ ဒေါ်ဒေါ်တို့နဲ့ အတူ ၃ နှစ်ဆက်တိုက် ဝင်ရောက်အားထုတ်၊ ဒါကြောင့်လည်း "စံပြကျောင်းသူ လူရည်မွန် ဘက်စုံထူးချွန် ထက်မြက်သူ" လို့ ဂုဏ်ပြုခံရတာပေါ့။ ကြိုးစားကြစမ်းပါ။ သားတို့သမီးတို့ရယ်၊ အားလုံးကိုလေ ဘုန်းဘုန်းကလူတော် လူကောင်းတွေ ဖြစ်စေချင်လွန်းလို့ တစ်နိုင်ငံလုံးလှည့်ပြီး အပင်ပန်းခံ တရားနဲ့ ကျေးဇူးဆပ်နေတာ။

"ကျေးဇူးများလှပါ ဘုရား"

သုလိပိန်းပသား ရှားမှရှား

လေးအင်ပြည့်ဝ အောင်မြင်ရ

လောကကြီးမှာ အခုလိုပညာရေး၊ ဘာသာရေး၊ အနုပညာ၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာ ဘက်စုံထူးချွန်တဲ့ မိန်းကလေးမျိုး ပေါသလား၊ ရှားသလားဟေ့။

“ရှားပါတယ်ဘုရား”

ဒါကြောင့် ပညာရေးဘက်မှာလည်း ထူးချွန်၊ ဘာသာရေးဘက်မှာလည်း ထူးချွန်၊ အနုပညာဘက်မှာ လည်းထူးချွန်၊ နောက်ပြီး အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပညာရပ်မှာလည်း ထူးချွန်ထက်မြက်တဲ့ ဂုဏ်အင်လေးဝနှင့် ပြည့်စုံတဲ့ သမီးလေး၊ အောင်မြင်မှုတွေ အဆင့်ဆင့်ရခဲ့တဲ့ သမီးလေး ကြားရသူတွေ ဘုန်းကြီးတို့တစ်တွေက ဝိုင်းဝန်းပြီး ဂုဏ်ပြုကြတယ်။ ချီးမွမ်းကြတယ်ပေါ့။

အများအကျိုး မိမိအကျိုးဆိုတဲ့ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာကောင်းကျိုး တိုးတက်စေဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် တစ်နေ့တာအတွက် ၂၄ နာရီဆိုတာ တိုတောင်းလှပါတယ်။

ရခဲတဲ့ လူ့ဘဝမှာ အလကားအချိန်တွေ မဖြုန်းလိုက်ကြပါနဲ့။ တချို့ကလေးတွေ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်ပြီး စီးကရက် လက်ကြားညှပ်၊ စတိုင်အမျိုးမျိုး ထုတ်ပြီး တန်းဖိုးရိုတဲ့ အချိန်တွေ ဖြုန်းတီးနေလိုက်ကြတာ နှမြောစရာကောင်းလိုက်တာ ကလေးတို့ရေ၊ ထက်ထက်အောင် လေးလို မိန်ကလေးမျိုးတွေကို အားကျသင့်တယ်နော်၊ အချိန်ကို အအားမထား၊ ကြိုးစားရင်းက ရှစ်တန်းကျောင်းသူဘဝ ရောက်လာတဲ့ ထက်ထက်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက် ပြောဆိုခဲ့ကြပုံလေး လူငယ်တွေအတွက် ဘယ်လောက် မှတ်သားစရာ ကောင်းလဲဆိုတာ နားထောင်ကြည့်စမ်း

“တစ်နေ့ သူ သူငယ်ချင်း မိန်းကလေးတွေ ပြောကြတယ်”

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

“ဟဲ့ မိထက် နင့်မှာလည်းဟယ်၊ အားရတယ် နားရတယ်လို့ မရှိဘူး၊ နင့်ကိုကြည့်ပြီး ငါတို့ မောလိုက်တာ”

“တစ်ခါတလေများ လူငယ်ပီပီ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကလေး နေစမ်းပါ”

“နင်တို့ပြောတာလည်း ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့မေမေက ငါ့ကို ဘက်စုံထူးချွန်းတဲ့သူ ဖြစ်စေချင်တာ ငါ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ထူးချွန်းချင်တာ သိလား”

“ဒါတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ နင့်ကို ငါတို့ ကြည့်ရတာ တစ်နေ့တခြား နည်းနည်းပိန်သွားသလိုပဲ၊ နင် ကျန်းမာရေး ကောင်းရဲ့လား”

“ကောင်းပါတယ်”

“တော်ကြာ လှေလှော်ရင်း တက်ကျိုးဆိုတာလို ဖြစ်မှာကို ငါတို့ သိပ်စိုးရိမ်တယ်သိလား”

“နင်တို့ရဲ့ စေတနာကို ငါ နားလည်ပါတယ်၊ ကျန်းမာရေးကိုလည်း ဂရုစိုက်ပုံမယ်ဟယ်”

“ဟို ဆရာသမားတွေ ဆုံးမထားတဲ့ စကားလက်ဆောင်တစ်ခု ရှိတယ်သိလား”

“ဘာတဲ့လဲ”

“ဒီလိုလေ အလကားနေရင် အလကားပဲ၊ အလကားလူဖြစ်မှာပဲတဲ့၊ ငါလေ အလကား လူဖြစ်မှာသိပ် ကြောက်တယ်သိလား”

ကိုင်း ကြည့်စမ်း ဒီအသိဉာဏ်တွေ ဒီအတွေးအခေါ်တွေ ဒီကလေး ဘယ်ကရသလဲ စဉ်းစားနေ၊ တရားနာခြင်း၊ တရားနှင့်စပ်သော ဓမ္မစာပေများဖတ်ခြင်းဆိုတဲ့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု မရှိဘဲနဲ့ အသိဉာဏ်ရင့်ကျက်ခြင်းဆိုတဲ့ အမြတ်အစွန်း ရနိုင်ပါ့မလား။

“မရနိုင်ပါဘုရား”

ဒါကြောင့် တို့လူကြီးမိဘ သားငယ် သမီးငယ်များ မိမိရဲ့ဘဝကို တစ်ဆစ်ချိုး အကောင်းဘက်မှာ ပြောင်းလဲစေနိုင်တဲ့ အသိပညာပေး ဓမ္မစာပေနဲ့ အသိပညာပေးတရား

သူလိုပိန်းမသား ရှားမှရှား

ဒေသနာများကို အချိန်ရရင် ရသလောက် နာယူမှတ်သား ဖတ်ရှုလေ့လာ ပေးကြပါလို့ လေးစား တိုက်တွန်းတယ်နော်။

“မှန်ပါဘုရား”

ရှေးပညာရှိများဆိုခဲ့ဖူးတယ် မဟုတ်လား။

“ဓမ္မ စကား နေ့တိုင်းကြားက

စိတ်ထားဖွေးလက် သိဉာဏ်ထက်၏” တဲ့။

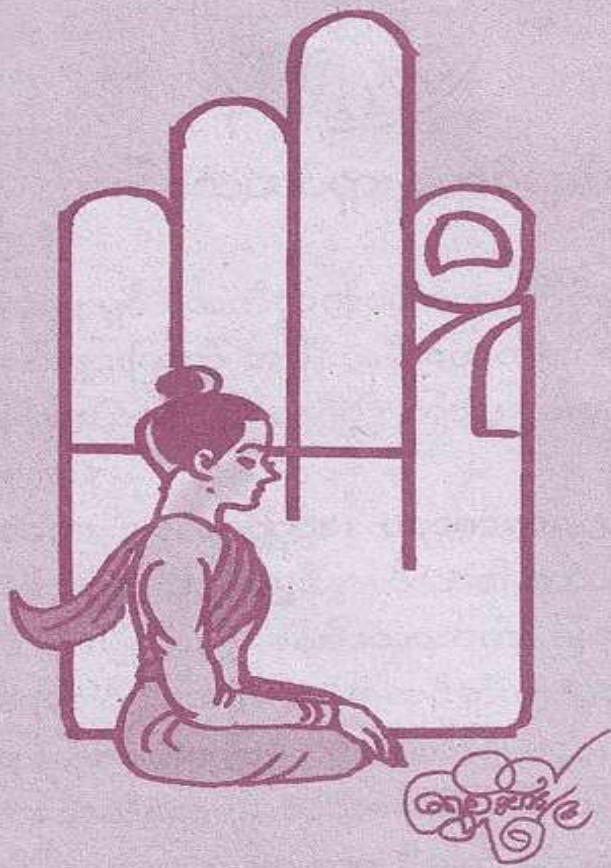
ဒါကြောင့် တို့ယောဂီများ လောကီအလုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် လောကုတ္တရာ အလုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် အများအကျိုး သယ်ပိုးချင်တဲ့ မြင့်မြတ်သော ရည်ရွယ်ချက် ထက်သန်သော စီရိယ လောကီ လောကုတ္တရာ ခိုင်မာသောစိတ်ဓာတ်၊ တိကျစွာဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့ ပညာနဲ့သာ ကြိုးစားသွားကြမယ်ဆိုရင် အမျိုးသားဖြစ်စေ အမျိုးသမီးဖြစ်စေ အရာရာ အောင်မြင်နိုင်တဲ့အပြင် သံသရာ တစ်ဖက်ကမ်း နိဗ္ဗာန်နန်းကို ကူးမြောက်နိုင်ကြပါတယ်ဆိုတာ သေချာမှတ်ပါ။

“မှန်ပါဘုရား”

သုလိပိန်းမသား ရှားမှရှား

သုလိပိန်းမသား
ရှားမှရှား

သက်သေထင်ရှား ထေရီများ

ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က ဖြစ်ပျက်သိမြင် နိဗ္ဗာန် ဝင်သွားကြတဲ့ အမျိုးသမီးတွေထဲက ထင်ရှားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်။ ယောဂီတို့ ကြားဖူးနားဝ ရှိကြတယ်မဟုတ်လား။

ခေမာဥပ္ပလဝဏ္ဏာစ၊ ပဋ္ဌာစာရာစ ကုဏ္ဍလား။

ကိသာဂေါတမိ ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဝိသာခါ ဟောတိသတ္တမိ။

ဒီ အမျိုးသမီး ခုနစ်ယောက်က မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မှာ အင်မတန်မှ ထင်ရှားတဲ့ သူတွေ။ သူ တို့အထဲက ခေမာထေရီ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီ၊ ပဋ္ဌာစာရာထေရီ၊ ကုဏ္ဍလကေသီထေရီ၊ ကိသာဂေါတမိထေရီ၊ ဓမ္မဒိန္နာထေရီဆိုပြီးတော့ ရဟန္တာထေရီမကြီးတွေက ခြောက်ယောက်။ နောက်တစ်ယောက်က ဝိသာခါ ကျောင်းအစ်မကြီး တစ်ယောက်ပဲ သောတာပန် အရိယာဖြစ်တယ်၊ ကျန်တဲ့ခြောက်ယောက်က အားလုံး ဇေတဒဂ်ရ ရဟန္တာ ထေရီမကြီးတွေ ဖြစ်တာနော်၊ အနိမ့်ဆုံး ဝိသာခါက သောတာပန်တော့ ဖြစ်သေးတယ်။

ဒီတော့ ဒီဘဝ ဘယ်လောက်ပဲ တရားအားထုတ် အားထုတ် ဘယ်လောက်ပဲ ကြိုးစား ကြိုးစား သောတာပန် မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွာလို့ ပြောနေကြတာ မှန်ရဲ့လား?

“မမှန်ပါဘုရား”

အမျိုးသမီးဖြစ်နေလို့ နိဗ္ဗာန်မရပါဘူးလို့ ပြောနိုင်ရဲ့လား?

“မပြောနိုင်ပါဘုရား”

မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်က ဝိသာခရေ၊ ဇနီး ဓမ္မဒိန္နာအရှင်မကိုပဲ ကြည့်လေ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ဝိသာခသူဌေးနှင့် ဓမ္မဒိန္နာ သူဌေးကတော်ဆိုတာ ရှိတယ်။ ဒီဝိသာခသူဌေးနဲ့ ကျောင်းအစ်မကြီး ဝိသာခါနဲ့က နာမည်ဆင်တူတာပဲ ရှိတယ်နော်၊ ဘာမှ မတော်စပ်ဘူး။ သူဌေးနာမည်က ဝိသာခ၊ ကျောင်းအစ်မကြီးနာမည်က ဝိသာခါ၊ ခနဲ့ ခါနဲ့ ကွာတယ်နော်။ သတိပြုပြီးတော့ မှတ်ပါ။

ဝိသာခနဲ့ ဓမ္မဒိန္နာ ဇနီးမောင်နှံဟာ အင်မတန်မှ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကလည်း ပေါများလိုက်တာ၊ ချမ်းသာလိုက်တာ။ အလွန် အင်မတန်မှ ကြွယ်ဝချမ်းသာတဲ့ ဇနီး မောင်နှံပေါ့။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကြီးက သူဌေးမင်းနဲ့ သူဌေးကတော် ဆိုတော့ မြို့၊ မျက်နှာဖုံး ထင်ပေါ်ကျော်ကြား လူသိများတဲ့ မင်းပေါက် စိုးပေါက်တွေပေါ့။ သူဌေးဆိုတော့ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်ရှင်ဘုရင် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးနဲ့ သိပ်ပြီးရင်းနှီးချစ်ခင် တဲ့ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတွေတဲ့။

အဲဒီဘုရင် ဗိမ္ဗိသာရမင်း ဆိုတာကလည်း မြတ်စွာဘုရားကို သိပ်ကြည်ညိုတယ်။ သူက ဘုရားမဖြစ်ခင် ဘုရားအလောင်း ဘဝကတည်းက ကြည်ညိုနေတာ။ ဘုရားအလောင်းကို ပဏ္ဍဝ တောင်ခြေမှာ တွေ့ကတည်းက ထီးနန်းစည်းစိမ် တစ်ဝက်ခွဲပေးပါမယ် သူနဲ့အတူ ဘုရင်လုပ် ရအောင်လို့ ဖိတ်ကြားခဲ့တဲ့ ဘုရင်။ ဘုရားအလောင်းက လက်မခံတော့မှ ဘုရားဖြစ်ရင် တပည့်တော်ရဲ့ တိုင်းပြည်ကို ကြွတော်မူခဲ့ပါလို့ ဖိတ်ကြား သွားခဲ့တဲ့ ဘုရင်နော်။

အဲဒီမှာ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်က မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခု ကဆုန်လပြည့်နေ့မှာ ဘုရားအဖြစ်ကို ရောက်တော်မူလို့ မိဂဒါဂုန်တောမှာ ပထမဆုံး ဝါကပ်တော်မူတယ်။ ဝါကျွတ်ပြီ ဆိုတော့ ဒေသစာရီ လှည့်လည် တော်မူရင်း ပြာသို လပြည့်နေ့မှာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို ရောက်တော် မူတယ်။ ရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး နဲ့ မှူးမတ်ဗိုလ်ပါတွေ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သူမြို့သားတွေ မြတ်စွာဘုရားကို ခရီးဦးကြိုဆို မြတ်စွားဘုရားက တရားဓမ္မ ဟောပြု ချွေချွတ်တော်မူတော့ အဲဒီတရားနာ ပရိတ်သတ်ထဲမှာ ဝိသာခသူဌေးလည်း ပါတာပေါ့။ သူက ဘုရင်နဲ့ သူငယ်ချင်း အရင်းကြီးကိုး။

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

အဲဒီမှာ ဝိသာခသူဌေး မင်းပရိတ်သတ်နဲ့အတူ တရားနာ တရားတွေထိုင် တရားတွေ အားထုတ်ပြီဆိုတော့ ဘုရားဟောကြားတော်မူတဲ့ တရားဆိုတာကလည်း တခြားတရားလား၊ သစ္စာတရားလား?

“သစ္စာတရားပါဘုရား”

သစ္စာတရားတွေ ဟောကြားတော်မူ လိုက်တော့ သစ္စာတရားဆိုတာ ဘယ်မှာရှိတာပါလိမ့်။

“ခန္ဓာမှာ ရှိတာပါ ဘုရား”

ခန္ဓာမှာ ဘာသစ္စာလဲဆိုတော့ ဒုက္ခသစ္စာ။ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတဲ့ စကားလုံးကို ပုဒ်ခွဲလိုက်ရင် ဒု-ရယ်၊ ခ-ရယ်၊ သစ္စာရယ်။

ဒု= စက်ဆုပ်စရာ၊ ခ=အသုံးမကျတာ။ သစ္စာ=အမှန်။ ဒီခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာလေ ဘာတွေ စုဝေးနေတာလဲ မေးရင် စက်ဆုပ်စရာ အသုံးမကျတာ အမှန်တွေ။

ကြည့်စမ်း ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ပြင်လိုက်ရတာ ဆင်လိုက်ရတာ၊ ယုယလိုက်ရတာ၊ စောင့်ရှောက် လိုက်ရတာ၊ မျက်လုံးတွေများ အမျိုးမျိုး ခြယ်သလိုက်ကြတာ၊ အစစ်တွေနုတ် အတုတွေတပ်လို့ အမျိုးမျိုး လုပ်နေကြတာလေ။

ကော့ညွတ်ကွေးလို့ အင်မတန်မှ လှပပါတယ် ထင်ထားတဲ့ ဟောဒီ မျက်တောင်ကြားထဲက ရွှေသမင် မျက်လုံးနဲ့တူပါတယ်၊ တင့်တယ် ချစ်စဖွယ် ကောင်းပါတယ်ဆိုတဲ့ ဟောဒီ မျက်လုံး ကြားထဲက ထွက်လာတာ ဘာတွေလဲ?

“မျက်ချေးပါဘုရား”

ဘုန်းကြီးတို့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ စားလေသမျှ အရာအားလုံးတွေဟာ သုဘတွေလား၊ အသုဘတွေလား?

“အသုဘတွေပါ ဘုရား”

အသုဘဆိုရင် ဘယ်ကို ပို့ရမှာလဲ။ သင်္ချိုင်းကုန်း ပို့ရမှာနော်။ သေသွားတဲ့ အသုဘ ကောင်တွေ ဆိုရင်လည်း အခေါင်းထဲထည့်၊ မီးသင်္ဂြိုဟ်ရင် သင်္ဂြိုဟ်၊ အမှတ်တရဂူသွင်းထားရင်ထား။ အဲဒီဂူထဲမှာ ဘာတွေထည့် ထားသလဲ ဆိုရင် အသုဘတွေ ထည့်ထားတာ။

ယောဂီတို့ရဲ့ ကိုးပေါက်ဒွါရ ခန္ဓာအိမ်ကြီးထဲမှာ ဘာတွေ ရှိပါလိမ့်?

“အသုဘတွေ ရှိပါတယ်ဘုရား”

ဒါဖြင့် ယောဂီတို့ရဲ့ ခန္ဓာအိမ်ကြီးက ဘာနဲ့တူပါလိမ့်?

“ဂူနဲ့တူပါတယ် ဘုရား”

အဲဒါများပျာ။ ဂူနဲ့တူတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ရှင်မတောင်သနပ်ခါးလေးနဲ့ ခုခေတ်ဆို ပရိုမီနာတို့ အာချီတို့နဲ့ အမျိုးအမျိုး ခြယ်သ နေလိုက်ကြတာလေ။ အဲဒါ ဘာလုပ်နေတာလဲဆိုတော့ ဂူကို ဆေးသုတ်နေကြတာပျ။

ဒကာမကြီးတွေ လိမ်းဟာ ခြယ်ဟာ ပြင်ဟာ ဆင်ဟာ လုပ်နေကြတာ ဂူဆေးသုတ် နေကြတာပဲ။ ဘယ်နယ်ဘုန်းကြီးက တပည့်တော်မတို့ ခန္ဓာအိမ်ကြီးကို ဂူနဲ့တူတယ်၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြင်နေ ဆင်နေကြတာ ဂူကို ဆေးသုတ်တာနဲ့ တူတယ်လို့ ပြောရပါမလားဆိုပြီး မကျေမနပ် ဖြစ်မနေကြနဲ့၊ ဒကာမကြီးတွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး သင်္ချိုင်းကုန်းနဲ့တူပုံ ပြောပြဦးမယ်။ ဟိုလူတွေ သေတော့ သင်္ချိုင်းပို့တယ်နော်။ ကြက်တွေသေတော့ ဘယ်သင်္ချိုင်းပို့သလဲ၊ လူ့ပါးစပ်ထဲ ပို့လိုက်တာ မဟုတ်လား၊ ဝက်တွေသေတော့ရော လူ့ ပါးစပ်ထဲပို့ ပုရစ်တွေ သေတော့ရော လူ့ပါးစပ်ထဲပို့၊ သေချင်တဲ့ တိရစ္ဆာန်၊ သေချင်တဲ့ သတ္တဝါတွေ သေလိုက်စမ်း၊ ဟောဒီ လူ့ပါးစပ်ထဲပဲ ရောက်တာ မဟုတ်လား?

“ရောက်ပါတယ် ဘုရား”

နောက်ဆုံး လယ်ကြွက်သေလည်း လူ့ပါးစပ်၊ စာကလေးသေလည်း လူ့ပါးစပ်။ ဟာ... ယောဂီတို့ ဘုန်းကြီးတို့ ပါးစပ်ကြီးက သတ္တဝါပေါင်းစုံ သင်္ဂြိုဟ်ရာ ဘာကြီးနဲ့တူနေပါလိမ့်?

“သင်္ချိုင်းကုန်းကြီးနဲ့ တူပါတယ်ဘုရား”

သူလိုပိန်းမသား ရှားမှရှား

သချိုင်းကုန်းကို သချိုင်းကုန်းမှန်း မသိတော့ နှုတ်ခမ်းကိုလေ အမယ်လေး အနီရောင် လေးနဲ့ ခြယ်လိုက်၊ ပန်းရောင် ကလေးနဲ့ခြယ်လိုက်၊ အသားရောင်နဲ့ခြယ်လိုက်၊ အနက်ရောင်နဲ့ ခြယ်လိုက် အမျိုးမျိုး ခြယ်သနေကြတာ၊ အဲဒါ ဘာလုပ်တာမေးရင် သချိုင်းကုန်းက တံတိုင်းကို ဆေးသုတ်နေကြတာလို့ မှတ်ပါ။

ဒကာကြီးတွေကျတော့ ဘာလုပ်လဲဆိုတော့ နှုတ်ခမ်းမွှေးအရှည်ကြီးထား၊ မုတ်ဆိတ်တွေ အရှည်ကြီးထား။ နှုတ်ခမ်းမွှေးတသသ မုတ်ဆိတ်မွှေး တသသနဲ့ လုပ်နေကြတာလေ။ အဲဒါ သချိုင်းကုန်း ခြံစည်းရိုးပင် စိုက်ပြီးတော့ တံတိုင်းခတ်နေ ကြတာနော်။

ကြည့်စမ်းပါဦးဗျာ၊ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးက ထွက်နေတာ သုဘတွေလား၊ အသုဘ တွေလား?

“အသုဘတွေပါ ဘုရား”

အသုဘဆိုတာ မြန်မာလိုပြန်ရင် မတင့်တယ်တာ ယောဂီတို့ ခန္ဓာထဲက ထွက်လေသမျှ ဘယ်ဟာ တင့်တယ်တုံး။

“မတင့်တယ်ပါ ဘုရား”

ဒါကြောင့် အသုဘလို့ ပြောတာ သဘောကျ ရဲ့လား။

“ကျပါဘုရား”

ဟိုမှာ တရားနာနေတဲ့ ဝိသာခသူဌေးကိုကြည့်၊ နားက တရားနာ ဉာဏ်က ခန္ဓာလှည့်လို့ ခန္ဓာက ဖြစ်ပျက်၊ ရှုတဲ့ဉာဏ်က မင်၊ ဖြစ်ပျက်မင်ကိုက်ပြီးတော့မှ ဖြစ်ပျက်တွေကုန်ဆုံး၊ ဖြစ်ပျက်တွေ ကုန်ဆုံးတော့ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ အပြီးတိုင်ပြုတ်ပြီး သစ္စာတွေ ဆိုက်ပြီ။ သစ္စာဆိုက်တော့ ပိမ္မိသာရ မင်းကြီးနဲ့အတူ ဓမ္မဒိန္နာ သူဌေးကတော်ရဲ့ ယောကျ်ား ဝိသာခသူဌေးနဲ့ တရားနာ ပရိသတ်အားလုံး သောတာပန် တည်ရော။

“မှန်ပျံ့ဘုရား”

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

“တချို့လူတွေ ပြောနေကြတဲ့မင်းတို့ ဘယ်လောက်တရား အားထုတ်အားထုတ် ဒီဘဝ သောတာပန် မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွာ”

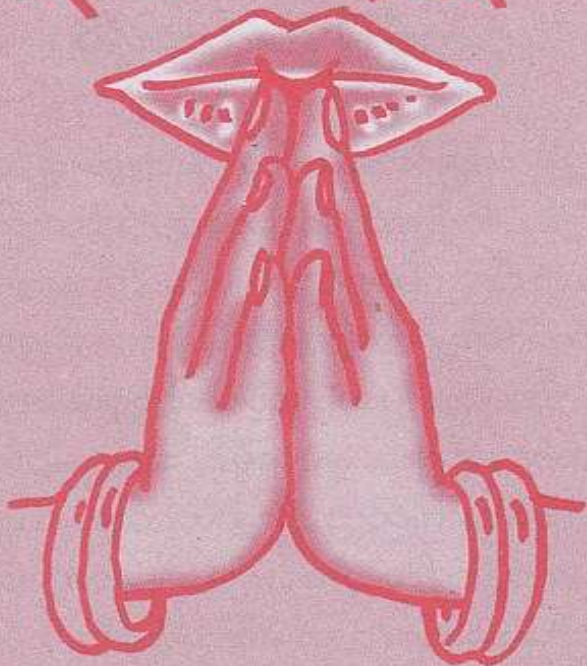
ဆိုတဲ့ စကား မှန်ရဲ့လား?

“မမှန်ပါဘူး ဘုရား”

ဝိသာခ သူဌေး သောတာပန်တည်သွားပြီ။ ပထမဆင့် အရိယာကြီး ဖြစ်သွားပြီ။ ဒါနဲ့ တရားနာပြီးတော့ အိမ်ပြန်တာပေါ့။

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

မိန်းမသားတို့ကြီးစားစို့

မိန်းမသားတို့ ကြိုးစားစို့

မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးရဲ့ ကြိုတင် ပင့်လျှောက်ထားချက်အရ ပထမဝါ ကျွတ်ပြီးတဲ့နောက်မှာပဲ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးရဲ့ နိုင်ငံတော် ရာဇဂြိုဟ်ရွှေမြို့တော်ကြီးကို ကြွတော်မူလာတော့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ ခရီးဦးကြိုဆိုတဲ့ ပွဲမှာပဲ ပထမဆုံး ဟောကြားတဲ့ တရားပွဲမှာတင် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးနဲ့အတူ ဝိသာခသူဌေးကြီးပါ သောတာပန် တည်ကြတယ်။

သောတာပန်ဖြစ်ပြီးတော့ တရားပွဲကနေပြန်လာ ရှင်မဖြစ်တဲ့ ဓမ္မဒိန္နာက အိမ်ပေါက်ဝကနေ ဆီးကြိုတယ်။ ဓမ္မဒိန္နာက ခါတိုင်း လင်ဖြစ်သူ တစ်နေရာက ပြန်လာရင် ကြိုဆိုနေကြအတိုင်း လက်ကလေး လှမ်းပြီးတော့ ကြိုဆို။ ဝိသာခ သူဌေးကလည်း ခါတိုင်းလိုပဲ ပြုံးပြီးရွှင်ရွှင်နဲ့ လက်ကလေး ပြန်ကမ်းပေးတာပဲ။

ဝိသာခသူဌေးက သောတာပန်အဆင့် ရှိသေးတော့ ကာမရာဂကို မပယ်နိုင်သေးဘူး ကာမရဲ့ အနှောင်အဖွဲ့က မလွတ်သေးဘူးပေါ့။ သောတာပန် ဆိုတာဒိဋ္ဌိနဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာပဲ ပြုတ်သေးတာ။ ခန္ဓာပေါ် ဉာဏ်ရောက်တဲ့အတွက် ဒိဋ္ဌိနဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာတော့ ပြုတ်သွားပြီနော်။

မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးရဲ့ ကောင်းမှု ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကြီးမှာ သီတင်းသုံးတော်မူ နေတယ်။ ဒါနဲ့ တစ်နေ့ကျတော့ ဝိသာခသူဌေးက ဘုရားကျောင်းတော်သွားပြီး တရားနာ၊ နားကတရားနာ ဉာဏ်က ခန္ဓာလှည့်လို့ သကဒါဂါမ် တည်ပြန်ရော။

သကဒါဂါမ်တည်ပြီး ကျောင်းတော်ကနေ ပြန်လာ၊ ဒီလိုပဲ ဓမ္မဒိန္နာရှင်မက အိမ်ကနေ လက်ကလေး ကမ်းပြီးတော့ကြို။ ဝိသာခ သူဌေးကလည်း လက်ကလေး ပြန်ကမ်း၊ ခါတိုင်းလိုပဲ

သူလိုပိန်းမသား ရှားမှရှား

ဓမ္မဒိန္နာက ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ကျွေးမွေးလို့ မယားဝတ္တရားနဲ့ လျော်ညီစွာ ပြုစုလုပ်ကျွေးတော့ ဝိသာခ သူဌေးကလည်း လက်ခံတယ်။ သကဒါဂါမ်ဖြစ်ပေမဲ့ သူက ကာမရာဂကို မပယ်နိုင်သေးဘူးလေ။ ဒီတော့ ရှင်ဓမ္မဒိန္နာက ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဝိသာခ သောတာပန် သကဒါဂါမ် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တက်သွားတာကို မရိပ် မိဘူးပေါ့။

နောက်တစ်ခါ တော်တော်လေး ကြာပြီဆိုတော့လည်း ဝိသာခသူဌေး ဘုရားကျောင်းတော် သွားပြီးတော့ တရားနာပြန်တော့ အနာဂါမ်တည်သွားတယ်။ အနာဂါမ်ဖြစ်ပြီဆိုတော့ ကြမ်းတမ်းတဲ့ ကာမရာဂါ နုသယ သံယောဇဉ်တွေကို အပြီးတိုင် ပယ်ထားလိုက်ပြီ။ ပြောပုံဆိုပုံ နေပုံထိုင်ပုံ သွားပုံလာပုံတွေ အင်မတန်မှ နူးညံ့ညင်သာ သွားပြီ။

အဲဒီနေ့ကျမှ ထူးထူးခြားခြား ရှင်ဓမ္မ ဒိန္နာက အိမ်ကနေ ပြတင်းပေါက်ကလေး ဖွင့်လို့ လမ်းမဘက်ကို မျှော်ကြည့်နေခိုက် ဝိသာခသူဌေးက ဘုရားကျောင်းတော်ကနေ ပြန်လာတာကို လှမ်းမြင်နေရတယ်။ ခါတိုင်းဆို ဝိသာခသူဌေး အပြင်က ပြန်လာရင် လူမမြင်ရသေးဘူး။ အသံက ကြားနေရပြီ။ မျက်နှာကလည်း ဟိုကြည့် သည်ကြည့်နဲ့ ဟိုလူနှုတ်ဆက် ဒီလူနှုတ်ဆက်နဲ့ ပြီးရွှင်ရယ်မော ပြီးတော့ ပြန်လာတာ။ ဒီတစ်ခါကျတော့ ဘာသံမှလည်း မကြားရ၊ ဘယ်သူမှလည်း နှုတ်မဆက်။ ဟိုဟိုသည်သည် မကြည့်ဘဲ မျက်လွှာလေးချလို့ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ပြန်လာတာကိုး။

ဓမ္မဒိန္နာကလည်း ပြတင်းပေါက်ကနေ လှမ်းကြည့်ရင်း ယောက်ျားဖြစ်သူ ခါတိုင်းနဲ့မတူဘဲ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ပြန်လာတာ မြင်ရတော့ “ဘာဖြစ်လာတာပါလိမ့်၊ တစ်ယောက်ယောက်နဲ့များ စကားများ စိတ်ဆိုးလာ သလား” ပေါ့လေ။ ဟိုတွေး ဒီတွေး တွေးရင်းနဲ့ အိမ်ရှေ့ကို ထွက်ပြီးတော့ ကြိုတယ်။ ကြိုရင်းနဲ့ ထုံစံအတိုင်း လက်ကလေးကမ်းပြီး ဆီးကြိုလိုက်တော့ ဝိသာခသူဌေးက ခါတိုင်းလို သူ့လက်ကို ပြန်ကမ်းမပေးဘူး လက်ကလေး နောက်ပစ်ပြီး အိမ်ပေါ်တက်သွားတယ်။

အဲဒါ တို့ယောဂီများမှတ်ထားပါ။ အနာဂါမ် တည်ပြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ လက်ကို ကာမရာဂစိတ်နဲ့ သော်လည်းကောင်း၊ ခင်မင်တဲ့စိတ်နဲ့ သော်လည်းကောင်း၊ ဘယ်လိုမှ ဆွဲကိုင်ခြင်း မပြုတော့ ဘူးလို့ မှတ်ရမယ်။

လင်ဖြစ်သူက လက်ကလေး နောက်ပစ်ပြီး ခေါင်းကလေးငုံ့လို့ အိမ်ပေါ်တက်သွားပြီ ဆိုတော့ ရှင်ဓမ္မ ဒိန္နာ အိမ်အောက်မှာပဲ ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ ကျန်ရစ်တာ။ “ငါ့ယောက်ျား ဘာဖြစ်လာပါလိမ့်၊ လက်ကမ်းပေးတာလည်း မယူဘူး။ သူ့လက်ကလေးတောင် ဝှက်ထား လိုက်သေး

တယ်။ ခါတိုင်းဆို ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ရယ်ရယ်မောမော စကားပြောနေကျ ဒီနေ့ကျမှ မျက်နှာကြီးငုံ့လို့။ ဘာဖြစ်လာပါလိမ့်။ အေးလေ တစ်အိမ်တည်း အတူနေတဲ့သူ အချင်းချင်းပဲ ဥစ္စာ၊ နောက်တော့ သိရမှာပေါ့” ဆိုပြီး စိတ်ကလေး ဖြေလို့ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်နေတာပဲ။

ဒီလိုနဲ့ မနက်စာ စားချိန်ရောက်လို့ ဓမ္မဒိန္နာက ခူးခပ် ပြင်ဆင်ပြီးဆိုတော့ ဝိသာခသူဌေး ရောက်လာပြီး စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောဘဲနဲ့ ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါးလို ကုန္တေကြီးနဲ့ စားနေလိုက်တာ။ ခါတိုင်း ဓမ္မဒိန္နာနဲ့အတူ ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ တစ်စားပွဲတည်း စားနေကျ။ ခုတော့ လာစားလှည့်ကွာ လို့လည်း မခေါ်ဘဲနဲ့ တစ်ယောက်တည်း မျက်လွှာကလေးချလို့ ကုန္တေရရ စားသောက်ပြီးတော့ အိမ်ပေါ်ပြန် တက်သွားပြန်ရော။

ဓမ္မဒိန္နာကတော့ “ဪ ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့် ခါတိုင်းဆို၊ လာဟေ့ စားကြရအောင်” ဆိုပြီး အတူတူ စားနေကျ။ ဒီနေ့ စကားလည်း တစ်ခွန်းမှ မပြောဘူး၊ စားပြီးတာနဲ့ အိမ်ပေါ် တန်းတက် သွားတယ်။ ငါ့ကိုများ စိတ်ဆိုးနေသလား၊ ငါဘာများ အမှားလုပ်မိပါလိမ့်” နဲ့ ဟိုတွေးသည် တွေးပေါ့လေ။ နောက်တော့မှ “ညနေစာစားတော့ သိရမှာပေါ့” ဆိုပြီး ဖြေတွေး ကလေးတွေး နေလိုက်ရော။ ညနေစာ စားချိန်ရောက် တော့လည်း အိမ်ပေါ်က ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ဆင်းလာ၊ ပြင်ဆင်ထားတဲ့ ထမင်းပွဲမှာ လက်ကလေး ဆေးပြီးတော့ ထိုင်။ ဘာစကား စမြည်မှ ပြောမနေတော့ဘဲ ထမင်းကို အသာကလေး စားပြီးတော့ အိမ်ပေါ် ပြန်တက်သွား သတဲ့။

အဲဒီမှာ ရှင်မ ဓမ္မဒိန္နာ မကျေနပ်နိုင်တော့ဘူး။ ဝိသာခနောက်ကို သုတ်သုတ်ကလေး လိုက်သွား။ အိမ်ပေါ်ရောက်တော့ ဝိသာခ သူဌေးက ဆီးပြီးတော့ ပြောတယ်။ “ရှင်မရေ ငါ့ကို အိပ်ရာတစ်ခု သပ်သပ် ပြင်ပေးပါကွာ” ဆိုပြီးတော့ ခါတိုင်း အတူအိပ်နေကျ အခန်းထဲမှာ မအိပ်တော့ဘဲ တစ်နေရာမှာ အိပ်ရာအပြင်ခိုင်း ဝိသာခသူဌေး တစ်ယောက်တည်းအိပ်။

ဓမ္မဒိန္နာ သူဌေးကတော်ခမျာ ပုထုဇဉ်သဘာဝ ဆောက်တည်ရာမရဖြစ်ပြီး ဟိုတွေး ဒီတွေးနဲ့ စိတ်မအေး နိုင်တော့ဘူး။ “ ငါ့လင်သား အပြင်မှာများ ချစ်သူခင်သူ အသစ်တွေနေပြီလား။ ဒါမှမဟုတ် တစ်ယောက်ယောက် ကများ ငါတို့နှစ်ယောက် မသင့်မမြတ်ဖြစ်အောင် ငါ့အကြောင်း မဟုတ်တာတွေ ပြောပြီးတော့များ ရုံးချောလိုက် လေသလား” ဆိုပြီးတော့ မစားနိုင် မအိပ်နိုင်နဲ့ သောကပူ မိနေတာပေါ့လေ။

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

တစ်ရက် နှစ်ရက်လောက် သူ့ဘက်က ဘာမှ မပြောဘဲနဲ့ မယားဝတ္တရားမပျက် ခူးခပ်ကျွေးမွေး ပြင်ဆင်ပေး။ ဟိုကလည်း စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောဘဲ တစ်ယောက်တည်းစား၊ တစ်ယောက်တည်းနေ၊ သုံးရက်မြောက်တော့ မေ့ဒိန္နာ မအောင့်နိုင်တော့ဘူး။ အိမ်အပြန် လက်ကမ်းတာ မယူတဲ့ ကိစ္စကနေ ခုတော့ မိုးမီးလောင်ပြီ။

စကတည်းက ပုံစံပြောင်းလာပြီ။ ဘာအချိုးချိုး မလို့လဲ မသိဘူးဆိုပြီး စိတ်မချမ်းမသာနဲ့ ဝိသာခသူဌေး အိပ်နေတဲ့ အိပ်ခန်းတံခါးကို သွားခေါက်တယ်။ ဝိသာခသူဌေးက အထဲကနေ မေးတယ်။

“ဘယ်သူလဲ”

“ကျွန်မ မေ့ဒိန္နာပါ”

“ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ”

“မေးစရာရှိလို့ပါ”

“ဘာမေးမှာတုန်း။ ကဲ- မေးမေး။ မမေးခင် တစ်ခုတော့ ကြိုပြောရဦးမယ်။ ငါ့နှမ မောင်ကြီးကိုလေ အစ်ကိုအရင်းလို သဘောထားနော်။ မောင်ရင်းနှမရင်းလို သဘောထားပြီး နေကြရအောင်နော်။ မောင်ကြီးကို ခင်ပွန်းသည်လို သဘော မထားပါနဲ့တော့။ မင်းကျွေးချင်တာနဲ့သာ ချက်ကျွေးပါ။ ငါ ဘာမှ မပြောတော့ဘူး။ ပြီးတော့လည်း အိမ်မှရှိတဲ့ ပစ္စည်း ပစ္စာအရာအားလုံး နှမရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းတွေလို့ပဲ မှတ်နော်”

“နေစမ်းပါဦး ကိုဝိသာခ ကျွန်မမှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့ ဒီလို သစ်စိမ်းချိုး ချိုးရတာတုန်း။ ငါးစိမ်းမြင်လို့ ငါးကင် ပြစ်တာလား”

“ဟာ...မေ့ဒိန္နာ ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာတုန်း ငါ့ နှမရဲ့။”

“ဘာတွေ လျှောက်ပြော ရမှာတုန်း၊ တော်နေပုံ ထိုင်ပုံကိုလည်း ကြည့်ပါဦး၊ သူ့စိမ်းတွေလို့ပဲ၊ ကျွန်မမှာ ဘာအပြစ် ရှိလို့တုန်း”

အဲဒီမှာ ဝိသာခသူဌေး စဉ်စားရပြီ။ တော်တော်ခက်ပါလား။ ငါပြောလဲ ပြောချင်ရဲ့။ ငါ အနာဂါမ် တည်နေပြီလို့ ပြောပြန်ရင်လည်း အရိယာတွေရဲ့ သဘောမှာ မပြောကောင်းဘူးဆိုလို့ မပြောပြန်ရင်လည်း ဓမ္မဒိန္နာလေးမှာ ရင်ကွဲနာကျလို့ ဒုက္ခလှလှ ရောက်တော့မယ်။ ငါက ဘာမှမပြောလို့ သူ့ဘက်က ကြမ်းတမ်းတဲ့ စကားလုံးတွေနဲ့ ငါ့ကို ပြန်ပြောရင် အရိယာကို စော်ကားမိပြီး ဒုက္ခရောက်တော့ မှာပဲဆိုပြီးတော့

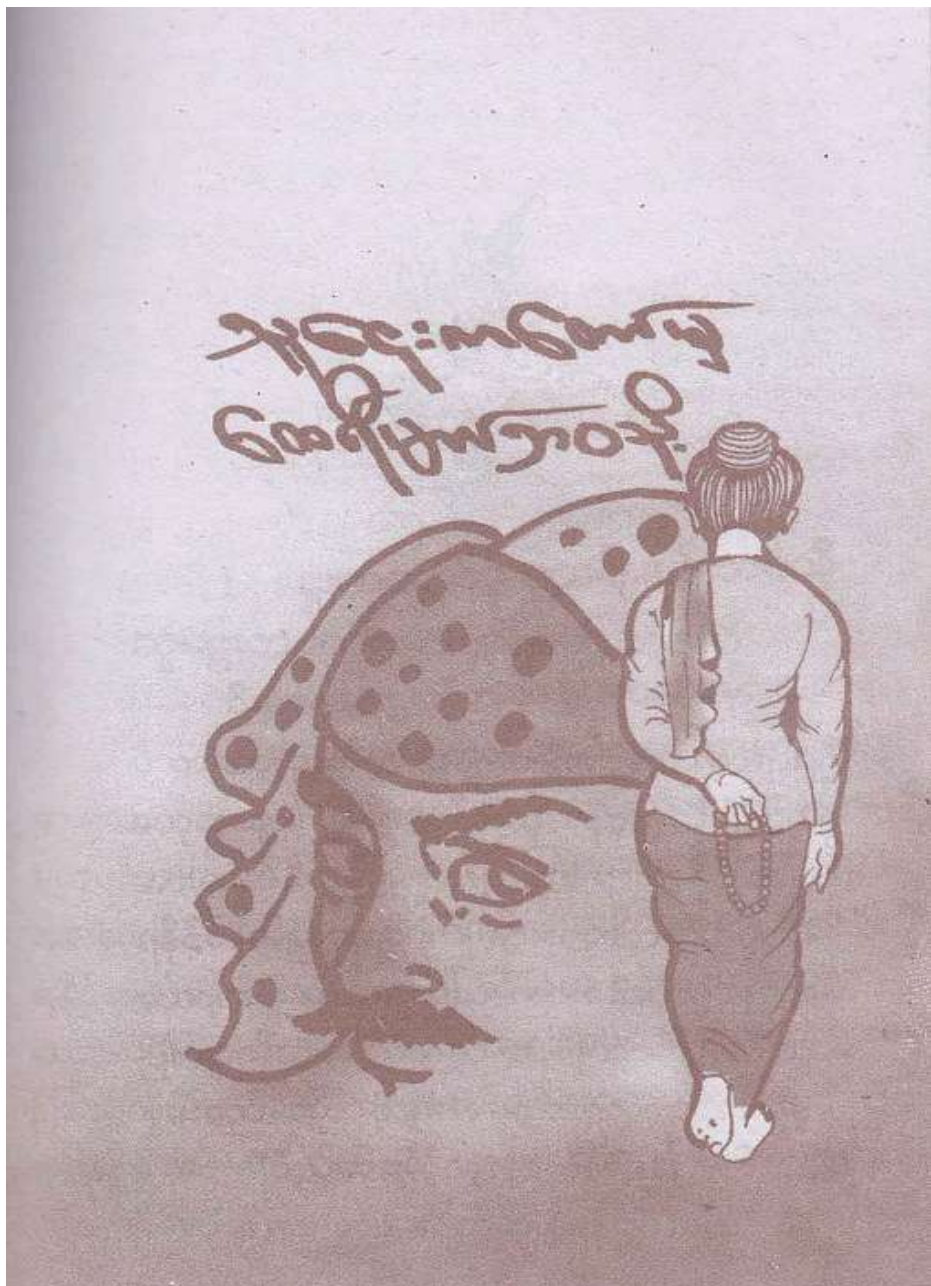
“ဒီလိုပါရင်မရယ် ငါလေ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ရာဇဂြိုဟ်ကို ပထမဆုံး ကြွတော် မူလာတဲ့ နေ့က ဘုရားဟောတဲ့ တရားတော်တွေကို နာယူမှတ်သားပြီးတော့ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဖြစ်ပျက်မြင်မှန်း ဆုံးပြီးတော့ ပထမဆင့် သောတာပန် တည်ခဲ့တယ်။ နောက်တစ်ခါ ဒုတိယဆင့် သကဒါဂါမ် တည်ခဲ့တယ်။ နောက်တစ်ခါကျတော့ တတိယဆင့်အထိ အသိအမြင်တွေ ကြွယ်ဝခဲ့တဲ့ အတွက် အနာဂါမ် တည်ခဲ့တယ်။ အနာဂါမ်မိမိ အနာဂါမ်ဖိုလ် ဆိုတဲ့ တရားဓမ္မရဲ့ အစွမ်းသတ္တိကြောင့် ဒီလိုဖြစ်တာပါကွာ။

“ဪ ဒီလိုလား နဂိုက ရှင်းရှင်းပြောပါတော်။ နေစမ်းပါဦး။ ရှင်တို့ယောက်ျားတွေပဲ မြတ်စွာဘုရား တရားတော်ကို နာလို့ရသလား၊ ကျွန်မတို့ မိန်းမသားတွေကော နာလို့ မရဘူးလား၊ တရားနာခွင့် တရားအားထုတ်ခွင့် မရဘူးလား”

ဓမ္မဒိန္နာက မခံချို မခံသာနဲ့ မေးတော့

“ဟာ- ဓမ္မဒိန္နာ ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ နှမရယ်။ ငါ့နှမတို့လို မိန်းမသားတွေလည်း တရားနာခွင့် တရားအားထုတ်ခွင့် ရတာပါပဲကွယ်။ တို့ ဘုရားဟောတဲ့ တရားတော်ဟာလေ အမျိုးသားတွေပဲ နာရမယ်၊ အမျိုးသားတွေပဲ တရားထုတ်ရမယ်။ အမျိုးသမီးတွေ တရားမနာရဘူး၊ တရားအားမထုတ်ရဘူးလို့ ဒီလို မရှိပါဘူး။ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း အမျိုးသားတွေပဲ ရမယ်၊ အမျိုးသမီးတွေတော့ မရနိုင်ဘူးလို့ မရှိပါဘူးကွာ။ ကြီးစားရင် ကြီးစားသလောက် ဘယ်သူမဆို ရနိုင်ပါတယ်ကွယ်”

သူဌေးကတော်မှ ထေရီမယ် ဘဝသို့

ဝိသာခသူဌေးဆီက အမျိုးသားတွေမှသာ တရားနာ တရားအားထုတ်ခွင့် ရှိတာမဟုတ်ဘူး။ နိဗ္ဗာန်ကို ရနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး။ အမျိုးသမီးတွေလည်း တရားနာနိုင် တရားအားထုတ်နိုင် ကြိုးစားရင် ကြိုးစားသလောက် နိဗ္ဗာန်ကို ရနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ စကားကိုလည်း ကြားရော၊ ဓမ္မဒိန္နာတစ်ယောက် ဝိသာခအပေါ် သံသယ ဝင်နေတာတွေ ရှင်းသွားပြီ။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း တရားဓမ္မရဲ့ အရသာ တရားဓမ္မရဲ့ စွမ်းရည်ကို ရယူခံစားချင်လာတယ်။ ဒါနဲ့

“ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်မ ဘိက္ခုနီမ ဝတ်မယ်”

ဖြစ်လာရော။ ဟိုက လင်ယောက်ျားက အနာဂါမ်ဖြစ် တာတောင် သင်္ကန်းဝတ်ဖို့ ဘာမှ မပြောသေးဘူး။ ဓမ္မဒိန္နာကတော့ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပဲ။ ဘိက္ခုနီမ ဝတ်မယ်တဲ့။ ဝတ်ကြောင်ကို လွတ်အောင် ရုန်းပြီးတော့မှ ဖလ်ဝါဆင်မြန်း ဝတ်သင်္ကန်းနဲ့ ရှင်းရှင်းပြတ်ပြတ် စိတ်အေးလက်အေးနဲ့ တရားနာ တရားထိုင်ပြီးတော့ နေချင်တယ်တဲ့။ ကိုင်း ကြည့်နေော်။

ဓမ္မဒိန္နာ ဘိက္ခုနီမ ဝတ်ချင်တယ်လို့ ပြောလာတော့ ဝိသာခသူဌေးက ငါ့နမ စဉ်းစဉ်း စားစားလဲ လုပ်ပါဦးဗျာ။

“ဘာမှစဉ်းစားစရာ မလိုဘူးတော့။ တော် တရားနာသလို ကျွန်မလည်း တရားနာနိုင်တယ်။ တော်ဖြစ် ပျက်မြင်အောင် ကြိုးစားသလို ကျွန်မလည်း ဖြစ်ပျက်မြင်အောင် ကြိုးစားနိုင်ပါတယ်”

“စဉ်းစားပါဦးကွာ။ တော်ကြာမင်းကတုံး အဖတ်တင် နေပါဦးမယ်” ဒီနေရာမှာ တို့ဒကာ ဒကာမတွေ သတိတစ်ခု ထားလိုက်ပါ။ မာနဆိုတိုင်း အကုသိုလ်လို့ မထင်လိုက်ပါနဲ့။ ဖြစ်ကောင်းတဲ့ မာနရှိသလို မဖြစ်ကောင်းတဲ့ မာနလည်းရှိတယ်။ တရားထူး တရားမြတ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ သူတောင်ရနိုင်သေးတာ၊ ငါဘာဖြစ်လို့ မရနိုင်ရမှာလဲဆိုတဲ့ မာနမျိုးဟာ ဖြစ်ကောင်းတဲ့ မာန၊ လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဖြစ်တဲ့ ဂုဏ်တု ဂုဏ်ပြိုင် မာနမျိုးက မဖြစ်ကောင်းတဲ့မာန သေချာမှတ်ပါ။

“ဘာကတုံးမှ အဖတ်တင်စရာ အကြောင်းမရှိဘူး။ ကျွန်မလည်း ဘုရားကျောင်းသွားမယ်၊ တရားနာမယ်၊ တရားထိုင်မယ်၊ ကျွန်မကို ဘိက္ခုနီမ ဝတ်ခွင့်သာပေးပါ”

“စဉ်းစားပါဦး ဓမ္မဒိန္နာရဲ့။”

“ဘာမှ စဉ်းစဉ်းစရာ မလိုဘူး။ ကျွန်မလည်း ဒီတရား အလုပ်ကို လုပ်မယ်”

အဲဒီလို ဓမ္မဒိန္နာက တရားအလုပ် အားထုတ်ဖို့ စိတ်အားထက်သန်သန်နဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာ တိုက်တာခြံမြေ လယ်ယာ လင်သား သမီးသား ဆွေမျိုး မိတ်သင်္ဂဟ ဆိုတာတွေ အားလုံးကို စွန့်ပစ်ပြီးတော့ လူ့ဘောင်ကို ရှောင်ခွာပြီး ပြတ်ပြတ်ကင်းကင်းနဲ့ ဘိက္ခုနီမ ကျောင်းသင်္ခမ်းမှာပဲ ရာသက်ပန် ပျော်တော့မယ်ဆိုတော့ ဝိသာခသူဌေး အင်မတန်မှ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားတယ်။

“အေးပါကွာ၊ ငါကိုယ်တိုင်လည်း မြတ်စွာဘုရား တရားတော်ရဲ့ အရသာကို ပထမဆုံး တွေ့ပြီးကတည်းက မင်းကိုလည်း တရားနာဖို့ တရားထိုင်ဖို့ တရားအလုပ်ကြိုးစား အားထုတ်ဖို့ တိုက်တွန်းမလို့ပါ။ မင်းစိတ်ထဲက ဘယ်လို ရှိမယ်ဆိုတာ မသိတာနဲ့ မတိုက်တွန်းဖြစ်တာပါ။ ဒီလို မင်းစိတ်ထားက တရားထိုင်ချင်မှန်းသိရင် စောစောကတည်းက ငါတိုက်တွန်းပါရဲ့။”

“ဒါဆိုလည်း ခုပဲ ဘုရားကျောင်းတော် သွားကြစို့တော်၊ ဓဏကလေးတော့ စောင့်ပါဦးကွာ။ ခုဟာက လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ် စည်းစိမ်တွေကို ရှင်းရှင်းပြတ်ပြတ် စွန့်လွှတ်ပြီးတော့ သွားမှာ ဆိုတော့ မင်းကို လောကီ လူ့ဘောင်ထဲက အကောင်းဆုံး အထက်တန်းအကျဆုံး အဆင့်အမြင့်ဆုံး အနေနဲ့ ဂုဏ်ပြုလိုက်ချင် သေးတယ်။ ဘုရားကျောင်းတော်ကို စည်စည်ကားကား ခမ်းခမ်းနားနားနဲ့ လိုက်ဖို့ချင်သေးတယ်။ ငါတို့က မြို့မျက်နှာဖုံး တစ်မြို့လုံးသိနေတဲ့ လူကြီးလူကောင်းတွေ ဆိုတော့ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ကလေး ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားပြီး သင်္ကန်းဝတ်လို့ တော်ပုံမလား။ ကိုယ်နဲ့ ထိုက်တန်ရာ အဆောင်အယောင် အခမ်းအနားနဲ့ လှသိထင်ရှား သွားကြမှ တော်တော့မှာပေါ့”

“ဂုဏ်ပကာသနတွေ ဘာတွေ အရေးမကြီးဘူးတော် ကျွန်မ သင်္ကန်းဝတ်ရရင် ပြီးတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ရှင်က လူ့ဘောင်မှာ ကျန်ရစ်နေမှာဆိုတော့ ရှင့်ဂုဏ်သိက္ခာ အတွက် လိုအပ်ချင် လိုအပ်မှာပေါ့။ သင့်တော်မယ်ထင်ရင် ရှင်ကြိုက် သလိုသာ စီစဉ်ပေတော့။ ကျွန်မကတော့ ဘိက္ခုနီမ ဖြစ်ရဖို့က အရေးကြီးတယ်”

“ကောင်းပါပြီ ရှင်မရယ်။ ခဏကလေး တစ်ရက်နှစ်ရက်တော့ စောင့်ပါဦး။ ငါ အမြန်ဆုံး စီစဉ်ပျံမယ်”

ဆိုပြီးတော့ ဝိသာခသူဌေး ဝိမ္ဗိသာရမင်းကြီးရှိရာ နန်းတော်ကို အမြန်ပြေးတယ်။ အရင်းအနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းတွေ ဆိုတော့ တိုင်ပင်စရာရှိတာ တိုင်ပင်မယ်။ အကူအညီတောင်း စရာရှိလဲ တောင်းမယ်ပေါ့လေ။

ဒါနဲ့ နန်းတော်ထဲရောက်တော့ ဝိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက ရေကြီးသုတ်ပျာနဲ့ ဝင်လာတဲ့ ဝိသာခသူဌေးကို ကြည့်ပြီးတော့ ဆီးမေးတယ်။

“ဟ သူငယ်ချင်း၊ နန်းတော်ထဲဝင်ဖို့ အချိန်မဟုတ် အခါမဟုတ်နဲ့ ဘာကိစ္စများ အရေးတကြီး ပေါ်လာရ ပြန်သတန်း”

“အရေးတကြီးဆို ဒီလို သူငယ်ချင်းရေ၊ အရှင့်နှမ အကျွန်ုပ် အမျိုးသမီးလေ ဓမ္မဒိန္နာ သူဌေးကတော်က ဘုရားကျောင်း တော်သွားပြီး ဘိက္ခုနီမ ဝတ်ချင်တယ်လို့ ပြောနေတယ်။ အဲဒီကိစ္စ အရှင်နဲ့တိုင်ပင်ရင်း အကူအညီ တောင်းစရာရှိ တောင်းမယ် ဆိုပြီးတော့ အရှင်ဆီ ပြေးလာခဲ့တာပဲ”

“ဟုတ်ရဲ့လားကွ၊ ကြည့်လည်းလုပ်ပါဦး၊ ဒီလောက် အလှအပကြိုက်တဲ့ ဓမ္မဒိန္နာက ဘိက္ခုနီမ ဝတ်မယ်ဆိုတာ ဟုတ်ကော ဟုတ်ရဲ့လား၊ ဝိသာခရယ်၊ မင်းအမျိုးသမီးက စိတ်များ ဖောက်ပြန်နေတာ လားကွယ်”

“အရှင်မင်းကြီး ပြောသလို မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သူကသေချာပေါက် ဝတ်မှာလို့ ပြောတယ်။ အကျွန်ုပ်တို့ တရားနာ တရားထိုင်ပြီးတော့ အသိဉာဏ်ထူးတွေ ရနေတာကို သိပ်ပြီးတော့ အားကျနေတဲ့ပုံပဲ။ သူ့ကြည့်ရတာ သိပ်စိတ်အား ထက်သန်နေတယ်။ ဘိက္ခုနီမ ဝတ်ချင်တာ ခွင့်မပြုရင်တောင် သူ့သဘောနဲ့သူ ကျောင်းကို တစ်ယောက်တည်းသွားပြီး ဝတ်မည့်ပုံပဲ”

“ဒါဆိုလည်း သူငယ်ချင်းရာ သူ ဝတ်ချင်တာ ဝတ်ခွင့် ပေးလိုက်ပေါ့”

“ဝတ်တာက ဟုတ်တယ်၊ တစ်မြို့လုံးက သိတဲ့ သူ့ဌေးကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ ဇနီးက မထင်မရှားနဲ့ တိတ်တိတ်ကလေး ကျောင်းကိုသွားပြီး သင်္ကန်းဝတ်လို့ တော်ပါ့မလား။ ပြီးတော့ သူက လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တောထဲကနေ အပြီးစွန့်ခွာ မည့်သူမို့လို့ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ အစွမ်းကုန်ပြုစု ပြီးတော့ ဂုဏ်ပြုလိုက်ချင်သေးတယ်”

“မင်းက ဘာတွေလုပ်ချင်နေရတာလဲ”

“ကျောင်းတော်ကို တခမ်းတနားနဲ့ ပို့ချင်တယ်၊ အဲဒါ အရှင်ရဲ့ အကူအညီရမှ ဖြစ်မှာ”

“ငါက ဘာတွေ ကူညီရမှာလဲ၊ ငါတတ်နိုင်တာ ဆိုရင် အဆင့်သင့်ပဲ။ မင်းလိုတဲ့ အကူအညီကိုသာပြော”

“လိုတာကတော့ နံပါတ်တစ် မင်း စီးတဲ့ ရွှေဝေါကြီး ခဏငှားပါ။”

“သူတော်ကောင်းအလုပ် လုပ်မည့်သူပဲကွာ၊ ငှားရမှာပေါ့၊ ရွှေဝေါကြီးနဲ့ပိုမှ ထိုက်ထိုက် တန်တန် ဂုဏ်ပြုရာ ရောက်တော့မှာပေါ့၊ ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်၊ မင်းသုံးမင်းဆောင် ဖြစ်ပေမဲ့ မေ့ဒိန္နာရဲ့ သူတော်ကောင်းတို့ သွားရာလမ်းကို ချီးမြှောက် ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ငှားလိုက်မယ်။ နောက်ထပ် ဘာလိုချင် သေးတုန်း”

“နောက်တစ်ခု နံပါတ်နှစ်ကလည်း အရှင်ကူညီမှ ဖြစ်မှာ၊ ရွှေရံပရိတ်သတ်တွေနဲ့ စည်စည်ကားကား သွားမှာဆိုတော့ လမ်းမကြီးကို သန့်ရှင်းအောင် တာဝန်ယူပြီး စီစဉ် ပေးစေချင်တယ်”

“ရတယ်၊ ရတယ်၊ ငါတို့ဘုရင်များ တိုင်းခန်းလှည့်သလိုပဲ မေ့ဒိန္နာ ကျောင်းတော်သွားတဲ့ ခရီးမှာ မင်းရဲ့အိမ်ကနေ ဘုရားကျောင်းတော်အထိ လမ်းမကြီးတစ်ခုလုံး လှဲကျင်းသန့်ရှင်းပြီးတော့ သဲဖြူတွေခင်းပေးမယ်။ လမ်းဘေးမှာ ရာဇမတ်တွေ ကာပေးမယ်။ တံခွန်ကြက်လျှာ အလံတိုင်တွေ စိုက်ပေးမယ်။ ငှက်ပျောပင်ရှင်တွေ၊ ကြံပင်ရှင်တွေ သောက်ရေအိုးတွေ တည်တာကအစ ဝါတာဝန်ထားလိုက်ကွာ”

“ဒါဆိုရင် ပိုကောင်းတာပေါ့၊ အကျွန်ုပ်အိမ်ပြန်ပြီးတော့ စိစဉ်စရာရှိတာ စိစဉ်ရအောင် လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ချေဦးမယ်”

ဆိုပြီးတော့ ဝိသာခသူဌေး အိမ်ကိုပြန်လာ၊ အိမ်ရောက်တော့ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟတွေနဲ့ တိုင်ပင်။ ဓမ္မဒိန္နာအား ကျောင်းတော်မှာ ဘိက္ခုနီမ ဝတ်မည့်ပွဲမှာ တတ်နိုင်သမျှ အစွမ်းကုန် ခမ်းခမ်းနားနားဖြစ်အောင် စီစဉ်တယ်။ အခုခေတ် ရှင်ပြုပွဲတွေမှာ ရှင်လောင်းလှည့်ဖို့ ရပ်ကွက်ထဲက လူကြီးလူငယ်တွေနဲ့ တိုင်ပင်ကြသလို နေမှာပေါ့။

ကျောင်းတော်ကို သွားမည့်နေ့ကျတော့ ဓမ္မဒိန္နာ သူဌေးကတော်ကို နံ့သာရေတွေနဲ့ ရေချိုးပေး။ အကောင်းဆုံး အဖိုးအတန်ဆုံး ညွှန်ပေဆိုတဲ့ ဝတ်ကောင်းစားလှတွေ ဝတ်ဆင်ပေး။ လက်ဝတ်ရတနာ လည်ဆွဲဘယက်တန်ဆာ ပုတီးနားဇောင်း လက်ကောက်ကအစမကျန် အဖိုးတန် ရတနာတွေ ဆင်ယင်ပြီးတော့ ပေးတယ်။ ဝတ်စားဆင်ယင်လို့ ပြီးပြီဆိုမှ ဓမ္မဒိန္နာကို ရွှေဝေါကြီးပေါ် တင်၊ အမျိုးသား လေးယောက်ကို အထမ်းခိုင်းပြီးပို့တာ။

ကြည့်စမ်း ဓမ္မဒိန္နာက ရွှေဝေါကြီးစီးပြီးတော့ ကျောင်းတော်ကို သွားတာတဲ့နော်။ သာမန်ဆိုရင် လူတွေက ဝေါနဲ့ ထမ်းပွဲမလား။ သေမှ ထမ်းမှာနော်။ အခုလို ရွှေဝေါကြီးနဲ့ ထမ်းပြီးတော့ တခမ်းတနားပို့တာ ဘာအလုပ်လုပ်လို့လဲ။ သူတော်ကောင်း အလုပ်လုပ်လို့။

ဓမ္မဒိန္နာက ရွှေဝေါကြီးစီးလို့ ရှေ့ကနေသွား။ ဝိသာခသူဌေးနဲ့ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟတွေက နောက်ကနေ ဝန်းရံ လိုက်ပါကြပြီးတော့ လမ်းတစ်လျှောက် အမွှေးအကြိုင် ပန်းနံ့သာတွေ ကြိပ်ပက်လို့ စည်စည်ကားကားကြီးနဲ့ ကျောင်းတော်ကို သွားကြတယ်။

ကျောင်းတော်ကို ရောက်တော့ ဘိက္ခုနီမ ကျောင်းဆောင်ကိုဝင် ဘိက္ခုနီ ထေရီမကြီး တွေကို ဝိသာခ သူဌေးက လျှောက်တယ်။

“အရှင်မကြီးတို့ဘုရား တပည့်တော် ဝိသာခရဲ့ နမလေးဖြစ်သူ သူဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာအား ရှင်ရဟန်းမ အဖြစ်သို့ပို့ဆောင် ပေးတော်မူကြပါဘုရား”

လျှောက်တော့ ဘိက္ခုနီမကြီးတွေက ဇကန္တ ဒီသူဌေး သူမိန်းမ အပြစ်ရှိလို့ စိတ်ဆိုးပြီး ကျောင်းလာပို့တာလေလား ထင်ပြီးတော့-

“သည်းခံပါ သူဌေးကြီး တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မှားမိတဲ့ အပြစ်များရှိရင် သည်းခံလိုက်ပါ”

ဆိုတော့ ဝိသာခသူဌေးက -

“အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး၊ ဓမ္မဒိန္နာမှာ အပြစ်ရှိလို့ ကျောင်းတော်ကို လာပို့တာ မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား၊ သူ့မှာ ဘာအပြစ်မှ မရှိပါဘူး၊ သူ့ကိုယ်တိုင် သာသနာကို ကြည်ညိုလို့ တရားနာ တရားအားထုတ်ချင်ပြီး ရှင်ရဟန်းမ ဝတ်ချင်လို့ လိုက်ပို့ပေးရတာပါဘုရား”

လျှောက်တော့မှ ဘိက္ခုနီမကြီးတွေက သဘောကျသွားပြီးတော့ ဆံပင်တွေရိတ်ချ၊ ဖလံဝါဆင်မြန်း ဝတ်သင်္ကန်းတွေ ဝတ်ရုံလိုက်ပြီး ဓမ္မဒိန္နာ သူဌေးကတော်ကြီး ဘဝကနေ ဓမ္မဒိန္နာ ထေရီမကြီးရယ်လို့ ဖြစ်လာပါရော။

အမေ့အနား
မိုးမိုးမိုး

ဂုဏ်ပြုလိုက်သော မိန်းမသား

ဓမ္မဒိန္နာ သူဌေးကတော်ကြီးကနေ ဓမ္မဒိန္နာ ထေရီမကြီး ဖြစ်လာပြီဆိုတော့ ဝိသာခသူဌေးက "အရှင်မ ဓမ္မဒိန္နာ သာသနာတော်မှာ ပျော်ပျော်ကြီးသာ စံတော်မူပါ" ဆိုပြီးတော့ လက်အုပ်ချီ ရှိခိုးဦးချ လျှောက်ထားပြီး အိမ်ကိုပြန်သွားတယ်။ လူလိုဆိုရင်တော့ ဇနီးသည် တော်စပ်ပေမဲ့ အခုဟာက ရဟန်းမကြီး ဖြစ်သွားပြီ။ ဝိသာခက အနာဂါမ် အရိယာကြီးဖြစ်ပေမဲ့ လူဝတ်ကြောင် ဟိုမှာက သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်းမထေရီမ ဖြစ်သွားပြီဆိုတော့ ဓမ္မဒိန္နာ အရှင်မကို ရှိခိုးရတယ်။

အဲဒီမှာ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သူ မြို့သား ဒကာ ဒကာမတွေက "ဟာ- ဓမ္မဒိန္နာ သူဌေးကတော်ကြီး သူတော်ကောင်း အလုပ်လုပ်တယ်၊ ဘိက္ခုနီမ ဝတ်တယ်၊ တရားနာ တရားထိုင် ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ ပွားများတယ်" ဆိုပြီးတော့ အားလုံးက ဝိုင်းပြီးတော့ ကြည်ညိုလိုက်ကြတာ။ ဓမ္မဒိန္နာ ထေရီမကြီး သီတင်းသုံးတဲ့ ကျောင်းတစ်ခုလုံး မဆုံအောင်ကို များနေသတဲ့။

နဂိုကတည်းကလည်း ဂုဏ်သတင်းက ခပ်ကြီးကြီး ချောလိုက်တာကလည်း အလွန် အလွန်ချော၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကလည်းပေါလိုက်တာ။ ဥစ္စပေါ ရှင်ချော နာမည်ကျော် သူဌေးကတော်ကြီး ရယ်လို့ ဂုဏ်သတင်းတွေ ကျော်နေတာ ဆိုတော့ ဟိုကလာပြီး ဦးတိုက်လိုက် ဒီကလာပြီး ဦးတိုက်လိုက်နဲ့၊ ဟိုကလာပြီး ချီးမွမ်းလိုက်၊ ဒီကလာပြီး ချီးမွမ်းလိုက်နဲ့ ကြည်ညိုတဲ့သူတွေက သိပ်ကိုများတယ်။

ကြည်ညိုတဲ့သူတွေ များတော့ ဒီပရိသတ်ကို ဧည့်ခံနေရတာနဲ့ သူ့ရဲ့ သူတော်ကောင်း အလုပ်တွေ လုပ်ရသေးရဲ့လား။ အဲဒါနဲ့ ဪ ငါ ဒီတိုင်းနေလို့တော့ မဖြစ်ဘူး။ ငါ့ရည်ရွယ်ချက် ပျောက်တော့မယ်"

ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဝိသာခသူဌေး ရရှိသွားတဲ့ မျက်မှောက်ပြုအပ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို သူလည်း မျက်မှောက်ပြုရအောင် ဆိုပြီးတော့မှ ဆံကိုပယ်ပြီး ဖလ်ရည်ဆင်မြန်း ဝတ်သင်္ကန်းကို ဝတ်လာခဲ့တာ မဟုတ်လား။ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရမလားလို့ "သံသာရ ဝဋ္ဋ ဒုက္ခတော မောစနတ္ထာယ ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကြီးနဲ့ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ အပေါင်းမှ လွတ်ကင်းရာအမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ရည်သန်သောအားဖြင့် သင်္ကန်းဝတ်လာတာ။

ဒီကျတော့ လာဘ်လာဘတွေနဲ့ အချိန်ကုန်၊ ဧည့်ခံ စကားပြောရတာတွေနဲ့ အချိန်ကုန်တာကြောင့်မို့လို့ ခန္ဓာအရို ဉာဏ်အသိမဂ်နဲ့ ကိုက်တဲ့ ဝိပဿနာ အလုပ်ကောင်းကောင်း လုပ်လို့မရဘူးတဲ့။

ဓမ္မဒိန္နာ ထေရီမကြီး စဉ်းစားတယ်။ တရားထူးရအောင် "ဝိသာခသူဌေး လုပ်နိုင်သေးတယ်။ ငါက ရှင်ရဟန်းမ ဝတ်ပြီးတော့ အဲဒီလို မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုရင် တော်ပိုမလား။ ငါလည်း သံသရာဝဋ်ဒုက္ခ ဆုံးအောင်လုပ်မှ သင့်တော့မယ်"လို့ တွေးပြီးတော့ ဘိက္ခုနီမကြီးတွေထံ တောရဆောက်တည် ခွင့်တောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားထံက ဝိပဿနာအလုပ် နည်းနာနိဿယတွေ ခံယူပြီးတော့ ပရိသတ်ကင်းရာ တောထဲမှာ ဧကစာရီ တစ်ပါးတည်း သွားပြီး တရားကျင့်တယ်။

ယောဂီတို့ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ညနေ ၄ နာရီခွဲနဲ့ ၅ နာရီခွဲမှာ သင်သလိုပေါ့နော်။ ဓမ္မဒိန္နာ ထေရီမကြီး မြတ်စွာဘုရား ထံတော်က ဝိပဿနာအလုပ် နည်းနာနိဿယတွေ ခံယူပြီးတော့ နာယူမှတ်သား ပြီးတော့ တစ်ခါတည်း တောထဲမှာ တရားအားထုတ် လိုက်တာလေ ဖြစ်ပျက်မြင် မှန်းဆုံး လေးကြိမ် လေးခါဆုံးတော့ ရဟန္တာမကြီး ဖြစ်တာတဲ့။

ဘာမှမကြာဘူး။ ခုနစ်ရက်အတွင်း ရဟန္တာဖြစ်တာ၊ ဉာဏ်ကလည်း ထက်လိုက်တာ၊ ပဋိသန္ဓိဒါ ဉာဏ်လေးပါး နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆိုက်ရောက်တဲ့ ပဋိသန္ဓိဒါပတ္တ ရဟန္တာမကြီး ဖြစ်သွားတယ်။

ရဟန္တာမကြီး ဖြစ်သွားပြီဆိုတော့ ဓမ္မဒိန္နာ ထေရီမကြီးက စဉ်းစားတယ်။ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာမှန် နိဗ္ဗာန်ကို ရအောင်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ တောထဲကို လာနေခဲ့တာ။ အခုတော့

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ငါ့ရည်ရွယ်ချက် ပြည့်ဝသွားပြီ။ တောထဲမှာ နေစရာမလိုတော့ဘူး။ တောထဲမှာနေလို့ ဘာမှ အကျိုးမရှိတော့ဘူး။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်ကြီး ပြန်နေမှသာ ငါ့ကိုအကြောင်းပြု ပြီးတော့ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟ ဒကာ ဒကာမတွေ ကောင်းမှုကုသိုလ် တိုးပွားလို့ အကျိုးများလိမ့်မယ် ဆိုပြီး တောထဲကနေ မြို့ပေါ်ကို ပြန်လာတယ်။

"ဟာ ဓမ္မဒိန္နာ ပြန်လာတယ်" ဆိုတဲ့ သတင်းကြားလိုက်တော့ အိမ်က ဝိသာခဆိုတဲ့ အနာဂါမ်ဒကာကြီးက အင်း...လုပ်ပြီ ခက်တယ် သူတို့ မိန်းမများ စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း ဖြစ်သင့်တာကို မရွေးချယ်ဘူး။ ဖြစ်ချင်တာကို စွက်စွက်လုပ်တာ၊ အခုကြည့်လေ တောထဲကနေ မြို့ပေါ်က ပြန်လာတာ၊ ဒါ လူထွက်ချင်လို့ ပြန်လာတာနေမှာ" တဲ့။

ဒါကြောင့် အထက်အထက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ ဉာဏ်ရည် ဉာဏ်သွေး၊ အဆင့်အတန်းကို အောက်အောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အမှန်းအတိုင်း မမြင်နိုင်ဘူးလို့ မှတ်ရမယ်နော်။ အထက် အထက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ ဉာဏ်စဉ်ကို အောက်အောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အမှန်အတိုင်း မသိနိုင်သော်လည်း အောက်အောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ အဆင့်ကိုကျတော့ အထက်အထက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အမှန်အတိုင်းသိနိုင်တယ်။

ဒါနဲ့ ဓမ္မဒိန္နာ တောရဆောက်တည်ရာကနေ တစ်ပတ်လောက်ပဲ နေပြီးတော့ မြို့ပေါ်က ကျောင်းကိုပြန်ရောက် လာပြီဆိုတော့ ဝိသာခသူဌေးက "ဘယ်လို ဖြစ်တာပါလိမ့်" ဆိုပြီး ကျောင်းတော်ကို ရောက်သွား။ ရောက်တာနဲ့ "ရှင်မ လူထွက်ချင်လို့ ပြန်လာတာလားလို့ မေးလိုက်ရင် ပညာရှိမဆန်ရာ ရောက်မယ်။ ဒီတော့ သူ့ဘယ်သဘော ပြန်လာတာလဲ ဆိုတာ အမှန်အတိုင်း သိရအောင် တရားတော်နဲ့ မေးရရင် ကောင်းမှာပဲ" ပေါ့။

အဲဒီမှာ တရားတော်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မေးခွန်းတွေ မေးတာ၊ နံပါတ်တစ်မေးခွန်းက-

"အရှင်မ ဓမ္မဒိန္နာ လောကမှာ ပြောနေကြတဲ့ သက္ကာယ သက္ကာယဆိုတာ ဘာကို ပြောနေတာပါလဲ အရှင်မ"

"ဒါယကာကြီး သက္ကာယဆိုတာ အရှိထင်ရှား ခန္ဓာငါးပါးရုပ်နာမ် နှစ်ပါးထဲက ဖောက်ပြန်လာတဲ့ ပူတဲ့သဘော၊ အေးတဲ့သဘော၊ လှုပ်တဲ့သဘော၊ ငြိမ်တဲ့သဘော၊ တောင့်တဲ့ သဘော၊ တင်းတဲ့သဘော ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်လာတာ သက္ကာယပေါ့ ဒကာကြီးရယ်"

ဖောက်ပြန်မှုနဲ့ ပေါ်လာတာမှန်သမျှ ဘာတရားလဲ?

"သက္ကာယ တရားပါဘုရား"

ဘာပြုလို့ သက္ကာယတရားလို့ ပြောတာလဲ?

"ထင်ရှား ရှိလို့ပါ ဘုရား"

ဝိသာခသူဌေးက တရားတော်နဲ့ စုံစမ်းကြည့်ရင် ဓမ္မဒိန္နာ လူထွက်ချင်လို့ ပြန်လာတာလား၊ တရားရလို့ ပြန်လာတာလား၊ သိနိုင်တယ် ဆိုပြီးတော့ ပထမဆုံး မေးစစ်ကြည့်လိုက်တာက သက္ကာယတရား အကြောင်း၊ သူမေးတဲ့ သက္ကာယကို ဓမ္မဒိန္နာက ကောင်းကောင်းကြီး ဖြေပြ လိုက်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သက္ကာယအကြောင်း သူသိ နေတာဟာ တရားရလို့ ဟုတ်ဟန်မတူဘူး၊ ဆရာသမားတွေ ဆီက ကြားဖူးနားဝနဲ့ နည်းမှီပြီးတော့ ဖြေတာ နဲ့တူပါရဲ့ ဆိုပြီး ဒုတိယမေးခွန်းတစ်ခု ထပ်မေးလိုက် ပြန်ရော။

"သက္ကာယကနေ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဘာကြောင့်ဖြစ်ရတာလဲ ရှင်မ ဓမ္မဒိန္နာ"

"အရှိထင်ရှား ခန္ဓာငါးပါးရဲ့ အပေါ်မှာ အမှန်အတိုင်း ဖောက်ပြန်တယ်လို့ မသိဘဲနဲ့ ငါကောင် သူကောင် ငါနာတယ်၊ ငါကျင်တယ်၊ ငါကိုက်တယ်၊ ငါခဲတယ်၊ ငါအောင့်တယ်လို့ စွဲယူလိုက်တဲ့အတွက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်တာပေါ့ ဒကာကြီးရဲ့။"

ဖြေတာကတော့ တယ်ဟုတ်နေတာပါလား၊ သူ တကယ်များ တရားရလာခဲ့လေသလား၊ မေးခွန်းတစ်ခု နောက်ထပ် မေးကြည့်ဦးမှပဲ။

"အဲဒီ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြတ်ချင်ရင်ကော ဓမ္မဒိန္နာ"

အဲဒီပေါ်လာတဲ့ တရားလေးတွေ အပေါ်မှာ ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကင်းသွားအောင် ကျတော့ ဘယ်လိုမြင်မှာ လဲ ရှင်မဓမ္မဒိန္နာ။

"ဪ... ဒါယကာကြီး ဝိသာခရယ် တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိတွေ ခန္ဓာပေါ်က ကင်းသွားဖို့ကျတော့ ပေါ်လာတဲ့ တရားတွေကို ဖြစ်ပြီး ပျက်တယ်လို့ မြင်အောင်ရှုရမယ်။ အဲဒီလို ရှုနိုင်ရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိတင် မကဘူး၊ သဿတဒိဋ္ဌိနဲ့ ဥစ္စေဒ ဒိဋ္ဌိပါ စင်တာပေါ့ ဒကာကြီးရယ်"

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ကြည့်စမ်း ယောဂီတို့ အပျက်ကိုမြင်ရင် သဿတဒိဋ္ဌိ စင်တယ်တဲ့။ အဖြစ်ကိုမြင်လိုက်တော့ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ စင်တာ ပေါ့နော်။ ပေါ်လာတဲ့တရား ဖောက်ပြန်တာပဲလို့ သိလိုက်တော့ သတ္တာယဒိဋ္ဌိ စင်တယ်။

ဒါဝိသာခသူဋ္ဌေး၊ အနာဂါမ်အရိယာ သူတော်ကောင်းကြီးက ဓမ္မဒိန္နာထေရီမကြီးကို မေးနေတာဟာ ယောဂီတို့ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် သင်ပေးနေတဲ့ တရားတွေကို မေးနေတာ။ ဒါကြောင့် သူတော်ကောင်းတွေ တွေတဲ့အခါတိုင်း ခန္ဓာဉာဏ်ရောက်တဲ့ အခါ ယောဂီတို့ကို ဘယ်နှစ်ကြိမ် တရားထိုင်တာလဲဟင်။ ဘယ်နှစ်နာရီ ဆက်တိုက်ထိုင်နိုင် သလဲ။ ဘယ်နှစ်ကြိမ် စခန်းဝင်ဘူးလဲဟင်လို့ အရည်အချင်းရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အဲဒါတွေ မမေးတော့ဘူး။ အခု ဝိသာခသူဋ္ဌေးက ဓမ္မဒိန္နာ ကိုမေးတဲ့ ဒိဋ္ဌိဖြုတ်တရားတွေကိုပဲ မေးလိမ့်မယ်လို့ မှတ်ပါ။

သဘောကျရဲ့လား။ ဒါတွေက အရည်အချင်းတွေပျ။ ဘယ်နှစ်ကြိမ် စခန်းဝင်နိုင်တယ်။ ဘယ်နှစ်ကြိမ် ထိုင်နိုင်တယ် ဆိုတာက အရေအတွက်။ ဒါကြောင့် အရေအတွက်ထက် အရည်အချင်းက အရေးကြီးတယ်လို့ ပြောတာ။

အဲဒီမှာ ဝိသာခသူဋ္ဌေးက"ဪ သူဖြေလိုက်တာတွေ တယ်ဟုတ်နေပါလား၊ ဆက်မေး ကြည့်ဦးမှပဲ" ပေါ့။

"လောကီအမြင်နဲ့ လောကုတ္တရာအမြင်ကို ပြောပါဦး"

"ဒကာကြီးရယ် ဖြစ်ပျက်ကို မြင်နေတာ လောကီမဂ္ဂင်ငါးပါးပေါ့။ အဲဒီ ဖြစ်ပျက်ကို မြင်ရင်းကနေ ရင်ထဲအေးလာလို့ ဒီဖြစ်ပျက်ကလေးများ ဆုံးလိုက်ရင် ဘယ်လောက်အေး လိုက်မတုန်းလို့ ဖြစ်ပျက်တွေ ဆုံးချင်တာက နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်ပေါ့ ဒကာကြီးရယ်။

ဖြစ်ပျက်မြင်တာက ယထာဘူတဉာဏ်။

ဖြစ်ပျက်တွေ ဆုံးချင်တာက နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်။

ဒီနေရာကျတော့ သားငယ်သမီးငယ်နဲ့ ညတရားနာ ပရိသတ်က နည်းနည်းလေး သည်းခံ ရမယ်နော်။ ဒီသဘော တရားဆိုတာ ခန္ဓာပေါ်ဉာဏ်ရောက်အောင် ကြိုးစားထားတဲ့ ယောဂီမှပဲ နားလည်နိုင်တဲ့ စကားဖြစ်နေပြီနော်။

ခန္ဓာပေါ် ဘာရောက်အောင် ဟောနေတာလဲ?

"ဉာဏ်ရောက်အောင် ပါဘုရား"

ဝိသာခသူဋ္ဌေးလေးက မွေ့ဒိန္နာထေရီမကြီးက ခန္ဓာပေါ် ဘာရောက်အောင် ဟောနေတာလဲ?

"ခန္ဓာပေါ် ဉာဏ်ရောက်အောင်ပါ ဘုရား"

ဖြစ်ပျက်မြင်ပြီးတော့မှ ရင်ထဲအေးနေတာကို ဖြစ်ပျက်တွေများ ပြိမ်းလို့ဆုံးရင် ဘယ်လောက်များ အေးလိမ့် မလဲနော်ဆိုပြီး အဲဒီဆုံးချင်တဲ့ ဉာဏ်ပေါ်တာက နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်ပေါ် ဒကာကြီးရယ်။ အဲဒီကနေ ဆက်ပြီး ကြိုးစားအားထုတ်ရင် ဖြစ်ပျက်တွေ ဉာဏ်အောက်မှာ လယ်ပြင်ဆင်သွားသလို ထင်ရှားစွာ ချုပ်ပျောက် သွားတာကို မြင်လိုက်မှ ဖြစ်ပျက်အောက်က လွတ်သွားတဲ့အမြင်က မဂ်အမြင်ပေါ့ ဒကာကြီးရဲ့။ အဲဒီ မဂ်အမြင်ကို လောကုတ္တရာ မဂ်အမြင်လို့ ဒကာကြီး မှတ်ရမယ်။

ဖြစ်ပျက်မြင်တာက လောကီမဂ်။

ဖြစ်ပျက်အဆုံးမြင်တာက လောကုတ္တရာမဂ်။

အဲဒါ လောကီမဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ လောကုတ္တရာမဂ္ဂင် ရှစ်ပါးရဲ့ အမြင်ထူးခြားပုံတွေပေါ့ ဒကာကြီး ဝိသာခရဲ့ လို့ အဲဒီလိုလည်း ပြောလိုက်ရော "အလို တယ်ကောင်းတဲ့ အဖြေပါလား" ဆိုပြီး ဝိသာခသူဋ္ဌေး သဘောကျသွားတယ်။

ဝိသာခသူဋ္ဌေးက သောတာပန်ကနေ သကဒါဂါမ် တက်တဲ့ မေးခွန်းတွေမေး။ သက္ကဒါဂါမ်ကနေ အနာဂါမ် တက်တဲ့ မေးခွန်းတွေမေး။ သူတည်ထားတာက အနာဂါမ်နော်။ သူရထားတာက အနာဂါမ်ဆိုတော့ အနာဂါမ် အဆင့်လောက်ပဲ မေးနိုင်တယ်။ ရဟန္တာ အမြင်ကျတော့ မမေးတတ်တော့ဘူး။

ဝိသာခက အနာဂါမ်၊ မွေ့ဒိန္နာက ရဟန္တာဖြစ် နေပြီဆိုတော့ အနာဂါမ်ကနေ ရဟန္တာဖြစ်အောင် ဆက်လက် အားထုတ်ပုံတွေ ကို မွေ့ဒိန္နာကနေ ဟောပြလိုက်တဲ့ အခါ ဝိသာခမှာ နားက တရားနာ ဉာဏ်က ခန္ဓာလှည့်ပြီး ကြည့်တော့

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

"တယ်ဟုတ်တဲ့ တရား တယ်ကောင်းတဲ့ တရား ဒါဆိုရင် အရှင်မဓမ္မဒိန္နာ လူထွက်ချင်လို့ ပြန်လာတာ မဟုတ်ဘူး။ တယ်အဆင့်အတန်း ရှိတဲ့ အမြင်တွေပါလား။ တကယ်ကောင်းတဲ့ အမြင်တွေပါလား"

လို့ ကျေနပ်သဘောကျ အားရဝမ်းသာဖြစ်နေတုန်း ဓမ္မဒိန္နာ ထေရီမကြီးက နောက်ဆုံးမှာ ရဟန္တာအမြင်တွေ ကိုလည်း ပြောလိုက်ရော "ဝမ်းသာလိုက်တာ အရှင်မ ဓမ္မဒိန္နာရယ်" ဆိုပြီး လက်အုပ်ချီရင်း လက်ယာရစ်သုံးပတ် ပတ်ပြီးတော့ ပူဇော်သတဲ့။

လက်ယာရစ် ဘယ်နှစ်ပတ်ပတ် ပူဇော်တာလဲ?

"သုံးပတ်ပါဘုရား"

အမျိုးသမီးကို ဘယ်သူက ပူဇော်တာလဲ

"အမျိုးသားကပါ ဘုရား"

အမျိုးသားဖြစ်တဲ့ ဝိသာခက ပူဇော်တာပါ"

ကဲ- ကြည့်စမ်း အမျိုးသားဖြစ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ပူဇော်တာနော်။ ဘုန်းကြီးတို့ရဲ့ သမီးလေး ထက်ထက်အောင် သူတော်ကောင်း တရားတွေ အားထုတ်ခွင့် ရလိုက်တဲ့ အတွက်ကြောင့်လေ အားလုံးက ဝိုင်းပြီးတော့ သာဓု အနုမောဒနာတွေ အကြိမ်ကြိမ် ခေါ်ကြတယ်။

သူ့ကို အကြောင်းပြုပြီး သူတော်ကောင်းတရားတွေ အားထုတ်ခွင့် ရလိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကလည်း အများကြီး။

ဖခင်ကြီးဖြစ်တဲ့ ဦးဇော်နီဆိုတာ ဟိုအရင်တုန်းက ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်ပဲ။ သမီးလေးကို သိပ်ချစ်တယ်။ အဲဒီ သူချစ်တဲ့ သမီးကလေးက သူ့ကို ခရစ်ယာန်ကနေ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးလိုက်တာ။

သမီးလေး ထက်ထက်အောင် ၁၂ နှစ် သမီးကလေးက အဖေကို ဘာနဲ့ ကျေးဇူး ဆပ်တာလဲ?

"တရားနဲ့ ကျေးဇူးဆပ်တာပါဘုရား"

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

မြတ်ဗုဒ္ဓ လက်ထက်တော်က သူဌေးကတော် မွေဒိန္နာဆိုရင် အမျိုးသားတွေမှ တရားထူး ရနိုင်သလား၊ ငါတို့မိန်းမသားတွေ ကော မရနိုင်ဘူးလား ဆိုပြီး မခံချိုမခံသာနဲ့ အင်မတန်မှ ပြည့်စုံ ကြွယ်ဝချမ်းသာတဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာရတနာ တိုက်တာခြံမြေ တွေကို စွန့်ခွာပြီး သာသနာ့ဘောင် ဝင်ရောက်လို့ တရားအားထုတ် လိုက်တော့ နောက်ဆုံးမှာ တရားထူးရပြီး ရဟန္တာမ ဖြစ်သွားတာပဲ။

ဒါဖြင့် ဒီလို မိန်းမသားမျိုးတွေ လောကကြီးမှာ ရှာကြည့်စမ်း ယောဂီတို့ရေ ပေါမလား၊ ရှားမလား?

"ရှားပါတယ်ဘုရား"

ဒါကြောင့် ဒီနေ့ ဟောတဲ့ တရားအမည်က ဘာတဲ့ "သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား" ပါဘုရား။

ပြုံးတောက်နေတဲ့
မိန်းမအေးအေး

မိဘကျေးဇူးကျေတဲ့ သူတော်ကောင်းမလေး

အခုလည်းကြည့်စမ်း ထက်ထက်အောင်ဆိုတဲ့ သမီးရတနာလေးဟာ သမီး လိမ္မာကလေး ဖြစ်ရုံတင်မကဘူး။ သူတော်ကောင်း ရတနာလေးလို့လည်း ဆိုရမယ်နော်။ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် တရားတွေကို ဖြစ်ပျက်သိမြင် တရားအသိဉာဏ်တွေ ဝင်အောင် ကြိုးစားအားထုတ် သွားတဲ့ သမီးရတနာ သူတော်ကောင်းလေး မဟုတ်လား။

သူက မိဘတွေကို သူ့လိုပဲ သူတော်ကောင်းရတနာတွေ ဖြစ်အောင် တိုက်တွန်းပြီးတော့ ကျေးဇူးဆပ်သွားတယ်။ မိဘတွေကိုသာမက ပတ်ဝန်းကျင်က ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟတွေ ယောဂီတွေ ကိုလည်း လက်တွေ့သာမက ပြုပြီးတော့ တရားအားထုတ် ဖြစ်အောင် အားထုတ်ကြပါ။

တရားတော်ရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးဆိုတာ ဒီလိုရှိပါတယ်လို့ ပြောပြသွားတယ်။ တိုက်တွန်းပြီးတော့ ကျေးဇူးပြုသွားတယ်။

မိဘကျေးဇူး ဆပ်တဲ့နေရာမှာ ဘုရားအလိုတော်ကျ အင်မတန်မှ တာဝန်ကျေပွန်ခဲ့တဲ့ သူတော်ကောင်း လေးနော်။ အားလုံးသော ယောဂီတို့ ကြားဖူးပါတယ်။ မိဘအပေါ်သားသမီးက ပြုကျင့်ဆောင်ရွက်ရမည့် ဝတ္တရားတွေလေ။

ကျေးဇူးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ

မွေခံထိုက်စေ၊ လှူမှုဝေ၍

စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ကျင့်ဖွယ် သားတို့တာ။

ကျင့်ဖွယ် သမီးတို့တာ။

မိဘတွေအပေါ်မှာ သားသမီးက ပြုကျင့်ရမည့် ဝတ္တရားငါးပါး၊ ငါးပါးလုံး အသာထားဦး၊ နံပါတ်တစ် ကျွေးမွေးမပျက် ဆိုတာကလေး တစ်ခုတည်း ပြောကြည့်။ မိဘတွေကို ကျွေးရမယ် မွေးရမယ်။ ဒါ သားသမီးတာဝန်၊ တာဝန်ဝတ္တရား ဆိုတဲ့အတိုင်း မဖြစ်မနေ လုပ်ရမှာနော်။

မိဘကို ကျွေးမွေးရမယ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ ငါတတ်နိုင်သလောက် ကျွေးမွေးမယ်။ တတ်နိုင်တဲ့ အခါမှာ ကျွေးမယ် ဒီလို မဟုတ်ဘူး။ ကျွေးကို ကျွေးရမှာ၊ ကိုယ့်ဝမ်းကိုယ့်ခါး မစားချင်နေ မဝတ်ချင်နေ။ မိဘကိုတော့ ဝအောင်ကျွေးရမယ်။ ဒါ မဖြစ်မနေ လိုက်နာရမယ့် တာဝန်နော်။

ဘယ့်နယ့်လဲ ဒီတာဝန်ကို ကျေကြရဲ့လား။ ခုခေတ်ကတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ မယားဆီ ဘယက်တစ်ကုံး ရောက်မှအမေ့ဆီ လက်ဖက်တစ်ထုပ် ရောက်တဲ့ခေတ်ပျ။

အဲဒီလို ကျွေးမွေးပြီးတော့ ကျေးဇူးဆပ်လိုက်တော့ မိဘကျေးဇူးကျေသလားဆိုတော့

မိကိုလက်ယာ၊ ဘကိုလက်ဝဲ

ကိုင်စွဲချီလျက်၊ ပခုံးထက်ဝယ်

အသက်ဆုံးအောင်၊ မြတ်နိုးဆောင်၍

အခေါင်အဖျား၊ လုပ်ကျွေးငြားလည်း

မွေးဖွားပိုက်ကျူး၊ ရှေးတင်ဖူးသည်

ကျေးဇူးလှယ်ပြိုင်၊ မဆပ်နိုင်ခဲ့။

(ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ၊ စတုဓမ္မသာရကိုးခန်းပျို့၊)

သိပ်အဖိုးတန်တဲ့ လင်္ကာကလေးနော်။ လင်္ကာကလေးက တိုတိုကလေးနဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကျ တော့ အင်မတန်မှ ကျယ်ဝန်းတယ်။ အသက်တစ်ရာရှည်မည့် လူတစ်ယောက်ရှိတယ် ထားပါတော့။

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

အဲဒီလူက သူ့ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အသက်တစ်ရာ အနှစ်တစ်ရာ ကာလပတ်လုံး မိဘတွေရဲ့ ကျေးဇူးကြီးသတဲ့၊ ငါတော့ မိဘတွေရဲ့ ကျေးဇူးကို ကျေအောင်ဆပ်မဟဲ့ ဆိုပြီးတော့ သူက ကြိုးစားတာတဲ့။

သူက အသက်ရှည်သမျှ အနှစ်တစ်ရာလုံးလုံး မိဘကျေးဇူးတွေ ကျေအောင်ဆိုပြီးတော့ အမေကို သူ့ရဲ့ လက်ယာပခုံး ညာဘက်ပခုံး ပေါ်မှာ တင်ထား၊ အဖေကိုတော့ လက်ဝဲပခုံးပေါ်မှာ တင်ထား၊ အမေနဲ့အဖေ သူ့ရဲ့ပခုံးပေါ်မှာ တစ်သက်လုံး နေပါစေ။ အဲဒီလိုတင်ပြီးတော့ ပြုစုတယ်။

အမေက ညာဘက်ပခုံးမှာ အဖေက လက်ဝဲဘက်ပခုံးမှာ ထိုင်နေပြီးတော့ သူက မိဘတွေကို အမွှေးအကြိုင်တွေ လိမ်းပေးမယ်၊ ခြေတွေလက်တွေကို ဆုပ်နယ်ပေးမယ်၊ အေးတဲ့ချမ်းတဲ့ ကာလရောက်ရင် ရေနွေးကလေးနဲ့ ရေချိုးပေးမယ်။ ပူတဲ့ အိုက်တဲ့ အချိန်ရောက်ရင် ရေအေးအေးကလေးနဲ့ ချိုးပေးမယ်၊ အဖေနဲ့အမေ ဒီပခုံးပေါ်မှာပဲ ထမင်းစား၊ ဒီပခုံးပေါ်မှာပဲအိပ်၊ ဒီပခုံးပေါ်ပဲ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်တွေ စွန့်ချလိုက်ပါတဲ့။ မိဘဝေယျာဝစ္စတွေ အကုန်လုံး သူတစ်ယောက်တည်း အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး လုပ်ကိုင်ပြုစုပြီး ကျွေးမွေး ပြုစုသွားပါတဲ့။

ကဲ-ဘယ်နှစ်တုန်း၊ ဒီလိုပြုစုတာမျိုး နားရှိလို့သာ ကြားရတယ်။ မြင်ဖူးကြုံဖူးကြရဲ့လား။ မိဘကျေးဇူး ဆိုတာလေ အဲဒီလို ကိုယ့်မိဘနှစ်ပါးလုံးကို ပခုံးပေါ်တင်ပြီးတော့ တစ်သက်လုံး ပြုစုပြီး ကျေးဇူးဆပ်တော့ရော ကျေသတဲ့လားဆိုတော့-

အခေါင်ဖျား၊ လုပ်ကျွေးညားလည်း

မွေးဖွားပိုက်ကျူး၊ ရှေးတင်ဖူးသည်

ကျေးဇူးလှယ်ပြိုင်၊ မဆပ်နိုင်ခဲ့။

ဘယ်လိုပဲ လုပ်ကျွေး လုပ်ကျွေး မိဘကျေးဇူးဆိုတာ ကျေတယ်လို့ မရှိပါဘူးတဲ့။

ဒါဖြင့် မိဘကျေးဇူး ကျေအောင်ဆပ်လို့ မရဘူးလား ဆိုတော့ဆပ်တဲ့နည်းကို ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောဖော်ညွှန်ပြ နည်းလမ်းပေးထားတာ ရှိပါတယ်။ အဲဒါက ဘာလဲ ဆိုရင် နံပါတ်တစ် သဒ္ဓါတရားမရှိတဲ့ မိဘတွေကို သဒ္ဓါ တရားရှိလာအောင် တိုက်တွန်းပေးပါ။ နံပါတ်နှစ် သီလမရှိတဲ့ မိဘတွေကို သီလရှိအောင် တိုက်တွန်းပေးပါ။ နံပါတ်သုံး အလှူဒါနမရှိတဲ့ မိဘတွေကို

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

လှူတတ်တန်းတတ်အောင် တိုက်တွန်းပေးပါ။ နံပါတ်လေး ပညာမရှိတဲ့ မိဘတွေကို ပညာရှိအောင် တိုက်တွန်းပေးပါတဲ့။ ဒါဆိုရင် မိဘကျေးဇူး ကျေပါတယ်လို့ နည်းလမ်းပေးထားပါတယ်။

အဲဒီလိုပဲ သူတော်စင်များက ငါးပါးသီလ ရှစ်ပါးသီလ ဥပုသ်သီတင်း ဆောက်တည်တဲ့ အလေ့အကျင့်မရှိတဲ့ မိဘတွေကို သီလ ဆောက်တည်ဖို့ တိုက်တွန်းပေးရမယ်။ သီလဆောက်တည် နိုင်အောင်လို့ အမေအဖေအတွက် လိုအပ်တာတွေ စီမံပေးရမယ်။ နောက်တစ်ခါ မလှူချင်မတန်းချင် နှမြောစေးနဲတဲ့ မိဘတွေကိုလည်း တတ်အားသမျှ လှူဖို့ရာ တိုက်တွန်းပေးရမယ်။ လှူဖို့တန်းဖို့ရာ လှူဖွယ်ပစ္စည်းတွေ ရှာဖွေစီမံပေးရမယ်။ ပြီးတော့ အသိပညာနည်းပါးတဲ့ မိဘတွေကို အသိပညာ ရှိလာအောင် တိုက်တွန်းပေးရမယ်။ အသိပညာ ရရာရကြောင်း ဆောင်ရွက်ပေးရမယ်။ သစ္စာတရား မနာဘူးသေးတဲ့ မိဘကို သစ္စာတရား နာတတ်အောင် သစ္စာမေ့ သဘင်ပွဲရှိရာ တရားစခန်းပွဲရှိရာ ဌာနတွေကို လိုက်ပို့ပေးရတယ်။ မျက်လုံးအမြင် မကြည်ရှာတော့တဲ့ မိဘတွေကို မေ့စာပေများ ဖတ်ပြရမယ်။ ဒါမှ မိဘကျေးဇူးဆပ်ရာ ရောက်တယ်။ မိဘကျေးဇူးတွေ ကျေပွန်ပါတယ်တဲ့။

အားလုံးသော ယောဂီများ ကိုယ့်ရဲ့ မိဘနှစ်ပါးကို ကျေးဇူး ကျေအောင်ဆပ်နည်းကလေး မှတ်သားပြီတော့ ကျေပွန်အောင်သာ ဆပ်ကြပါတော့လို့ လေးစားစွာ တိုက်တွန်းလိုက်ပါတယ်နော်။

မှန်ပါဘုရား။

အခု သမီးကလေး ထက်ထက်အောင်ဆိုရင် သူကိုယ်တိုင်က သဒ္ဓါ သီလ ဒါန ပညာတွေ ပြည့်စုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပီပီ မိဘတွေကိုလည်း သဒ္ဓါသီလ ဒါန ပညာရရာရကြောင်း လက်တွေ့ပြပြီးတော့ တိုက်တွန်းသွားခဲ့ပြီ။ သူ သိမြင်ထားတဲ့ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဖြစ်ပျက်တရားတွေကို ကြိုးစားအားထုတ် ကြပါလို့ တိုက်တွန်းသွားခဲ့တဲ့ သူ တော်ကောင်းမလေးနော်။

ဘုရားအလိုတော်ကျ ကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြံ အားထုတ်ရုံမက မိဘတွေကိုလည်း ကျင့်ကြံ အားထုတ် ချင်လာအောင် ဆွဲဆောင် တိုက်တွန်းပြီးတော့ မိဘကျေးဇူးကျေအောင် ဆပ်သွားခဲ့တယ်လို့ ပြောရင်တော့ မှားပျံ့မလား။

မမှားပါဘုရား။

သုလ္လိမ္ပိန္ဒေပသား ရှားမှရှား

သမီးအလိမ္မာ စူဠသုဘဒ္ဒါ

သမီးလေး ထက်ထက်အောင်လိုပဲ သမီးလိမ္မာသူတော် ကောင်းမလေးတစ်ယောက် မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်က ပေါ်ထွန်းခဲ့ဖူးတယ်။ သူ့နာမည်က စူဠသုဘဒ္ဒါတဲ့။ စူဠသုဘဒ္ဒါက နာမည်ကျော် ဇေတဝန်ကျောင်း ဒကာကြီး အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးရဲ့ သမီးလေး။

အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးမှာ သားတစ်ယောက်နဲ့ သမီး သုံးယောက်ရှိတယ်။ သားနာမည်က မောင်ကာလ တဲ့။ သမီးတွေက မဟာသုဘဒ္ဒါ၊ စူဠသုဘဒ္ဒါ၊ သုမနဒဒေဝီ ဆိုပြီးတော့ သုံးယောက်။ စူဠသုဘဒ္ဒါ သူတော်ကောင်းမလေးက သမီး အလတ်ပေါ့။

ဒါနအရာမှာ ဧတဒဂ်ရတဲ့ ကျောင်းဒကာကြီးရဲ့ သားသမီးတွေဆိုတော့ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် ကလေးနဲ့ သူတော်ကောင်း တရားတွေကို နာကြားရပြီးတော့ မှတ်သားပွားများ အားထုတ်ပြီးတော့ သောတာပန်တည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ မောင်ကာလ စောစောပိုင်းကတော့ ယောက်ျားလေးပီပီ ခပ်ဆိုးဆိုးပေါ့။ နောင်ကြတော့ ဖခင်ကြီးရဲ့ တိုက်တွန်းချက်နဲ့ ဘုရားကျောင်းတော်ကို သွားတရားနာ တရားအားထုတ်ပြီးတော့မှ အသိဉာဏ်ထူးတွေ ရသွားတာ။

သူတို့အိမ်မှာ သံဃာတော်တွေ နေ့စဉ် ဆွမ်းစားကြွတယ်။ ကြွတော့ သံဃာဝေယျာဝစ္စတွေ ဘယ်သူလုပ်ရသလဲ ဆိုရင် ပထမတော့ သမီးအကြီး မဟာသုဘဒ္ဒါ။ အဲဒီသမီးအကြီးက အိမ်ထောင်ရက်သား ကျသွားပြီဆိုတော့ ကျန်တဲ့ သမီးအလတ် စူဠသုဘဒ္ဒါရဲ့ တာဝန် ဖြစ်လာတယ်။

စူဠသုဘဒ္ဒါ သမီးလေးက ငယ်ရွယ်ပေမဲ့ အိမ်မှုကိစ္စ ဟာဟိရ ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင် သုတ်သင်ဆေးကြော အင်မတန်မှ ကျွမ်းကျင်စေ့စပ်တယ်။ ဖခင်အလိုကျ သံဃာတော်တွေရဲ့

ဆွမ်းကွမ်း ဝေယျာဝစ္စမှာ လိုလေသေး မရှိ တာဝန်ယူနိုင်တဲ့အပြင် အိမ်မှုကိစ္စလည်း အင်မတန်မှ ကျေပွန်တယ်။

အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးက ကုန်သည်သူဌေးကြီး ဆိုတော့ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း လှည်းတွေနဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေ တင်ပြီး တစ်ရွာတစ်ပြည်ကို ကုန်းရောင်းကုန်ဝယ် သွားရတယ်။ ရောက်တဲ့အရပ်မှာ သူလို ကုန်သည်သူဌေးတွေရဲ့ အိမ်မှာ တည်းခိုပြီးတော့ ကုန်ပစ္စည်းတွေ ရောင်းဝယ်။ သူ့ဆီကိုလည်း ဒီလိုပဲ တစ်နယ်တစ်ကျေးက ကုန်သည်တွေ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် လာရင်းနဲ့ တည်းနေခိုနေကျတယ်။ အဲဒီလို ကုန်သည်တွေ ရောက်လာရင်လည်း စားရေးသောက်ရေး နေရေးတိုင်ရေးက အစ ကျွေးမွေးပြုစု ရတာက သမီးလေး ဂူဠသုဘဒ္ဒါရဲ့ တာဝန်ပေါ့။

တစ်နေ့တော့ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးရဲ့ အိမ်ကို ဥဂ္ဂမြို့က ဥဂ္ဂသူဌေးဆိုတာ လှည်းအစီးပေါင်း ငါးရာနဲ့ ရောက်လာရော။ ဥဂ္ဂသူဌေးကတော့ အနာထပိဏ်နဲ့က ကုန်ရောင်း ကုန်ဝယ်ဘက် ကုန်သည်အချင်းချင်း သာမကဘူး၊ ငယ်ပေါင်း မိတ်ဆွေပညာသင် အတူတူ ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းလည်း ဖြစ်တော့။

တခြားကုန်သည်တွေ အပေါ်တောင်မှ ဧည့်ဝတ်ကျေတဲ့ အနာထပိဏ်၊ သူ့ သူငယ်ချင်း ဥဂ္ဂကျတော့ ပိုပြီးတော့ ဂရုစိုက်တာပေါ့။

သမီးရေ ဂူဠသုဘဒ္ဒါ လာပါဦးကွာ။ သူက အဖေရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း ပညာသင်ဖက် စီးပွားဖက်တွေကွ။ သူ့ကို ကောင်းကောင်းပြုစုနော်။ လိုတာမှန်သမျှ အကုန်လုပ်ပေးလိုက်ပါ ဆိုတော့ ဂူဠသုဘဒ္ဒါ သမီးလေးက ဥဂ္ဂသူဌေးအတွက် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေး။ ချိုးရေတွေ ခပ်ပေးနဲ့ ဖခင်အရင်းပမာ ရိုသေစွာ ပြုစုစောင့်ရှောက်တယ်။

ဂူဠသုဘဒ္ဒါရဲ့ အိမ်မှုကိစ္စ နိုင်နင်းပုံ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ လိမ္မာပုံတွေကို ဥဂ္ဂသူဌေးက မျက်စိကျသွားတယ်။ ငါ့သားလေး မောင်ဥဂ္ဂနဲ့ ပေးစားလိုက်ရရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ။ ငါ့သမီးလေး ဖြစ်လိုက်ရင် ဘယ်လောက် ကောင်းမလဲပေါ့။

ဒါနဲ့ တစ်ညနေမှာ ထမင်းစားပြီးစ အချို့ပွဲတည်ရင်းနဲ့ အနာထပိဏ် သူဌေးကိုပြောတယ်။ “ဟေ့ သုဒတ္တရေ” ဆိုတော့ အနာထပိဏ်သူဌေးရဲ့ ငယ်နာမည်က သုဒတ္တတဲ့။ သူတို့က ငယ်သူငယ်ချင်းတွေမို့ ငယ်ငယ်က နာမည်အတိုင်း ခေါ်လိုက်တာ။

“ဟေ့...သူဒတ္တရေ”

“ဘာလဲ သူငယ်ချင်းရ”

“မင်းနဲ့ ငါနဲ့လေ ငယ်ငယ်တုန်းက ပညာသင်ပြီးလို့ တစ်ယောက်တစ်နေရာဆီ ခွဲခွာကြတော့ မယ်ဆိုတော့ ကတိကဝတ် ပြုခဲ့ကြတာ မှတ်မိသေးရဲ့လား။

“ဘာကတိ ကဝတ်လဲကွ”

“မင်းမေ့ချင်ယောင် ဆောင်မနေပါနဲ့ကွာ၊ မင်းနဲ့ငါ ကိုယ့်ရပ် ကိုယ့်ရွာရောက်လို့ အိမ်ထောင်ကျပြီး သားသမီး ရပြီဆိုရင် မင်းက သမီးမွေးရင် ငါ့သားနဲ့ လက်ထပ်မယ်၊ ငါက သမီးမွေးရင်လည်း မင်းသားနဲ့ လက်ထပ်မယ်ဆိုတဲ့ ကတိလေကွာ”

“ဪ...ဟုတ်ပ သူငယ်ချင်းရာ၊ ငါ မေ့နေလိုက်တာ”

“မမေ့နဲ့ သူငယ်ချင်း အခု မင်းသမီးလေး စူဠသုဘဒ္ဒါ အရွယ်ရောက်ပြီလေကွာ၊ သမီးကညာ၊ အရွယ်ရောက်လာ၊ အခါမလင့်ပါစေနဲ့တဲ့၊ အခု ငါ့သားလည်း မင်းသမီးနဲ့ရွယ်တူ ဖြစ်နေပြီ။ အိမ်ထောင်ပြုရမည့် အချိန်တန်ပြီ။ ဒါကြောင့် ငါတို့ ငယ်ငယ်တုန်းက ကတိကဝတ် ရှိတဲ့အတိုင်း မင်းသမီးနဲ့ ငါ့သား အိမ်ထောင် ချပေးရအောင်နော်”

“အင်း လူကြီးတွေ ကတိထားကြတာတော့ ထားတာပေါ့ကွာ၊ ငါ မိဘဆိုပြီး သားသမီးအပေါ် နိုင်ထက်စီးနင်းနဲ့ ကိုယ့်စိတ်တိုင်းကျ လုပ်တာတော့ မကောင်းဘူး ထင်တယ်။ ကလေးတွေရဲ့ စိတ်နေ စိတ်ထား သဘောသွားကို မေးဦးမှ ပေါ့ကွ”

“ဟ...ဘာမေးစရာ လိုသေးလဲကွ၊ ကလေးတွေရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးဟာ မိဘတွေရဲ့ လက်ထဲမှာ အကုန်ရှိတာပဲ”

“မင်း အဲဒီလိုကြီးတော့ တစ်ဖက်သတ် မဆန်နဲ့၊ အတ္တဝါဒနဲ့ ငါသာလျှင် အမိ ငါသာလျှင် အဖ ငါသာလျှင် ချုပ်ကိုင်ခွင့် ရှိတယ်လို့ ဒီလိုတော့ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့”

ကြည့်လေ၊ ဥဂ္ဂသူဌေးက အသိဉာဏ်မရှိတဲ့ ဒိဋ္ဌိအယူစွဲ၊ အနာထပိဏ်ဆိုတာက သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်။ ခန္ဓာပေါ် ဉာဏ်ရောက်ပြီးတော့ ဒိဋ္ဌိကို ပိုင်အောင်ဖြုတ် ထားတာ။ ဒိဋ္ဌိ

ပြုတ်သွားတဲ့ မိဘတွေဟာ သားသမီး အပေါ် ဘယ်တော့မှ အတ္တဝါဒ စွဲတွေနဲ့ လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်တာ မရှိဘူးဆိုတာ မှတ်ရမယ်နော်။

အေး သားတို့ သမီးတို့ကလည်း ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိပြုတ် တရားတွေ နာကြားပြီးပြီဆိုရင် အကြောင်းအကျိုး သိမြင်တဲ့ သူတော်ကောင်းတရားတွေ နာနိုင်ရင် မိဘတွေအပေါ်မှာ နာလည်မှုတွေ အများကြီး ပေးနိုင်တယ်လို့ မှတ်ပါ။ မိဘတွေကလည်း သူတော်ကောင်းတရား နာကြားပြီးရင် သားသမီး အပေါ်မှာ အများကြီး နားလည်မှု ပေးနိုင်ပါတယ်။

အခုလည်း ကြည့်စမ်း အနာထပိဏ်သူဌေးက သမီးလေးအပေါ် မတော်မတရား နိုင်ထက်စီးနှင်း မလုပ်ရက်ဘူး။

“ငါ့ကလေးရဲ့ ဆန္ဒကို မေးပါရစဉ်းကွာ”

“ကဲ...သူငယ်ချင်း ငါမပြန်ခင် အဖြေသိချင်တယ်ကွာ၊ မင်းသမီးကို သေချာမေး၊ ငါ့သား ဘက်ကတော့ ဖိတ်စာ တစ်ခြမ်း သေချာပြီးလို့ မင်းတွက်ထား”

ဆိုတော့ အနာထပိဏ်သူဌေးက သမီးလေးရှိတဲ့ နေရာသွားပြီးတော့ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြတယ်။

“သမီးရေ သမီးကိုလေ ဥဂ္ဂသူဌေးက သဘောကျလို့ သူ့သားနဲ့ သမီးကို လက်ထပ်ပေးချင်လို့ တဲ့ကွယ်”

“လက်ထပ်တာက လောကနိယာမ အတိုင်းပါပဲ ဖေဖေရယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေမှာ စကားလွန်ကျံထားတာ များရှိသလား”

“ဒီလိုကွယ် ဟိုတုန်းကတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သူက သမီးမွေးရင် ဖေဖေသားနဲ့ ဖေဖေက သမီးမွေးရင် သူ့သားနဲ့ လက်ထပ်ပေးကြရအောင် ဆိုပြီး ကတိကဝတ် ရှိထားခဲ့ဖူးတယ်”

“ဖေဖေတို့ အချင်းချင်း ကတိကဝတ် ရှိတာတွေ ရှိတာပေါ့၊ သူတို့ ဥဂ္ဂတစ်မြို့လုံးက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေ ဖြစ်နေတော့ သမီးတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာတွေနော် ဖေဖေ၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်တယ် ဖေဖေရဲ့။”

“အဲဒါကြောင့် ဖေဖေက သမီးရဲ့ဆန္ဒကို အတင်း မချုပ်ကိုင်ချင်လို့ သမီးကိုမေးတာပေါ့”

“သမီးတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ သူတို့က မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သမီး စဉ်စားပါရစေဦး ဖေဖေရယ်”

“စဉ်စားပါ သမီး၊ အေးအေးဆေးဆေး စဉ်စားပြီးတော့မှ ဖေဖေကိုပြောပါ”

စူဠသုဘဒ္ဒါ သမီးလိမ္မာကလေးက တစ်ရက်လောက် စဉ်စားပြီးတော့မှ နောက်တစ်ရက် မနက်ကျတော့ “ဖေဖေက လူကြီးချင်း ကတိကဝတ် ရှိထားပြီးသားဆိုရင် သမီးကြောင့် ဖေဖေကတိကဝတ် အပျက်မခံ စေချင်ဘူး၊ ဖေဖေစီမံတဲ့အတိုင်း သမီးလိုက်နာပါမယ်” လိုဆိုတော့ အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးက “သမီးလိုက်နာ မယ်ဆိုဦးတော့ ဖေဖေလည်း အရမ်း မဆုံးဖြတ်ချင်ဘူး၊ မြတ်စွာဘုရားထံ အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထားကြ ဦးစို့” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးက သောတာပန်တည်ပြီး ဇေတဝန်ကျောင်း ဒကာကြီးဖြစ်ပြီ ဆိုကတည်းက ဘုရားကျောင်းတော်ကို မနက်တစ်ခေါက် ညနေတစ်ခေါက် သွားနေကျ။ လှူဖွယ်တန်းဖွယ်တွေ ယူပြီးတော့ တရားနာ ရောက်နေကျ။ သစ္စာတရား နာကြားတဲ့ အပြင် သူဌေးကြီးရဲ့ အိမ်မှုရေးရာ လောကီပြဿနာတွေ ဆိုရင်လည်း ဘုရားကို လျှောက်ထားပြီးတော့ အဆုံးအဖြတ် ခံနေကျနော်။

ဒီလိုနဲ့ သားအဖနှစ်ယောက် ဘုရားကျောင်းတော်ကို သွားပြီးတော့ ဥဂ္ဂသူဌေးသားနဲ့ စူဠသုဘဒ္ဒါ ကိစ္စ လျှောက်ထားတယ်။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်က ကျောင်းဒကာကြီး သမီးနဲ့ ဥဂ္ဂသူဌေးသားနဲ့ လက်ထပ်ပေး လိုက်ရင် ဥဂ္ဂသူဌေးနဲ့ တကွ တစ်မြို့လုံး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ ဖြစ်ပြီးတော့ သစ္စာလေးပါးတရား သိမြင်ကြလိမ့် မယ်ဆိုတာကို မြင်တော်မူတဲ့ အတွက် လက်ထပ်ခွင့် ပြုတော်မူလိုက်တယ်။

ဘုရားထံမှ ခွင့်ပြုချက်ရပြီဆိုတော့ အနာထပိဏ်သူဌေး ကတော်ကြီး ပုညလက္ခဏဒေဝီနဲ့ တိုင်ပင်၊ နေ့ကောင်းရက်သာတွေ ရွေးပြီး မိခင် သူဌေးကတော်ကြီးက သမီးလေးကို မှာစရာရှိတာမှာ ဆုံးမစရာ ရှိတာဆုံးမ ပြီးတော့မှ နောက်လိုက်နောက်ပါ အခြွေအရံ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတာတွေ အပြည့်အစုံ ထည့်ပေးပြီး ဥဂ္ဂသူဌေးသားနဲ့ လက်ထပ်ပေးလိုက်တယ်။ စူဠသုဘဒ္ဒါလည်း ယောင်နောက် ဆံထုံးပါဆိုတဲ့ အတိုင်း ဥဂ္ဂသူဌေးသား နောက်ကို ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားရ ရှာတယ်။

စူဠသုဘဒ္ဒါရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးမှာ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း စဉ်းစားချင့်ချိန် ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ရဲ့ သာဝကတွေပီပီ ဘုရားရဲ့ အဆုံးအဖြတ်ကိုလည်း နှာခံပြီးတော့မှ မိခင်ရဲ့

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

အဆုံးအမကိုလည်း နာယူလို့။ မိဘတွေကလည်း ကိုယ့်သမီးလေး သူ့ရပ် သူ့ရွာမှာ
မညှိုးမငယ်ရအောင် ဥစ္စာအခြေအရံ အစုံအလင် ထည့်ပေးလိုက်တာတွေဟာ လောကီရေးရာ
ဘက်ကကြည့်ရင် တော်တော်လေးကို ထောင့်စေ့ပြီး ပြည့်စုံတယ် လို့ မှတ်ရမယ်နော်။

မှန်ပျံ့ဘုရား။

XXXXXXXXXXXXXXXX

သူလိုပိန်းမသား ရှားမှရှား

အိမ်ထောင်ရေး
အကျင့်အစား

အရိယာသံဃာ ဂုဏ်ပေါင်းဖြာ

ဒါနဲ့ ဥဂ္ဂမြို့ ကို ရောက်ပြီဆိုတော့ ဥဂ္ဂသူဌေးကြီး မျက်နှာဖုံး သူဌေးကြီး၊ အသိုင်းအဝိုင်း လည်းကောင်း၊ ရပ်ထဲရွာထဲမှာလည်း ဩဇာညောင်းတော့ မြို့ သူမြို့ သားတွေ အကုန်လုံးက ထွက်ပြီးတော့ သတို့သမီးကို ကြိုဆိုကြတယ်။ စုဠသုဘဒ္ဒါကလည်း ရုပ်ရည်ကချောမော၊ အရွယ်ကလည်း နနယ်၊ နောက်လိုက် နောက်ပါ အခြွေအရံ တွေကလည်း များပြား၊ အသုံးအဆောင် ပရိဘောဂတွေကလည်း တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီးနဲ့ ခံခံညားညား တင့်တင့်တယ်တယ်နဲ့ ရင်ကော့ပြီးတော့ မြို့ထဲကို ဝင်လာခဲ့တာ။

စုဠသုဘဒ္ဒါ ရောက်လာပြီဆိုတော့ ဥဂ္ဂသူဌေးရဲ့ အပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေ သူဌေးတွေ ဆွေမျိုးသားချင်း တွေက သတို့သမီးချွေးမ အလိမ္မာကလေးမို့ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ အဖိုးတန်တွေ လာပို့ကြတာပေါ့။ စုဠသုဘဒ္ဒါကလည်း ပါလာတဲ့ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာတွေနဲ့ ပြန်ပြီးတော့ ပေးတယ်။ ရက်နည်းနည်းကြာတော့ သူတို့ ဥဂ္ဂမြို့က ထုံးစံအတိုင်း လက်ထပ် မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပတာ။

လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပတော့ သူတို့ထုံးစံအတိုင်း မနက်စောစောမှာ သူတို့ကိုးကွယ်တဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အစေလကတွေကို ကျွေးမွေးကြတယ်။ အဲဒီ အစေလက တက္ကတွန်းတွေက အဝတ်မဝတ်တဲ့ ကိုယ်တုံးလုံး တိတ္ထိကြီးတွေတဲ့။ သူတို့လေ့အရ အဲဒီကိုယ်တုံးလုံး တိတ္ထိကြီးတွေကို ချွေးမ သတို့သမီးက ရှိခိုးရမှာ။ ဒါနဲ့ ယောက္ခမ ဥဂ္ဂသူဌေးက စုဠသုဘဒ္ဒါကို တိတ္ထိကြီးတွေ ရှိခိုးဖို့ ပြောရော။

ဒီတော့ စုဠသုဘဒ္ဒါက "အကျင့်စရဏ မကောင်းတဲ့ ဘာအဝတ်မှ မဝတ်တဲ့ တိတ္ထိကြီး တွေကို ရှိမခိုးနိုင် ပါဘူးလို့ ငြင်းတာပေါ့။ ငြင်းတော့ ဥဂ္ဂသူဌေးက -

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

“ဟဲ့...သူဘခွါ မင်းဘယ်လိုလုပ်တာတုန်း၊ ငါတို့ ကိုးကွယ်တဲ့ တိတ္ထိကြီးတွေက အကျင့်စရဏ မကောင်းဘူးဆိုရင် ညည်းတို့ကိုးကွယ်တဲ့ ကိုယ်တော်တွေကရော ဘယ်လောက် ကောင်းလို့လဲ။ ဦးပြည်းကတုံးနဲ့ အလကား ပိတ်ဖြန်းတွေ”

“အဖေရယ် အဲဒီလို ရက်ရက်စက်စက် မပြောပါနဲ့၊ ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်တဲ့ သံဃာတော်မြတ်တွေရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတွေကို အဖေ တကယ် သိချင်လို့လား”

“ဟဲ့-တကယ် သိချင်တာပေါ့။ သိချင်လို့ မေးတာ၊ ညည်းတို့ ကိုးကွယ်နေတဲ့ သံဃာတော်တွေက ဘယ်လောက်များ မြတ်လို့တုန်း”

အဲဒီမှာတင် စူဠသူဘခွါက သံဃာ့ဂုဏ်ရည် အကြောင်းကို ပြောပြတယ်။

သံသုဋ် ကိလေသေ ဟိံ သတိတိ သံဃော။

သံသုဋ်- ကောင်းမွန်စွာ၊ ကိလေသေ-ကိလေသာတို့ကို၊ ဟိံသတိ- ပယ်သတ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ သံဃော- သံဃာမည်၏။

ကိလေသာ ပယ်သတ်ကြောင်း အလုပ်ကို လုပ်တတ်သောကြောင့် သံဃာ။ ကိလေသာ ပယ်သတ်ကြောင်း အလုပ်ဆိုတာ ခန္ဓာအရှိ ဖြစ်ပျက်ပေါ်မှာ ဉာဏ်အသိမဂ်နဲ့ ကိုက်အောင်လုပ်တဲ့ အလုပ်။ ခန္ဓာက ဖြစ်ပျက်၊ ရှုတဲ့ဉာဏ်က မဂ်။

ဟော ဖြစ်ပျက်က ဘာသစ္စာ?

“ဒုက္ခသစ္စာ ပါဘုရား”

သိတဲ့ဉာဏ်က?

“မဂ္ဂ သစ္စာပါဘုရား”

ယောဂီတို့ တကယ် ဖြစ်ပျက်ကိုက်လို့ ဖြစ်ပျက်သာ မြင်နေရပါစေ၊ ယောဂီတို့မှာ ခင်တယ် မင်တယ် ဆိုတဲ့ လောဘ လာပါဦးမလား?

“မလာပါဘုရား”

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ဟိုလူမကျေနပ် ဒီလူမကျေနပ် ဆိုတဲ့ ဒေါသ လာပါဦး မလား?

“မလာပါဘုရား”

ဝါစွဲဆိုတဲ့ တကုာ မာနဒိဋ္ဌိတွေ လာပါဦးမလား?

“မလာပါဘုရား”

အဲဒီလို လောဘ ဒေါသ တကုာ မာန ဒိဋ္ဌိတွေ မလာတာဟာ ခန္ဓာပေါ် ဉာဏ်ရောက်ထားလို့ပဲ။ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက်အောင် ကျင့်ရင် ကိလေသာကို ပယ်သတ်နေတာပဲ။

ဒါဖြင့် ယောဂီတို့ နေ့တိုင်း ကျင့်နေတဲ့ အကျင့်၊ ထက်ထက်အောင်တို့ ကျင့်သွားတဲ့အကျင့်၊ စူဠသုဘဒ္ဓါ တို့ ကျင့်သွားတဲ့အကျင့်၊ ဘုရားတပည့် သာဝကတွေ ကျင့်သွားတဲ့ အကျင့်၊ ခန္ဓာအရို ဖြစ်ပျက်၊ ဉာဏ်အသိ မဂ်နဲ့ ကိုက်အောင်ကျင့်တဲ့ အကျင့်မှန်သမျှတို့သည် ဘာကို ပယ်သတ်နေတဲ့ အကျင့်တွေလဲ?

“ကိလေသာကို ပယ်သတ်နေတဲ့ အကျင့်တွေပါ ဘုရား”

ကိလေသာကို ပယ်သတ်တဲ့ အကျင့်ကို ကျင့်သုံးနေလို့ ဘာလို့ ခေါ်ပါလိမ့်?

“သံဃာလို့ ခေါ်ပါတယ် ဘုရား”

“ဖြစ်ပျက် မဂ်” ကိုက်အောင် ကျင့်သုံးနေတဲ့ အလုပ်သည် ကောင်းတဲ့ အလုပ်လား၊ မကောင်းတဲ့ အလုပ်လား?

“ကောင်းတဲ့ အလုပ်ပါဘုရား”

သုပ္ပဋိပန္နော=ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ပြီး ကျင့်ဆဲဖြစ်သော အရိယာ သံဃာရှစ်ပါး အပေါင်းပါ တကား။

ကြည့်စမ်း “ဖြစ်ပျက် မဂ်” ကိုက်အောင် ကျင့်တဲ့ အကျင့်သည် ကောင်းတဲ့ အကျင့်လား၊ မကောင်းတဲ့ အကျင့်လား?

“ကောင်းတဲ့ အကျင့်ပါဘုရား”

ဒါကြောင့် ယောဂီတို့ ဖြစ်ပျက် မင်သာ ကိုက်နေပါစေ။ အဲဒီမှာ သုပ္ပဋိပန္နဆိုတဲ့ သံဃာ့ဂုဏ် ထိုက်ပြီ။ ဆံပင်ကို ပယ်ချ အရဟတ္တဇေ ဖလဝါဆင်မြန်း သင်္ကန်းကြီးဝတ်မှ ဒီဂုဏ်မြောက်တယ်လို့ သွားမယူနဲ့နော်။ ဖြစ်ပျက် မင်ကိုက်အောင် ကိလေသာကို ပယ်သတ်တဲ့ အလုပ်သည်ကောင်းတဲ့ အလုပ်။ ကောင်းတဲ့အလုပ် မို့လို့ ဖြစ်ပျက် မင်ကိုက်နေရင် ယောဂီတို့ ဝမ်းထဲမှာ သုပ္ပဋိပန္န ဆိုတဲ့ သံဃာ့ဂုဏ် ထိုက်နေပြီ။

နောက်ပြီးတော့ ဥဇုပ္ပဋိပန္နဂုဏ် ဖြောင့်မတ်တဲ့ အကျင့်ကို ကျင့်နေတယ်။ ဉာယပ္ပဋိပန္နဂုဏ်- နိဗ္ဗာန်၏ အကျိုးငှာ ကျင့်ပြီး ကျင့်ဆဲဖြစ်သော အရိယာ သံဃာရှစ်ပါး အပေါင်းပါတကား။

ဒီအကျင့်ကို ကျင့်တဲ့အခါမှာ ပေါ့ပျက်ပျက် ကျင့်ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ လေးလေးနက်နက် လေးလေးစားစား ကျင့်ရမှာ။ လေးလေးစားစား ကျင့်မှသာလျှင် နိဗ္ဗာန်ရမှာ။ ဒါကြောင့် သာမိစိပ္ပဋိပန္နော- လေးလေးစားစား ကျင့်ပြီး ကျင့်ဆဲ ဖြစ်သော အရိယာ သံဃာရှစ်ပါး အပေါင်းပါတကား။

ဥဂ္ဂသူဋ္ဌေးကို စူဠသုဘဒ္ဒါ ၂၀-၂၅ နှစ်အရွယ် သမီးကလေးက သံဃာ့ဂုဏ်ရည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားတွေ ဟောနေတာနော်။ သူ့ကိုယ်တိုင်က ဒီတရားတွေ သိမထားရင်

“မဟောနိုင်ပါ ဘုရား”

သူများမေးရင်ကော ကျကျနန ဖြေနိုင်ပါ့မလား?

“မဖြေနိုင်ပါဘုရား”

အခုတော့ စူဠသုဘဒ္ဒါ သူတော်ကောင်းမလေး သူ့ခန္ဓာပေါ် သူ့ဉာဏ်ရောက်နေတဲ့အတွက် သူ့ကိုယ်တိုင် ကလည်း သံဃာ့ဂုဏ်တွေ ထိုက်နေတော့ မဖြေနိုင်ဘူးလား၊ ဖြေနိုင်လား?

“ဖြေနိုင်ပါတယ် ဘုရား”

ဒါကြောင့် သားတို့သမီးတို့ရေ ဘာသာတရား ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်တဲ့နေရာမှာ အထက်တန်းကျကျ မျက်နှာပန်းလှလှ မေးသမျှကို ဖြေနိုင်ဖို့အတွက် အခုကတည်းက ခန္ဓာပေါ်ကို ဉာဏ်ရောက်ထားဖို့ မလိုဘူးလား?

“လိုပါတယ်ဘုရား”

ကြည့်စမ်းလေ ထက်ထက်အောင်တို့ကလည်း သူသိထားတဲ့ တရား သူ့အဖေကြီးကို သိစေချင်တော့ “ဖေဖေ သမီးနဲ့ လိုက်ပြီးတော့ တရားနာနော်” ဆိုပြီးတော့ အဖေကို တရားနဲ့ ကျေးဇူးဆပ်တယ်။ အဖေအမေကို သဒ္ဓါတရားရှိအောင် သီလရှိအောင် စာဂရှိအောင် အသိပညာရှိအောင် ကျေးဇူးဆပ်တာမို့လို့ အကောင်းဆုံးသောနည်းနဲ့ ကျေးဇူး ဆပ်တာလို့ မှတ်ရမယ်နော်။

ထက်ထက်အောင် သမီးလေးဆုံးပါးခါနီး အဖေအမေက ဆေးခွက်ကလေးကိုင်လို့ စောင့်နေရတဲ့ အချိန်တောင်မှလေ “ဖေဖေ သမီးအတွက် မပူနဲ့နော်၊ သမီးမှာ သူတော်ကောင်း တရားတွေ ရှိတယ်။ မိုးကုတ်ဆရာတော် ဓမ္မရံသီ ဆရာတော်တွေ ဟောထားတဲ့ တရားတွေရှိတယ်။ ဖေဖေ မေမေ သမီးကိုချစ်ရင် ဒီခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဝိပဿနာ အလုပ်တွေကို ဆက်လက်ကြိုးစားပြီး အားထုတ်ပါနော်” လို့မှာ သွားရှာတဲ့ သူတော်ကောင်း သမီးလိမ္မာလေး မဟုတ်လား။

သုလိပိန်းမသား ရှားမှရှား

သုလိပိန်းမသား ရှားမှရှား

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

ချွေးမအလိမ္မာ စုဠသုဘဒ္ဒါ သူတော်ကောင်းမကလေးက ယောက္ခမဖြစ်သူ ဥဂ္ဂသူဌေးကို သံဃာတော်ရဲ့ ဂုဏ်တွေ ပြေပြလိုက်တော့ ဥဂ္ဂသူဌေး စဉ်းစားစရာ ဖြစ်သွားတယ်။

“ကြည့်စမ်း ငါ့သမီးကိုးကွယ်တဲ့ သံဃာတော်တွေက ကောင်းစွာကျင့်တယ်၊ ဖြောင့်မန်စွာ ကျင့်တယ်၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ ကျင့်တယ်၊ လေးလေးစားစားနဲ့ ကျင့်တယ်ဆိုပါလား၊ ဦးပြည်းကတုံး လေးနဲ့ သင်္ကန်းဝတ်ထားရုံပဲလို့ သံဃာတွေကို သိထားတာ ဘယ်မှာဟုတ်လို့လဲ။ ငါတို့ မျိုးရိုးစဉ်လာ ကိုးကွယ်ခဲ့တဲ့ အစေလက တိတ္ထိတက္ကတွန်း တွေနဲ့တော့ကွာပါ။ သူတို့မှာ ဘာအကျင့်မှလည်း ကောင်းတာမရှိဘူး၊ အိပ်လိုက် စားလိုက်နဲ့ အလကား အချိန်ကုန်နေကြတယ်။ ဒီကြားထဲ ကိုယ်တုံးလုံးကြီးနဲ့ အနေအထိုင် ညစ်ပတ်တာက ပိုသေး။ ငါတို့ တိတ္ထိတွေနဲ့ စာရင် ဗုဒ္ဓဘာသာ သံဃာတော်တွေက အများကြီးကို ကြည်ညိုစရာ ကောင်းပါလား။”

ဆိုပြီးတော့ သူကိုးကွယ်နေတဲ့ တိတ္ထိတွေနဲ့ စုဠသုဘဒ္ဒါ ပြောပြတဲ့ သံဃာဂုဏ်တော်တွေနဲ့ တိုက်ကြည့်ပြီးတော့ တိတ္ထိတွေကို စိတ်ပျက်ပြီး သံဃာတော်တွေကို ကြည်ညိုချင်တဲ့ စိတ်ကလေး ပေါ်လာတယ်။ ဒါနဲ့ -

“သမီးရယ် သမီးကိုးကွယ်တဲ့ သံဃာတော်တွေက ဒီလောက်မြတ်သလား။”

“မြတ်တာပေါ့ ဖေဖေရဲ့၊ သမီးပြောနိုင်တာက နည်းနည်းကလေး၊ သမီးတို့ကိုးကွယ်တဲ့ သံဃာတော်တွေ မြတ်တယ် ဆိုတာက ဒီထက်မက များပါသေးတယ် ဖေဖေရယ်။ သမီး ပြောမပြတ်တဲ့ သံဃာဂုဏ်တော်တွေ အများကြီး ရှိသေးတယ်။”

“ဒါဆိုရင် သမီးတို့ ကိုးကွယ်တဲ့ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ဖေဖေတို့ ကိုးကွယ်လို့ မရဘူးလား။ ဘုရားအမှူးရှိတဲ့ သံဃာတော်တွေကို ဖေဖေတို့ ဆည်းကပ်ခွင့် ဖူးမြော်ခွင့် မရဘူးလားကွယ်”

“ရတာပေါ့ ဖေဖေရယ်”

“ဒါဖြင့်ရင် ဖေဖေတို့ ဥဂ္ဂမြို့ကို သမီးတို့ ကိုးကွယ်တဲ့ ဘုရားအမှူးရှိတဲ့ သံဃာတော်တွေကို ပင့်ပေးလို့ မရဘူးလား”

“ရတယ် ဖေဖေ၊ ဒီကနေပြီးတော့ သမီးလှမ်းပင့် ပေးမယ်”

“တကယ်လား သမီးရဲ့။ ဒါဆိုရင် ဘုရားရှင်နဲ့ သံဃာတော်တွေ ဆွမ်းကပ်ဖို့ အဖေ စီစဉ်ထားလိုက်တော့မယ်”

အဲဒီမှာ စူဠသုဘဒ္ဒါက အိမ်အပေါ်ထပ်ကို တက်ပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူရာ ဇေတဝန် ကျောင်းတိုက်ကြီးဘက်ကို မျက်နှာမူပြီးတော့ ရိုရိုသေသေ ရိုခိုးလိုက်တယ်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်တွေကို အောက်မေ့ အာရုံပြုပြီးတော့ မုလေးပန်းတွေ နံ့သာတွေ အမွှေးတိုင်တွေနဲ့ ပူဇော်ရင်းနဲ့

“ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား မနက်ဖြန် တပည့်တော်မအိမ်သို့ မြတ်စွာဘုရား အမှူးရှိသော သံဃာတော်များအား ဆွမ်းဘုဉ်ပေးကြဖို့ ပင့်လျှောက်ပါ တယ်ဘုရား”

ဆိုပြီးတော့ မုလေးပန်းရှစ်ဆုပ်ကို ခေါင်းပေါ်တင်ပြီးတော့ ကောင်းကင်မှာ ပစ်တင်လိုက်သတဲ့။ မုလေးပန်းတွေဟာ ကောင်းကင်ကနေ လိပ်ပြာကလေးတွေလို ပျံဝဲပြီး သာဝတ္ထိပြည်မွန် ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ထဲက တရားနာပရိတ်သတ်တွေ အလည်မှာ တရားဟောတော်မူနေတဲ့ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အထက်မှာ ပန်းမျက်နှာကြက်ပမာ တွဲလွဲစွဲလို့ နေသတဲ့။

မြတ်စွာဘုရား တရားပွဲက တရားနာ ပရိသတ်ထဲမှာ အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးလည်း ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား တရားဟောလို့ ပြီးပြီလည်းဆိုရော အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးက မြတ်စွာဘုရား မနက်ဖြန် တပည့်တော်အိမ်ကို ဘုရားအမှူးရှိတဲ့ သံဃာတော်တွေ ဆွမ်းဘုဉ်ပေး ကြတော်မူပါ ဘုရား”လို့ လျှောက်တယ်။ အဲဒီမှာ မြတ်စုဒ္ဒက “ဒကာကြီး မနက်ဖြန် ဆွမ်းအတွက် ဒကာကြီး အရင်ပင့်ထားတဲ့သူ ရှိနေပြီ” လို့ မိန့်တော်မူရော။

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

“မြတ်စွာဘုရား ဒီတရားပွဲမှာ တပည့်တော်အရင် ဆွမ်းစားပင့်တဲ့လူ မရှိပါဘူးဘုရား၊ တပည့်တော်ဖြင့် ပင့်တဲ့လူ မမြင်မိပါဘူး၊ ဆွမ်းဒကာက ဘယ်သူပါလဲ ဘုရား”

“ဒကာကြီးရဲ့ သမီး စူဠသုဘဒ္ဒါပေါ့”

“မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်သမီး စူဠသုဘဒ္ဒါက ဒီသာဝတ္ထိမြို့ ကနေ ယူဇနာ တစ်ရာနှစ်ဆယ်ဝေးတဲ့ ဥဂ္ဂမြို့ မှာ နေတာဘုရား၊ ဘယ်လိုလုပ် ဆွမ်းစားပင့်နိုင်မှာလဲ ဘုရား” အဲဒီလို လျှောက်ထားလိုက်တော့ မြတ်ဗုဒ္ဓက

“ဒကာကြီး ဟိမဝန္တာတောင်ကြီးကို ဘယ်လောက်ဝေးဝေး အဝေးကြီးကနေ မြင်နိုင်သလဲပဲ၊ သူတော်ကောင်းတွေ ဟာလည်း ခရီးယူဇနာ ဝေးကွာတဲ့အရပ်မှာ နေပေမဲ့ ငါဘုရား တံတော်မှောက်မှာ ထင်ထင်ရှားရှား ရပ်တည်နိုင်တယ်။ အခု မုလေးပန်းတွေနဲ့ ဥဂ္ဂမြို့ ကနေပြီးတော့ စူဠသုဘဒ္ဒါက ဆွမ်းစားပင့် လိုက်ပြီ”

လို့ မိန့်တော်မူလိုက်တယ်။ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးလည်း မျက်နှာကြက်က မုလေးပန်း တွေကို ကြည့်ပြီးတော့ ကျေနပ်သွားတယ်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်ကျတော့ ဘုရားအမျိုးရှိတဲ့ သံဃာတော် အပါးငါးရာ ဥဂ္ဂမြို့ ကို ကောင်းကင်ခရီး ကနေ ကြွတော်မူလို့ အရိယာတို့ရဲ့ နှလုံးသားကို မြတ်စွာဘုရားတောင် မနေနိုင်ဘူး လိုက်ပြီးတော့ ချီးမြှောက်ရတယ်နော်။

ဥဂ္ဂမြို့ မှာတော့ စူဠသုဘဒ္ဒါ ညွှန်ကြားသင်ပြ ထားတဲ့အတိုင်း ဥဂ္ဂသူဌေးကြီးနဲ့ မြို့ သူမြို့ သားတွေ အကုန်လုံး မြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူမည့် လမ်းကနေပြီးတော့ လက်အုပ်ကလေးတွေ ချီလို့ ကြိုနေကြတယ်။ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ သံဃာတော်အပါး ငါးရာ ကောင်းကင်ခရီးက ကြွလာပြီဆိုတော့ အားရဝမ်းသာ ကြည်နူးစွာနဲ့ ရှိရှိကန်တော့ကြ။ အိမ်မှာနေရာတွေ ခင်းကျင်းပြီး ဆွမ်းကပ်လှူ။ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ သံဃာတော်တွေ ဆွမ်းဘုန်းပေးပြီးတဲ့အခါမှာ မြတ်ဗုဒ္ဓက အနုမောဒနာ တရားဟောပြီ ဆိုတော့ သစ္စာတရားဟောတော် မူတယ်။

မြတ်စွာဘုရား တရားဟောရင် ဘာတရားဟောပါလိမ့်?

“သစ္စာတရားပါဘုရား”

သူလိုပိန်းပသား ရှားမှရှား

သစ္စာဆိုတာ ဘယ်မှာရှိပါလိမ့်?

“ခန္ဓာမှာပါဘုရား”

ဥဂ္ဂသူဠေးနဲ့ တရားနာ ပရိသတ်တွေမှာ ခန္ဓာ ဘယ်နှစ်ပါး ရှိပါလိမ့်?

“ငါးပါးပါဘုရား”

ခန္ဓာငါးပါးကို အကျဉ်းချုပ်လိုက်တော့ ဘာနဲ့ဘာ?

“ရုပ်နဲ့နာမ်ပါဘုရား”

ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ဖောက်ပြန်ပျက်စီးနေတဲ့ သဘောတရားတွေကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးက မြင်အောင် ဟောတော်မူလိုက်တော့ ခန္ဓာက ဖြစ်ပျက်၊ ရှုတဲ့ဉာဏ်က မဂ်။

ဖြစ်ပျက်က ဘာသစ္စာ?

“ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား”

သိတဲ့ဉာဏ်က?

“မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား”

သေသွားတဲ့ ကိလေသာတွေက?

“သမုဒယသစ္စာပါ ဘုရား”

သမုဒယတို့ရဲ့ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်းရာက?

“နိရောဓသစ္စာပါဘုရား”

အဲဒီမှာ သစ္စာ ဘယ်နှစ်ချက်ဆိုက်လဲ?

“လေးချက်ပါဘုရား”

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

သစ္စာလေးချက်လဲ ဆိုက်တော့ ဥဂ္ဂသူဌေးနဲ့ ဥဂ္ဂသူဌေးသားလေးရယ်၊ ဥဂ္ဂမြို့က မြို့သူမြို့သားတွေရယ် တချို့၊ သောတာပန် တည်တဲ့သူကတည် သရဏဂုံတည်တဲ့ လူကတည်။

ဗုဒ္ဓေါမေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ။

ဓမ္မော မေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ။

သံယောမေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ။

ဤယနေ့မှ အစပြု၍ တပည့်တော်မှာ ဘုရားတရားသံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာ မရှိတော့ပါဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော်ကို မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား သာဝက အစစ်အဖြစ် မှတ်တော်မူပါ ဘုရား။

ခေတ်စကားနဲ့ ပြောရလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာအစစ်ဟူ၍ မှတ်တော်မူပါဘုရားလို့ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရှေ့မှာ သရဏဂုံတည်ကြတယ်။ သာမန် သရဏဂုံ မဟုတ်ဘူးနော်၊ အရိယာတို့ရဲ့ သရဏဂုံ။

စူဠသုဘဒ္ဒါနဲ့ မတွေ့ခင်တုန်းက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ စူဠသုဘဒ္ဒါနဲ့ တွေ့ပြီးတော့ သူ့ကျေးဇူးကြောင့် ဘုရားဖူးခွင့်ရ၊ ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးထံမှ သစ္စာလေးပါး တရားတော်မြတ်ကို နာကြားရတဲ့ အတွက်ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာအရိယာ သရဏဂုံ တည်တဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာအစစ်ကြီး ဖြစ်သွားတယ်။

စူဠသုဘဒ္ဒါကို အမှီပြုပြီးတော့ ဥဂ္ဂမြို့၊ သူမြို့၊ သားတွေ သရဏဂုံတည် အရိယာ သူတော်ကောင်းတွေ ဖြစ်လို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ အစစ်ကြီးတွေ ဖြစ်ကြရတယ် မဟုတ်လား။

ထိုနည်းတူစွာပဲပေါ့၊ သမီးလေး ထက်ထက်အောင်ကို အမှီပြုပြီးတော့ ဖခင်ကြီး ဦးဇော်နီလည်း သရဏဂုံတည်ကိန်းပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာအစစ်ကြီး ဖြစ်ခွင့်ရခဲ့တယ် မဟုတ်လား။

မှန်ပါဘုရား။

ဒါတွင်မကသေးပါဘူး။ ဪ ထက်ထက်အောင်လေးမှာလဲ ရုပ်ရှိရင် ရောဂါရှိမယ်ဆိုတဲ့ အတိုင်း ပညာရေး၊ ဘာသာရေး၊ လောကီလောကုတ် မယုတ်တိုးပွား အကျိုးများအောင် ကြိုးစားနေရင်းက တစ်နေ့ကျတော့ အပြင်းဖျားပါလေရော၊ မိဘတွေကတော့ ရိုးရိုးအဖျားထင်ပြီး

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

အရပ်သုံး ဆေးနည်းတိုလေးတွေနဲ့ ကုတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အဖျားကမကျဘူး၊ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ရောဂါက ပြင်းလာတော့ ဆေးရုံကိုပို့ သိပ်နောက်ကျသွားပြီ။ ဆေးရုံက ဆရာဝန်ကြီးတွေက လက်လျှော့ရတဲ့အဆင့် ရောက်နေပြီ။

ဒီလိုနဲ့ ကလေးကို အိမ်ပြန်ခေါ်လာ ဆရာမကိုခေါ်ပြီး ဆေးထိုးမယ်လုပ်တော့ သမီး ထက်ထက်အောင်က “ဆရာမရယ် သမီးသိပါတယ်၊ သမီး မနေရတော့ပါဘူး၊ သမီးလေ မေမေတို့ ဖေဖေတို့နဲ့ ခွဲရတော့မယ်သိလား။”

အဲဒီလိုပြောနေရင်းက အန်လိုက်တာ သွေးစိမ်းတွေပါလာပြီ။ အဲဒီကျမှ ဩ... သမီးဖြစ်တဲ့ရောဂါက “သွေးလွန်တုတ်ကွေး ရောဂါ ပါလားဆိုတာ သိကြရတော့တယ်၊ အချိန်က နှောင်းသွားပြီ၊ ယောဂီတို့ရေ သေခြင်းတရားဆိုတာ ဘယ်သူမှ ရှောင်လွှဲလို့ မရဘူးနော်။

မှန်ပါဘုရား။

ခန္ဓာရှိသူတိုင်းဟာ တစ်နေ့တစ်နေ့ တငွေငွေနဲ့ သေရာကို သွားနေကြတယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်လိုက် ကြစမ်းပါ။ အရပ်ထဲမှာ သွားနေတဲ့ ခြေလှမ်းတွေက လမ်းမှားသွားတယ်ဆိုရင် နောက်တစ်လမ်း နောက်ဆုတ်ပြီး သွားလို့ရပေမဲ့ ခန္ဓာသွားနေတဲ့လမ်းက ဘယ်လမ်းတုံး။

“သေလမ်းပါဘုရား”

နောက်ဆုတ်လို့များ ရသေးရဲ့လား။

“မရတော့ပါဘုရား”

ဒါကြောင့် “နောက်မဆုတ်သော ခြေလှမ်းများ” ဆိုတာ ဘယ်လမ်းကို သွားနေတာတုံး။

“သေမယ့်လမ်းကို သွားနေတာပါဘုရား”

“ဘာရှိလို့ပါလိမ့်”

“ခန္ဓာရှိလို့ပါဘုရား”

“ပြင်လို့များ ရကြသေးရဲ့လား”

“မရပါဘုရား”

ဒါတောင် နောင်တမရကြသေးဘဲ ကုသိုလ်လုပ်ပြီးနောက်ထပ် ဟိုဘဝ ဒီဘဝ ဆုတောင်း
နေတာ သေချင်လို့သာမှတ်။ သဘောကျရဲ့လား။

“ကျပါဘုရား”

“ဘာမသိပါလိမ့်”

“သစ္စာမသိလို့ပါဘုရား”

ဒါကြောင့် ကျေးဇူးရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ပြောတာပေါ့။

“လက်ရှိခန္ဓာ အသေထည်ကြီးထမ်းပြီး နောက်ထပ်အသေထည် ခန္ဓာကြီး ဆုတောင်း
နေကြတာ၊ ဘုရားရှေ့ သေကြောင်းကြံနေကြတာ” တဲ့ ဟုတ်ကောဟုတ်ရဲ့လား”

“ဟုတ်ပါ့ဘုရား”

အခုကြည့် ထက်ထက်အောင်လေး “လှော်ရင်းနှစ်ရတော့မယ်” လုံထမ်းတာကို မြင်ရပေမဲ့
ကံထမ်းတာကို မမြင်ရဘူးဆိုတဲ့အတိုင်း ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ဒီလိုရောဂါဝေဒနာတွေ နှိပ်စက်ခံရပြီး
သေမယ်လို့ ဘယ်သူထင်တုံး -

“မထင်ပါဘုရား”

ဪ... ဒါကြောင့် အခုတရားပွဲထဲကပါတဲ့ သားငယ် သမီးငယ် ညီငယ် နှမငယ်များနှင့်
တကွ အားလုံးသော ပရိသတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ငါတို့ ငယ်ပါသေးတယ်ဆိုပြီး
ပေါ့ပျက်ပျက် မနေလိုက်ကြပါနဲ့နော်၊ ထက်ထက်အောင်ရဲ့ ခန္ဓာက သက်သေပြနေပြီ။ ဒါကြောင့်လေ
မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက “ငါနှင့်ရွယ်တူ ငါ့အောက်လူကြီးသူသေကြ များလှပြီ။ ခဏမစဲ
အိုစမြဲ ကိုယ်လဲသေဘက်နီးခဲ့ပြီ၊ ဇရာမီးတောင် ကိုယ်တည်းလောင် သေအောင်မြိုက်တော့သည်။
မသေရခင် သွားလမ်းစဉ်ကြိုတင်ပြင်သင့်ပြီ၊ မဂ္ဂင်ယာဉ်ကြီး အမြန်စီး ခရီးသွားတော့မည်” လို့
သံဝေဂလင်္ကာနဲ့အတူ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးခဲ့တာပေါ့။ သဘောကျရဲ့ လား။

“ကျပါဘုရား”

မင်းသား
မင်းသား

မသေခင်လေး ဉာဏ်ချင့်တွေး

ဟိုမှာကြည့် ထက်ထက်အောင်“သမီးလေး မေတို့ဖေတို့နဲ့ ခွဲရတော့မယ်၊ သမီး မနေရတော့ပါဘူး” မိဘများ ဖြစ်ကြတဲ့ ဦးဖော်နီနဲ့ ဒေါ်နန်းရွှေအိမ်တို့ကလည်း ဘေးကနေ ဆေးခွက်ကလေး ကိုင်ပြီး မျက်နှာ ညှိုးငယ်စွာနဲ့

“ဪ သမီးရယ် ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ သမီး မသေရပါဘူး”

“မေမေရယ် သမီးကိုယ်သမီး သိပါတယ်”

“ဖေဖေ”

“ဟင် ဘာလဲသမီး”

“ဖေတို့မေတို့ရဲ့ လက်ကလေးတွေ သမီးရင်ဘက်ပေါ် တင်ပေးပါလားဟင်”

“ကောင်းပါပြီသမီးရယ်”

တင်ပေးလာတဲ့ မိဘနှစ်ပါးရဲ့ လက်အစုံကို သူ့ရဲ့ လက်ကလေးအစုံနဲ့ ကိုင်ပြီး ဘာပြောတယ်မှတ်တုံး -

“သမီးလေး ဖေတို့မေတို့နဲ့နေခဲ့ရတဲ့ ၁၀ တစ်သက်တာမှာ ဖေတို့မေတို့အပေါ် ဆိုးခဲ့နဲ့ခဲ့တဲ့ အကုသိုလ် အပြစ်အနာဆာ များရှိရင် သမီးကို ခွင့်လွှတ်ကြပါ နော်”

“အောင်မလေး ခွင့်လွှတ်ပါတယ် သမီးရယ်၊ သမီးမှာ ဘာအပြစ်မှ မရှိပါဘူး”

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

“ဖေတို့မေတို့ သမီးကို တကယ်ချစ်ရဲ့ လားဟင်”

“ဘယ်လိုမေးလိုက်တာလဲ သမီးရယ် အမေရင်ကွဲရတော့မယ်သိလား”

“ဟင်...မေမေ ဝိုနေတယ် မဝိုပါနဲ့ မေမေရယ်၊ တစ်နေ့ တစ်ချိန်ကျရင် သမီးတို့ မေတို့ဖေတို့
သေကွဲခွဲရင်ခွဲ မခွဲရင် ရှင်ကွဲ ခွဲရမယ်ဆိုတာ ဘုန်းဘုရားဟောထားတဲ့ တရားတွေ ခဏခဏ
နာနေရတာပဲမေရယ်”

ဟုတ်ပါတယ် သမီးရယ်”

“ဖေကြီး”

“ဟင်...ဘာလဲသမီး”

သမီးကို တကယ်ချစ်ရဲ့လားဟင်။

ဪ...ဖေဖေတို့မှာ ချစ်စရာဆိုလို့ ဒီသမီးလေး တစ်ယောက်ထဲရှိတာ ချစ်တာပေါ့
သမီးရယ်”

“တကယ်လားဟင်”

“တကယ်ပေါ့သမီးရဲ့”

“သမီးကို တကယ်ချစ်တယ်ဆိုရင် ဖေဖေ ခံယူဆောက်တည်ထားတဲ့ သရဏဂုံသုံးပါးနဲ့
မြင့်မြတ်တဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ်ကို ဖေဖေဘယ်တော့မှ မစွန့်လွှတ်လိုက်ပါနဲ့နော်”

“စိတ်ချပါ သမီးရယ်၊ ဖေဖေရဲရဲကြီး ကတိပေးပါတယ်၊ ပြီးတော့လေ သမီးကို တကယ်
ချစ်တယ်ဆိုရင် တရားကို များများလေး အားထုတ်ပေးကြပါနော်”

“စိတ်ချပါ သမီးရယ်၊ ဖေတို့ အားထုတ်ပါမယ်”

“ဪ မေမေ သမီးကို ဆေးတိုက်မလို့ မဟုတ်လား၊ တိုက်လေ၊ သမီးအနားယူချင်ပြီ”

ဒါနဲ့ မိဘများကလည်း ဆေးတိုက် ဆေးသောက်ပြီးတော့

“အမေ သမီးကိုလေ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောထားတဲ့ဟို (၄-၃-၆၀) ဖွဲ့ကရဟန်း သေနည်းသုံးမျိုး သင်ပေးပုံဆိုတဲ့ တရားပြီးရင်လေ (၂၈-၁၁-၅၉) ဂိလာန ရဟန်းအား ဝေဒနာပြု၍ ဟောကြားပုံဆိုတဲ့ တရားပြီးတော့ မေ့ရုံသီ ဘုန်းဘုရား လူမမာများအတွက် လာရှိုးမှာ အထူးဟောကြားပေးတဲ့ ဗောဇ္ဈင် ၇ ပါး အလုပ်ပေးတရားနဲ့ ဝေဒနာနုပဿနာ ရှုပွားနည်း အလုပ်ပေးတရား ပြီးတော့ သီပေါဆရာမကြီး ဒေါ်နန်းသန်းပွင့် ဟောထားတဲ့ အလုပ်ပေး တရားခွေတွေ ဖွင့်ပေးပါနော်။ သမီးတရားနဲ့ပဲ နေတော့မယ်။”

“ကောင်းပါပြီ သမီးရယ်”

ကြည့်စမ်း သေခါနီး ထက်ထက်အောင် ဘာတွေလုပ်သွားသလဲ မိဘတွေကို တောင်းပန်တယ်။ တရားအားထုတ်ဖို့ တိုက်တွန်းတယ်။ သေခါနီး သူ့ဘယ်တရား နာရမယ်ဆိုတာ သူ့ဟာသူသိတယ်။ သေချာစွာ ရွေးချယ်စိစစ်တယ်။ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ သေခြင်းတရားကို တရားနဲ့ အညီ ရဲဝံ့စွာ ရင်ဆိုင်တယ်။ ဘယ်လောက် အတုယူဖို့ကောင်းလဲ သတိထားကြပါနော်။

တချို့ လူကြီးတွေ ကျန်းမာရေး ကောင်းတုန်းကလည်း ဒီလို သစ္စာတရားနာရ ကောင်းမှန်းမသိ သားရေးသမီးရေး စီးပွားရေးတွေနဲ့ အချိန်ကုန် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဘယ်တရားနာပြီး ဘယ်လိုနုလုံးသွင်းရမှန်း မသိ၊ ဘေးက သားသမီးဆွေမျိုး တွေကလည်း တရားအသိဉာဏ် ဗဟုသုတကနည်းပါး၊ သေခါနီး ပရိတ်ကြီးခွေ ဖွင့်ပေး၊ မဖွင့်စေချင်လို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ ရှင်တုန်းက တောင်မှ ဘာရွတ်မှန်း အဓိပ္ပာယ်မသိတာ သေခါနီးကျတော့ကော သိမလား စဉ်းစား။

ဒါကြောင့် ရှင်တော်မြတ်ဗုဒ္ဓက “ဈာယထ ဘိက္ခဝေ အစရှိတဲ့ ဝိပဿနာ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် အလုပ်ကို ကြိုးစား အားထုတ်ကြစမ်းပါ။ သေခါနီး အိပ်ရာပေါ် မျက်ရည်ကြီးငယ် မကျကြစေနဲ့လို့” အကြိမ်ကြိမ် မှာခဲ့တာပေါ့ “မသေခင်လေး၊ ဉာဏ်ချင့်တွေးပြီး “ကိုယ်လုပ်ရမဲ့ အလုပ်ကို သွက်သွက်ကလေး လုပ်လိုက်ပါလို့ တိုက်တွန်းတယ်နော်။”

“မှန်ပဲ ဘုရား”

အမေ့အနားအား
အနားအားအားအားအား

တခဏဖြစ်ရ လူ့ဘဝ အနှစ်ရှိအောင် ကြိုးစားကြ

“စပါးနံ အဆံပြည့်လျှင် ငိုက်သည်။

လူလိမ္မာ ပညာစုံလျှင် စိုက်သည်” တဲ့။

အခု ထက်ထက်အောင်လေးကို ကြည့်စမ်း၊ ပညာဆုံးခန်းအောင်တောင် မသင်လိုက်ရဘူး၊ မရကမင်း နောက် လိုက်ရတော့မယ်၊ ကိုမရကမင်းရယ်၊ သမီးလေး ပညာရေးကို ဆုံးခန်းတိုင်အောင် သင်ပါရစေနော်၊ မခါပါနဲ့ဦးလို့”

သမီးလေး ထက်ထက်အောင် ကကော တောင်းပန်လို့ ရရဲ့ လား။

“မရပါဘုရား”

မိဘများကလည်း

“ကိုမရကမင်းရယ်၊ ကျွန်မတို့မှာ ဒီသမီးလေး တစ်ယောက်တည်းမို့ သေတပန် သက်တစ်ဆုံး နေပါရစေ၊ ခေါ်မသွားပါနဲ့လို့ တောင်းပန်လို့ ရရဲ့လား?”

“မရပါဘုရား”

“သံဝေဂယူပြီး တရားကို ကြိုးစားအားထုတ် ကြစမ်းပါ ယောဂီတို့ရယ်”

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

“ဒီလိုနဲ့ နောက်တစ်နေ့ မနက် အစောကြီးရှိသေး သမီးလေး သွေးစိမ်းတွေ အန်လိုက်တာ၊ ရောဂါဝေဒနာရဲ့ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံနေတာ မျက်နှာများ ဖြူဖတ်ဖြူရော်ဖြစ်လို့၊ ဒါပေမဲ့ သမီး ထက်ထက်အောင် တစ်ချက်ကလေးမှ မညည်းဘူး။”

နေ့လယ် လောက်ကျတော့ သူ့အမေကို ပြောတယ် “အမေ သမီးသူငယ်ချင်း ဧည့်သည်တွေလာရင် အမေပဲ ဧည့်ခံလိုက်ပါနော်၊ သမီး ဘယ်သူနဲ့မှ သိပ်စကား မပြောချင်တော့ဘူး၊ ပြီးတော့ မေမေတို့ကိုလည်း သမီး မနေ့ညက စကားတွေ အများကြီး ပြောခဲ့ပြီးပြီ၊ နောက်ထပ်လည်း ပြောစရာ သိပ်မကျန်တော့ပါဘူး၊ သမီး အေးအေးချမ်းချမ်း တရားပဲ နှလုံးသွင်းပါရစေနော်၊ အချိန်သိပ်မရှိတော့ဘူး၊ သမီးကိုယ်သမီး သိပါတယ်၊ ဒီနေ့ တစ်နေ့တာအားဖြင့် လွန်မယ် မထင်တော့ပါဘူး၊ သမီးကို မနေ့ညက ဖွင့်ပေးတဲ့ တရားခွေလေးပဲ ဖွင့်ပေးပါ၊ ပြီးရင် အမေ အပြင်ထွက်တော့နော်”

ဒါထက်ထက်အောင်ရဲ့ နောက်ဆုံးမှာတမ်းစကားပဲ နောက်ထပ် ဘာမှမပြောတော့ဘဲ တရားနဲ့သာ နေသွားလိုက်တာ အဲဒီနေ့ညဦးလွန်မြောက် ညဦးလယ်ရောက်လို့ မိုးသောက်ခါနီး နံနက် ၃နာရီ အချိန် တစ်ဘဝ၊ တစ်ခန္ဓာ ချုပ်ငြိမ်းရပ်သိမ်း သွားခဲ့ရပါတော့တယ်။

သတိထားကြနော်၊ ခန္ဓာရှိသူတိုင်း ဘယ်သူမှ မလွန်ဆန်နိုင်တဲ့ သေခြင်းတရားကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် မညည်းမညူဘဲ ပြုံးပြုံးကလေးနဲ့ ရင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ ဆိုတာ လွယ်သလား။

“မလွယ်ပါဘုရား”

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ယောဂီများအား “ပြုံးသေနည်းလှ ဤလောက” ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို ဟိုလွန်ခဲ့တဲ့ ၂နှစ်လောက်က ဘုန်းကြီးတို့ ကျေးဇူးဆပ်ခဲ့ပြီး ပါပြီ။ အားလုံးလဲ နာရမှာနော်။

“မှန်ပါ နာရပါဘုရား”

အေး နာတဲ့အတိုင်း သိကြပါစေ၊ သိတဲ့အတိုင်းလည်း ကျင့်နိုင်ပါစေလို့ တိုက်တွန်း ပါတယ်နော်။

“မှန်ပါဘုရား”

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

တရားတော်ရဲ့ ကျေးဇူးဟာ ကြီးမားလိုက်တာ သမီးလေးသေပြီး ၃ ရက်မြောက် ရောက်တဲ့အချိန် ခေါင်းထဲသွင်းမယ်လို့ မလိုက်တဲ့အချိန် ခန္ဓာကိုယ်က ပျောပျောင်းနူးညံ့နေတဲ့ အပြင် အေးမနေဘဲ နွေးနေတယ်။ အပုပ်နဲ့ လုံးဝမရှိဘဲ အိပ်ပျော်နေသလိုပဲ။ မိဘများနှင့်တကွ အားလုံးက သေတယ်ဆိုတာ မယုံကြည်နိုင်ကြဘဲ မျောနေတာနေမှာဆိုပြီး ၁၀ ကြိမ်တိုင်တိုင် ဆရာဝန်ကြီးများနဲ့ စစ်ခဲ့ကြပါသေးတယ်။

ဒါပေမဲ့ အဖြေကတော့ သေတာပါပဲ။ ဆရာဝန်ကြီး များကတောင် ပြောလိုက်ပါသေးတယ်။

“ဒီသမီးလေးတော်တော် တရားအားထုတ်သွားတယ် ထင်တယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ”

“ဪ ဒါတရားရဲ့ သဘောပါတဲ့”

ဝိပဿနာတန်ခိုး ချစ်မြတ်နိုး။ ဒါကြောင့် တို့ဒကာ ဒကာမတွေ

“ညည်းညူမရှိ၊ မြဂတိနှင့်၊ သတိမမေ့၊ ချိန်ပြည့်သိပြန်၊ မျက်လှန်ကြောဆွဲ မရှိဘဲနှင့်၊ သေလည်း မတောင့်တင်း၊ ပုပ်နံ့ကင်းသည်၊ ကျိုးရင်း ဝိပဿနာ တန်ခိုးတည်း”

ဆိုတဲ့အတိုင်း...

စူဠသုဘဒ္ဒါကလည်း မိမိကိုယ်တိုင်လည်း သစ္စာသိအောင် ကြိုးစားခဲ့သလို ခင်ပွန်းသည် အသိုင်းအဝိုင်း ကိုလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာ စစ်စစ်ကြီးတွေဖြစ်အောင် ကြိုးစားသွားခဲ့၊ အခုခေတ် သမီးလေး ထက်ထက်အောင်လည်း ဘက်စုံထူးချွန်သည့် အပြင် အဖေကြီးကို ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်အောင် စွမ်းဆောင်ပြီး၊ နောက်ဆုံး ဝိညာဉ်ချုပ်ခါနီး အထိ ဘာနဲ့ ကျေးဇူးဆပ်သွားတာလဲ။

“တရားနဲ့ ကျေးဇူးဆပ်သွားတာ ပါဘုရား”

သူ့ကိုယ်တိုင်ကော ဘယ်လိုသေတာလဲ?

“တရားနှလုံးသွင်း သေတာပါဘုရား”

သေပြီး ၃ ရက်ကြာတာတောင် သူ့ခန္ဓာက ဘယ်လိုနေလဲ။

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

“ပျော့ပျောင်းလှတယ် ဘုရား”

တို့ယောဂီတွေလည်း ဒီလို သက်သက်သာသာ ပျော့ပျော့ပြောင်းပြောင်းနဲ့ မဖြစ်ချင်ဘူးလား။

“ဖြစ်ချင်ပါတယ်ဘုရား”

သူလို ဖြစ်ချင် သူလိုလုပ်၊ သူလိုဖြစ်ရမည်ဆိုတဲ့ အတိုင်း သူလိုဖြစ်ချင်ရင် ခန္ဓာပေါ်ဘာရောက်ရမယ်။

“ဉာဏ်ရောက်ရမှာပါ ဘုရား”

ခန္ဓာက ဖြစ်ပျက် ရှုတဲ့ဉာဏ်က မဂ်၊ ဖြစ်ပျက်က ဘာသစ္စာ။

“ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား”

သိတဲ့ဉာဏ်က ဘာသစ္စာ?

မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား။

သေသွားတဲ့ ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္စာ၊ ကိလေသာတွေက

“သမုဒယ သစ္စာပါဘုရား”

သမုဒယတို့၏ ချုပ်ရာငြိမ်းရာ သိမ်းရာက

“နိရောဓ သစ္စာပါဘုရား”

“သစ္စာ ဘယ်နှစ်ချက်ပါလိမ့်”

“လေးချက်ပါဘုရား”

အဲဒီလိုဖြစ်ပျက် မဂ်ကိုက်လို့ သစ္စာနှင့် ယှဉ်ပြီးသေလျှင် ဒီဘဝ သောတာပန်တည်ရင်တည်မတည်ရင် ဒုတိယဘဝ သောတာပန်တည်ကို တည်ရမယ်ဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ပါ။

သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှား

“မှန်ပျံဘုရား”

အေးဒါကြောင့် ယနေ့ည နာခွဲရတဲ့ အရွယ်ကြီးပိုင်းဖြစ်တဲ့ ဓမ္မဒိန္နာ အရှင်မ အလတ်ပိုင်း ဖြစ်တဲ့ ဂူဠသုဘဒ္ဒါ အငယ်ပိုင်းဖြစ်တဲ့ အခုခေတ် နန်းထက်ထက်အောင်တို့ ဆိုတာ ယောက်ျားသား တွေလား၊ မိန်းမသားတွေလား။

“မိန်းမသားတွေပါ ဘုရား”

ဒီလို မိန်းမသားမျိုးတွေ လောကမှာပေါသလား၊ ရှားသလား ဟေ့။

“ရှားပါဘုရား”

ဒါကြောင့် ဒီနေ့ညဟောတဲ့ တရားနာမည်က ဘာတဲ့။

“သူလိုမိန်းမသား ရှားမှရှားပါဘုရား။”

အေးတို့အားလုံး ဒီတရားကို နာကြားမှတ်သားပြီး တခဏဖြစ်ရလူ့ဘဝမှာ အနှစ်ရှိအောင် ကြိုးစားနိုင်တဲ့ အမြတ်ဆုံးလူသားတွေ ဖြစ်ကြပါစေလို့ တိုက်တွန်းရင်းနဲ့ ကိုင်းနာရီစေပြီး တော်ကြဦးစို့။

သာဓု သာဓု သာဓု

သူခိုတာဟောထ ဒုက္ခမုစ္စထ
သစ္စာလင်းရောင် ဉာဏ်တန်ဆောင်ဖြင့်
မိုက်မှောင်ပယ်ခွင်း၍
နိဗ္ဗာန်ကိုချဉ်းကပ်နိုင်ကြပါစေ။
စေတနာ၊ မေတ္တာများစွာဖြင့်
ဓမ္မရုံသီဆရာတော်